

கல்கி

தூத்துக்குடி நகரச்
சிறப்பிதழ்

டாலர் சம்பாதிக்கும்
ஆறால் மீன்கள்!

“என் கட்சிக்காரர்களே
எனக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள்!”

இலவசம்
 0800-110018
 1800-110018
 1800-110018
 1800-110018

மிருதுவான போஷாக்கு

உங்கள் குழந்தைக்கு 4 மாதங்களாகும் சமயத்தில் அவனது இயற்கை உணவான பாலுடன் எளிதில் ஜீரணிக்க உகந்த போஷாக்கு உணவான நெஸ்டத்தையும் கொடுங்கள்.

பாலுடன் கலந்து தயாரிக்கப்பட்ட செஸ்டம் உங்கள் குழந்தையின் மிருதுவான குதல் திட உணவாகும். எனெனில் இதில் குழந்தை ஆரோக்கியமான வளர்வதற்குரிய எவ்வளவு போஷாக்குகளும் சமீகரி அளவில் அடங்கியுள்ளன. உங்கள் குழந்தையின் உணவில் வெய்வேறு சுவைகளைக் கிட்டிக்கும்போது, அவ்வகை உணவுகள் செஸ்டத்தை கலந்து கொடுங்கள். உதாரணமாக வேக வைத்த பழங்கள், வேகவைத்து மரிய வைத்த சாய்கறிகள் மற்றும் பருப்பு வகைகள் அக்சி சேர்த்த செஸ்டம் போஷாக்கு கிடைக்க

லாம் ஆகும். உங்கள் குழந்தை இதை எளிதில் ஜீரணிக்கவும் உங்கள் குழந்தையின் வளர்ச்சிக்கு மருத்துவர்கள் சிபாரிசு செய்யும் எவ்வளவு போஷாக்கும் இதில் உள்ளன. உறுதியான எலும்புகளுக்கும் பற்களுக்கும் தேவையான கால்சியம்; ஆரோக்கியமான சத்தத்திற்கு தேவையான திசுப்பு சத்து; பட்டு போல் பளபளக்கும் சருமத்திற்கும், ஒலீசும் கண்டுகளுக்கும், போய் சரிப்பு சத்திக்கும் தேவையான வைட்டமின்களும் இதில் அடங்கியுள்ளன. உங்கள் செல்லக் குழந்தை செஸ்டத்துடன்

சேர்த்து வளர்வதை கவனிப்புகள். எளிதில் ஜீரணிக்க வல்ல பேபி ஸீக்

நெஸ்டம்

முக்கிய அறிவிப்பு: உங்கள் குழந்தைக்கு தாய் பால் தான் மிகவும் சிறந்தது. உங்கள் குழந்தைக்கு 4 மாதங்கள் ஆனதில் இரந்து தாய்ப்பாலுடன் குழந்தைக்கு தானிய உணவும் கொடுங்கள்.

TS McCANN/NESTUM/2091 TM

மு.க. பேச்சாளர் கனிட மெல்லாம் "விசாரணை கமிஷன் பற்றிப் பேசும் க. ஜெ. டி. சூழப்ப வேண்டாம் என்று ம், தொடர்ந்து ஜெ. ஆ. டி. சி. வி. அவர்கள் காலம் களை மட்டுமே பேசி வாருங்கள்" என்றும் சொல்லிவிடுகின்றது தி.மு.க. தலைமை.

இதற்கிடையில், விசாரணைக் கமிஷன் தீர்ப்பு திசைமீட்டை எடுத்து தி.மு.க. கோர்ட்டுக்குச் செல்லும் என்றும் தெரிகிறது. 'பதவி கொடுக்காததால் தி.மு.க. யின் மீது அங்குப் பி கொண்டவர் அந்த தீர்ப்பு' என்று கலைஞர் முதல் கல்மைய விவிரிப்பது குறிப்பிட்டுத் தந்தது. ஆனால் கழகத்தவர் அல்லாது பொதுவான ஒருவர் வழக்குப் போட வேண்டும் என்று தி.மு.க.யின் தலைமை விரும்புகிறதாம்.

இது பற்றி ஸீனியர் வழக்கறிஞர் காந்தியிடம் கருத்துக் கேட்ட போது, "அரசாங்கத்தின் உத்தரவுகளை எடுத்துக் கொண்டுக்குப் போக

“டீபார்மென்ட் அறம், பீர் தொழிற்சாலையை விற்றது, டி.கே. பங்குகள் விற்ற விவகாரம், ராமச்சந்திரா கல்லூரியைத் தவிர்த்துத் தாரை வார்த்தது என்று அன்றாடம் பேசியும் அதிகமாக விட்டும், ஜெ. ஆ. டி. சி.க்குத் தர்மங்கடத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த கலைஞருக்கு விசாரணை கமிஷன் மூலம் 'ஸ்பீட் பிரேக்கர்' வைத்திருக்கிறார் ஜெ. இவியேயும் கலைஞர் பேசினால், "அர் விவகாரம் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும்; உன் கதை என்ன?" என்று மக்கள் திருப்பிக் கேட்ட பாக்ஸ்" என்றார் அ.தி.மு.க. பிரமுகர் ஒருவர்.

இந்த விசாரணைக் கமிஷனை தி.மு.க.யின் கொஞ்சம் கூட எதிர்பார்க்கவில்லை என்று அந்த வட்டாரத்தில் பேசியதில் தெரிகிறது. குறிப்பாகக் கலைஞர் குடும்பத்தினர் மீது மட்டும் பல அறம் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லிவிடுப்பது குறித்துப் பல்விதமாகச் சொல்லிவார்க்கக் கழகத்தினர்.

"கலைஞர் குடும்பத்தை தாங்கள் ஒரு போதும் கையிட மாட்டோம். எங்கேயும் இருந்து அவரைத் தவிமையாடுத்தலாம் என்ற எண்ணத்தில் ஜெ. இந்த வேலையைச் செய்திருக்கிறார். அவருடைய எண்ணம் பலிக்காது" என்றார் ஒரு பிரமுகர்.

இதையே வேறு கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தார் மற்றொரு பிரமுகர். "கழகத்தின் எதிர்க்கால

கலைஞர் சந்திக்கும் இரண்டாவது விசாரணை!

தம்பிக்கை தட்சத்திரம், வை. கோ. வா, மட்டாவியா என்று ஒரு பட்டியல்தான் தடக்கிறது. இந்த நிலையில் சம்பந்தப்பட்ட இருவரும், 'எங்களுக்குள் எந்தக் கருத்து வேற்றுமையும் கிடையாது என்பதைத் தொண்டர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் விதமாகப் பல பொதுக் கூட்டங்களில் ஒன்றாகப் பேசுகிறார்கள். மட்டாவியின் விவகாரம் சிலவற்றை கமிஷன் விசாரிக்கப் போவதால், இவியை வை. கோ மட்டுமே பரிசீலிடுவார்" என்றார் அவர்.

காருக்கும் உரிமை உண்டு. ஆனால் இந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்துக்குக் கோர்ட்டுக்குப் போனால் துறையுதிமையிலேயே பவநிடுகுப்பிசைவிக்கக்கூடிய வாதங்களை எடுத்து வைக்க தேரீடும். மேலும் வழக்கு ஏற்றுக் கொண்டப்பட்டாலும், மிக விசாரவாக முடித்துவிடும் வகையில் அரசு சொல்லப்படும். இதனால் விசாரணைக் கமிஷனின் பணிகளைத் தாமதப்படுத்தலாம் என்று எண்ணினால் அந்தக் கால வாய்ப்பு மிகக் குறைவுதான்" என்றார் அவர்.

அ.தி.மு.க. வட்டாரமும் சந்தோஷமாக இல்லை. "எங்கும் எந்தச் சமயத்திலும் என்ன பண்ணுவார்களோ என்று கணிதிக முடிசுமலை; பரமாக இருக்கிறது" என்றார் ஒரு பிரமுகர்.

இதற்கிடையில் நடராஜன் வேறு 'தூசி' கொப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். நடராஜனைத் தாக்குப் பிடிக்காது என்று துவிலிசில் பகிரங்கமாகப் பத்திரிகைகாரரிடம் கூறினார் ஜெ. இதுபற்றி மூத்த அ.தி.மு.க. தலைவர் ஒருவரைக் கேட்ட பொதுபுக்கம் தெரிசாமல் கிரித்தார். "வாணத்தை திரா வெறுக்குமா? கூடல், அவையை வெறுக்குமா?" என்று சொல்லி விட்டு முதல்வரும், நடராஜன் குடும்பமும், அவ்வளவு தெருக்கமாவார் கள். அவர்களுக்குள் பிரச்சனை என்றால் அது 'காதுல பூ' விவகாரம்தான். நடராஜன் 'காணை' தகர்ந்திக் கொண்டே போவாரே தவிர அ.தி.மு.க. யிற்கு ஒன்றும் ஆகாது. இதுவும் ஒர் அரசியல் தடக்கம்தான்" என்றார் அவர்.

விசாரணைக் கமிஷன் என்பது கலைஞருக்குப் புதிதல்ல. சர்க்காரியாவைச் சந்தித்தவர் அவர். அப்போது சொல்லப்பட்ட 22 குற்றச்சாட்டுகளில் ஐந்தில் உண்மையிருக்கிறது என்று சர்க்காரியா சொன்னார். ஆனால் கட்டுகளில் அரசியல் நிலைகள் மாறிய போது வாக்குமூலம் கொடுத்தவர்கள் பல்வேறு அடித்தார்கள். மேல் தடவாக்கை ஏதும் இல்லாமல் கமிஷன் தலைமையில் பெரிய பதாரங்கம்வாகப் போடப்பட்டது. பல கமிஷன்களின் கதை இதுதான்!

'என் மீது கமிஷன் போட்டது மிகவும் மட்டமான ஒரு செயல்' என்றார் கலைஞர். பத்திரிகை காரர்களின் இது சம்பந்தமாகச் சந்தித்த போது மிகக் கோபமாக இருந்தார் என்பது பேசியிருந்து பரித்தது. ஜெ.யின் ஒழுக்கத்திற்கு மாக கற்பிக்கும் முகமாக அவர் சொன்னதைத் தி.மு.க. தரப்புப் பத்திரிகைகள் மட்டுமே பிரகரித்திருந்தன. தி.

கொடூரச் செயல்களின் கொடூரத் தாண்டலம்!

டிட்டோ

காலத்திய
யுகோஸ்லாவி

யாவும் அது அணி சேரா நாடாகத் திகழ்ந்த நிலையும் பழங்கதை. இப்போது சிதறுண்ட இந்த நாட்டின் ஒரு பகுதியான போஸ்னியா, செர்பியாவையும் குரோயேவியாவையும் அடுத்து, இன்னொரு பெரிய குடியரசு.

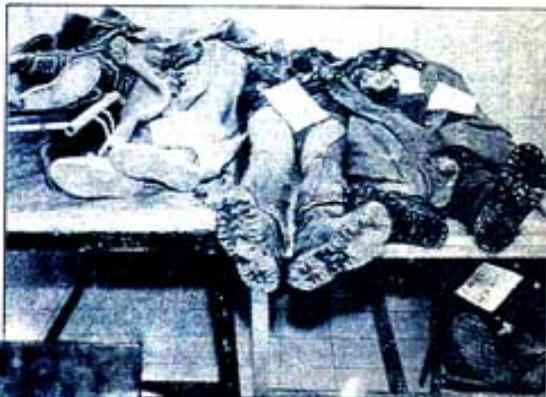
போஸ்னியாவில் 70 சதவிகிதத்துக்கு மேல் செர்பியக் குடிமக்கள்தான் வாழ்கிறார்கள். வாழ்கிறார்களா, அல்லது ஒரு வரை ஒருவர் வெட்டிச் சாய்த்துச் சாகிறார்களா என்பதுதான் கேள்வி. பத்து லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட முஸ்லிம் இனத்தவரையும், குரோயேவிய மக்களையும் அவர்களுடைய குடியிருப்புக்களில் இருந்து விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் செர்பியர்கள்.

ஏன்?

அங்கே நூறு சதவிகிதம் 'கத்தமாவ' செர்பியர்கள் மட்டும் தான் வாழ வேண்டுமா? உள்நாட்டு செர்பியர்களும், குரோயேவியர்களும், முஸ்லிம் இனத்தவரும் பல தலைமுறைகளாக, தமது இனத்தை விட்டு இன்னொருவர் இனத்தில் கலப்பு மணம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இனி பிற இனக் கலப்புற்ற 'கத்தமாவ'

செர்பியர்கள் மட்டுமே அங்கே வாழ முடியுமா. கலப்பில் பிறந்த முஸ்லிம் மற்றும் குரோயேவிய மக்கள் இடத்தைக் காலி செய்ய வேண்டுமா? எப்படியிருக்கிறது?

இந்த இனத் துவேஷச் சண்டையில், இவர்கள் கையாடும் முறைகள் கொடூரமானவை. கைதி முகாம்களில் அடைக்கப் பட்டிருப்பவர்களைத் திடீரென்று 50 பேர், நூறு பேர் என்று தள்விக் கொண்டு போய்ச் சுட்டுத் தள்ளுவது. முகாம்களில் பசியால் வாடும் முஸ்லிம் கைதிகளுக்கு எதிரேயே, அவர்கள் உணவைப் பிடுங்கிச் சாப்பிட்டு விடுவது. முஸ்லிம் சிறுவர்களுக்கு ரொட்டியில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்தைப் பூசித் தருவது - இவை எல்லாவற்றையும் விடக் கொடுமைமிகிலும் கொடுமை: முஸ்லிம்

இனப் பெண்களை இடுப்பு வரை நிர்வாணமாக்கி, முகாம் வாரியலில் சங்கிலியால் கட்டிப் போட்டுவிட்டு மானபங்கம் செய்வது.

இந்த நாசகாரக் கூத்துக்குப் பெயர் 'பரிசுத்தமாக்கும் பணி'! இந்தக் கோரச் செயல்களை எதிர்த்துத் தாக்கிய சில முஸ்லிம்களும், குரோயேவியர்களும், பட்டினியில் வாடும் கைதிகளும், குண்டு துளைத்த சண்டை அருகே கூக்குரலிடும் குழந்தைகளும், கடப்பட்ட ஆண் - பெண்களின் சடலங்களும் டீவி திரைமீலும்,

கேரவைக்கு வருகிறது கல்கி!

கொங்குத் தமிழ் கொங்கம்
கோவை நகர்;
தொழில் வளம் கொழிக்கும்
கோவை நகர்;
இத்தியாவின் மாண்புமிகு என்
அமைச்சுப்படும் ஜெயலலிதா கடல் கோவை
நகர்...

கல்வியின் 'மாதம் ஒரு நகரம்'
இட்டத்தின் கீழ் பதினாறாவது நகர
மாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ள
கோவை நகர்.

இங்கே சாதனைகள் சிறக்கும் அள
வுக்குப் பிரச்சனைகளும் வகுத்தும்
என்பது தெரியும். கோவை நகரவாசிகள்
இரண்டையுமே குறிப்பிட்டு எங்க
ளுக்குக் கருக்கமாகக் கடிதம் எழுத
வேண்டுமென்றும். குறிப்பாக இளை
ஞர்கள், மற்றும் சமூகநல அமைப்பு
களின் செயல்பாடுகள்.

உங்கள் கடிதங்களின் அடிப்படையிலும்
நகரின் சில பகுதிகளுக்கு தேரிகள்
வந்து பார்க்கிறோம்; பார்த்தவற்றை
எழுதுகிறோம்.

கோவைவாசிகளின் கடிதங்கள்
கல்வி அலுவலகத்தை வந்தடையக்
கடைசித் தேதி : 4.9.92.

உடனடியாக எழுதுங்கள். உறையின்
மேல் 'மாதம் ஒரு நகரம்' என மறவா
மல் குறிப்பிடுங்கள்.

- ஆசிரியர்

பிரபல நிவாரணிகளிலும் படுபயங்கரமான
படங்களாகத் தோன்ற ஆரம்பித்தனர்.

முன்னாள் பிரிட்டிஷ் பிரதமர் தாட்சர்,
செர்பியர்களை எச்சரிக்க வேண்டும்
என்றார். அமெரிக்க அதிபர் புஷ்வுக்கு
மனம் இரங்கினாலும், இதில் தலையிட
முடியாமல் கைகளைப் பிசைந்து கொண்
டிருக்கிறார். 'யாரையோ காக்க யார் வீட்டுப்
பையன்களையோ அனுப்ப நான் தயா
ரில்லை' என்று சொல்லி விட்டார். ஆனால்
ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபையில்
தீர்மானம் ஏதாவது கொண்டு வந்து
போல்வியாகவவரங்களைக்கட்டுப்படுத்த
லாம் என்று கூறுகிறார் புஷ்.

"யாரையோ காக்க அமெரிக்கப்
பையன்கள் எதற்காக உயிர் இழக்க வேண்
டும் என்று புஷ் கேட்பது நியாயம்தான்" -
என்கிறார் போல்விய அதிபர் அலிஜா
இஸ்டிபெகோவிக். இவரும் ஒரு முஸ்லிம்.

"எங்களிடமே போராடும் துணிச்சல்
மிருந்த நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்கள்
இருக்கிறார்கள். இவர்களிடம் ஆயுதங்கள்
தான் இல்லை. ஆயுதங்களை மட்டும்
கொடுத்து உதவுங்கள்!" என்று கேட்கிறார்
அலிஜா.

"ஆயுதம் கொடுத்தால் கொலைகள்
அதிகரித்து, மேலும் மனித உயிர்கள் அழி
யுமே தவிர குறையாது" என்கிறார் அமெ
ரிக்க அதிபர் புஷ்.

இவர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்குள்
போல்வியாவில் ஒரு மக்கள் இனமே
முடிவுக்கு வந்து விடும் போலிருக்கிறது.

தகவல் : எஸ். வி. என்.

ஆகாரம் : 'நியூஸ்லீக்'

நிலம், நீர், காற்று அனைத்திலும் பிரச்சனைகள்!

தூத்துக்குடியிலுள்ள யாரைப் போய்க் கேட்டாலும் முதல் பிரச்சனையாகக் குடிநீர் பிரச்சனையைத்தான் சொல்கிறார்கள். நகராட்சியோ, நானொன்றுக்குத் தலா தொண்ணூறு விட்டர் வீதம் வழங்குவதாகப் புள்ளி விவரம் சொல்கிறது!

"அவர்கள் சொல்லுகிற புள்ளி விவரம் நகரிலுள்ள ஒருசிலருக்கு மட்டும் பொருந்துவதாக இருக்கலாமே தவிர, அனைவருக்கும் அல்ல. நீங்கள் வேண்டுமானால் விசாரித்துப் பாருங்கள்!" என்கிறார் முன்னாள் முனிசிபல் கவுன்சிலரான ஜேம்ஸ் டி ரோஸ்.

"உண்மையில் எங்கள் பகுதிக்குத் தண்ணீரே வருவது கிடையாது. பெயருக்குத் தான் நகராட்சிக் குழாய்களும் கைப் பம்புகளும் இருக்கின்றன. இந்த லட்சணத்தில் தண்ணீர் வரிகளை வேறு அதிகப்படுத்தப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். குடிநீரே வராத நிலையில் நாங்கள் எதற்கு அதிகப் பாடியாக வரி செலுத்த வேண்டும்? நாங்கள் கன்ஸ்ப்யூமர் கோர்ட்டுக்குப் போகப் போகிறோம்" என்கிறார்கள் சங்கர் காலவியைச் சேர்ந்த மாதர் சங்கத்தினரான கோமதி, மகாலட்சுமி, சரஸ்வதி, ஜெயலாகுமாரி, ரேவதி ஆகியோர்!

"உண்மையில் தூத்துக்குடியில் குடிநீர் பற்றாக்குறை என்பதை விட இருக்கிற குடிநீரை வழங்குவதில் தான் பிரச்சனை பூதாகரமாக வடிவெடுக்கிறது. காரணம், பலரும் நகராட்சிக் குழாய்களிலிருந்து திருட்டுத்தனமாக மோட்டார் போட்டு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் செல்

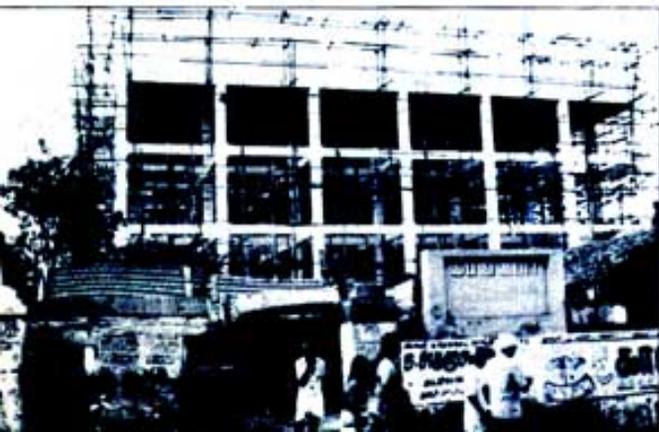
● ஒழுமம் தண்ணீர் தொடர்

வாக்குப் பெற்ற புள்ளிகள் என்பதால் நகராட்சியினர் கண்டுகொள்வதேயில்லை. அதனால்தான் சாதாரண மக்களுக்குக் குடிநீர் கிடைக்காமல் போகிறது!" என்கிறார் ஜேம்ஸ் டி ரோஸ்.

"அவர் சொல்வதில் பாதி உண்மை. ஆனால் அப்படி மோட்டார் போட்டு எடுப்பவர்கள் மீது நாங்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை என்பது உண்மையல்ல. இதுவரை 106 பேர் அப்படி மோட்டார் போட்டு எடுத்ததைக் கண்டுபிடித்து, அவர்களின் குடிநீர் இணைப்பைத் துண்டித்திருக்கிறோம். அதன் காரணமாக அவர்கள் கோர்ட்டுல்டாம்ப் ஒட்டிய பெப்பரில், 'இனிமேல் நாங்கள் தவறு செய்ய மாட்டோம். அப்படிச் செய்தால் நிரந்தரமாகவே எங்கள் குடிநீர் இணைப்பைத் துண்டித்து விடலாம்' என்று மன்விப்புக் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்திருப்பதைப் பாருங்கள்!" என்று நகரிலுள்ள சில வி. ஐ. பி.க்கள் எழுதிய கடிதங்களை எடுத்துக்காட்டுகிறார் நகராட்சிப் பொறியாளர் பால்வண்ணன்.

பின் எங்குதான் பிரச்சனை இருக்கிறது? நிரந்தரத் தீர்வுக்கு என்னதான் வழி? "அன்றாடப் பராமரிப்பும் கண்காணிப்பும் ஒழுங்காகச் செய்யப்பட வேண்டும். அதோடு சட்டவிரோதமாக மோட்டார் போட்டு எடுப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரே வழி, எந்தெந்த நேரத்திற்கு எந்தெந்தப் பகுதியில் குடிநீர் வழங்கப்படுகிறதோ, அந்தந்த பகுதிகளின் மின்சார இணைப்பை அந்தந்த நேரத்திற்கு திறந்தி வைக்க வேண்டும். இது ஒன்றுதான் மோட்டார் உபயோகித்துக் குடிநீரை உறிஞ்சாமலிருப்பதற்கான நிரந்தரத் தீர்வு!" என்கிறார்கள் பொது மக்கள்.

கூடவே, தாமிரபரணியிப் படுகையிலிருந்து நகருக்குக் கொண்டு வரப்படும் குடிநீர்க் குழாய்களையும் பெரிதுபடுத்த வேண்டும். பற்றாக்குறை இல்லாமல் தாராளமாகக் குடிநீர் கிடைக்கிற போது, யாரும் சட்டவிரோதமாக மோட்டார் போட்டு உறிஞ்சியெடுப்பதும் நடக்காதல்லவா!

● ஜேம்ஸ் டி ரேஸ்

● உடையா லால் கோபிநாதன்

அடுத்தது சாக்கடை வசதி. கடந்த 87-ல் 'மாடம் ஒரு மாவட்ட'த்திற்காகத் தூத்துக்குடிக்குச் சென்ற போது, எப்படியிருக்கிறதோ அதே நிலைமையில்தான் இன்னமும் இருக்கிறது. "காரணம், தங்கள் வீடுகளிலுள்ள கழிவுநீர்க் குழாய்களைப் பாதாளச் சாக்கடையுடன் இணைத்துக் கொள்வதற்கான அத்தியாவசியத்தை நகர மக்கள் உணர்ந்ததாகவே தெரியவில்லை!" என்று சொல்கிறார்கள் நகராட்சி அதிகாரிகள்.

ஆனால், "தூத்துக்குடி பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் அந்தனை பக்காவாக அமைக்கப்பட்ட திட்டமே அல்ல. 71-ல் தி. மு. க. ஆட்சியிலிருந்த போது போடப்பட்ட திட்டம் இது. இதற்காக வெறும் அரையடி விட்டமுள்ள குழாய்களே புதைக்கப்பட்டன. அது எப்படிப் போதும்? அது மாத்திரமல்ல; அப்போது இத் திட்டத்திற்காக எல். ஐ. சி. வழங்கிய இரண்டு கோடி ரூபாயையும் குழாய்கள் வாங்குவதற்காகவே தி. மு. க. அரசு செலவிட்டு விட்டது. அதனால், மற்ற வேலைகளெல்லாம் சரிவர நடைபெறாமல் வெறும் கடனூக்காகவே செயல்பட்டன. அதிலும் நாலில் ஒரு பாகம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அதிலும் முதல்கட்டமாக எட்டில் ஒரு பாகம்தான் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதுதான் இங்கே அத் திட்டம் வெற்றி பெறாமல் போவதற்குக் காரணம்!" என்கிறார் ஜேம்ஸ் டி ரேஸ்.

நகரின் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் வெற்றி பெறாமல் போவதற்கு மட்டுமல்ல; நகரின் தெருக்களும் சரிவர இல்லாமல் குண்டும் குழியுமாக இருப்பதற்கு இன்னோர் அடிப்படைக் காரணமும் இருக்கிறது.

தூத்துக்குடி நகரம் இயற்கையாகவே கடல் மட்டத்தை விடத் தாழ்வாக உள்ள நகரம். அதனால் இயற்கையான வடிகால்

வசதி என்பது நகருக்குக் கிடையவே கிடையாது. இதன் காரணமாக நகருக்குள் ரோடுகள் போட்டாலும் சரி, வடிகால் வசதிகளை அமைத்தாலும் சரி இத் நகருக்குக் கூடுதல் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

"இதைக் கணக்கில் கொண்டுதான் அந்தக் காலத்தில் நகருக்குள் போட்ட சாலைகளைச் சிமென்ட் சாலைகளாகவே போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போதும் பாரூக்கள், அந்தச் சாலைகள் வலுவானவையாக இருக்கும். ஆனால் இப்போதோ மட்டமான சரளைக்

கற்களையும் தாரையும் கலந்து போடுவதால் தெருவின் ஒரு முனையிலிருந்து தொடங்கி அடுத்த முனைவரை போட்டு முடிப்பதற்குள் முதல் முனை பல்லிவிக்க ஆரம்பித்து விடுகிறது! உதாரணத்திற்கு தெற்கு காட்டன் ரோடில் கட்டியிருக்கும் மேல்நிலை நீர் தொடட்டியைப் பாரூக்கள்! 50 லட்சம் செலவில் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் அத்தொட்டியைக் கட்டியிருக்கிறது. கட்டி முடித்துத் தண்ணீரை மேலேற்றியதும் அது முழுமையாக ஒரு ஆரம்பித்து விட்டது. அவர்களைக் கேட்டால், 'முதலில் அப்படித்தான் இருக்கும். போகப் போகச் சரியாகி விடும்' என்கிறார்கள். புதிய தொட்டியில் கசிவு இருந்தால் சரியாகும். ஒழுக்குவது எப்படிச் சரியாகும்?" என்கிறார் ஜேம்ஸ் டி ரேஸ்.

அடுத்தது நகராட்சியின் வருமானம். ஆண்டொன்றுக்கு நிர்வாகச் செலவுகளெல்லாம் போக, புதிய திட்டங்களுக்கு மிஞ்சியிருப்பது கமார் முப்பது லட்ச ரூபாய்தான் என்பதால் வளர்ச்சிப் பணிகள் தாமதப்படுகின்றன. எனவே, நகராட்சியின் வருமானம் கணிசமாக அதிகரித்தாக வேண்டும். இதற்கு கற்றுவிட்டாரத்திலுள்ள பஞ்சாயத்துகளை நகராட்சியுடன் இணைப்பது கலப்பமான வழி. உதாரணத்திற்கு ஸ்பீக் நிறுவனம் இருப்பது பஞ்சாயத்தில். அதை நக

● சண்முகம் கல்யாணி மாவட்ட மன்றத்தினர்

வாம் போக, புதிய திட்டங்களுக்கு மிஞ்சியிருப்பது கமார் முப்பது லட்ச ரூபாய்தான் என்பதால் வளர்ச்சிப் பணிகள் தாமதப்படுகின்றன. எனவே, நகராட்சியின் வருமானம் கணிசமாக அதிகரித்தாக வேண்டும். இதற்கு கற்றுவிட்டாரத்திலுள்ள பஞ்சாயத்துகளை நகராட்சியுடன் இணைப்பது கலப்பமான வழி. உதாரணத்திற்கு ஸ்பீக் நிறுவனம் இருப்பது பஞ்சாயத்தில். அதை நக

- ★ மிக அதிக அளவு
- ★ 408 பக்கங்களுக்கு மேல்
- ★ விலை ரூ. 45/-
- ★ தபால் செலவு ரூ. 6/-

It's really a good book to learn spoken English — Kapil Dev

13 இந்திய மொழிகளில் பிரசுரிக்கப்படுகிறது

பத்திரிகை மற்றும் கல்வியாளர்களால் போற்றப்படுகிறது

4,00,00,000 (4 கோடிகள்) க்கும் மேலான வாசகர்களால் பின்பற்றப்படுகிறது

அனைத்து காலங்களிலும் வியத்தகு அதிக விற்பனை

அதிவேக சாதனை

AVAILABLE AT leading bookshops, Higginbothams Railway Book Stalls throughout India or ask by YPP from:-

PUSTAK MAHAL Khari Baoli, New Delhi - 6. Phone: 239314

Showroom: 10-B, Netaji Subhash Marg, New Delhi- 110002. Phone: 3268292

Branch Office: 22/2 Mission Road (Shama Rao Compound), Bangalore-560027

Stockists: MADRAS — MADRAS BOOK HOUSE, #9 Ranganathan St., T. Nagar • P. T. BELL & CO.: THIRUMALAI BOOK HOUSE, Sunkurama Chetty St. • NEW CENTURY BOOK HOUSE; HIGGINBOTHAM'S, Anna Salai • KENNADY BOOK HOUSE, Mt. Road • VIJAYA STORE; RAVI BOOK HOUSE, Mylapore ARUNA BOOK MART, W. Mambalam • MELODY BOOK CENTRE; PURSAI BOOK CENTRE, Purisawalkam

டொனேஷன் வாங்காத கல்ஷாபி

செக்ஸ்ட்ரெந்த செம்மலின் மனோவலி மைக்கு இணையாகக் கருங்கற்களால் எழுந்து நிற்கும் கம்பீரமான கட்டடம். அது தான் துத்துக்குடி யிலுள்ள வ. உ. சி. கல்லூரி. பரந்து விரிந்து கிடக்கும் கல்லூரி வளாகத்தில் உள்ள கல்லூரிக் கட்டடங்களைச் சுற்றிக் காட்டியபடி நமக்குக் கல்லூரியின் வரலாற்றைக் கூறுகிறார் வ. உ. சி. கல்விக்கழகத்தின் செயலாளர் ஏ. பி. சி. வி. சொக்கலிங்கம். தூய வெள்ளைச் சட்டை, வெள்ளை வேட்டி, நெற்றியில் குங்குமப் பொட்டு. குரலோ வெகு மென்மை. ஆனால் அந்தக் குரலில் அழுத்தம்.

'கல்வித் தந்தை' என்று துத்துக்குடி மக்களால் மரியாதை யுடன் குறிப்பிடப்படும் ஏ.பி.சி. வீரபாகு இருமுறை எம். எல். ஏ.வாக இருந்தவர். தமிழக காங்கிரசில் முக்கிய புள்ளி. வ. உ. சி. க்குப் பெருமை சேர்க்கும் முறை யில் அவர் இந்தக் கல்லூரியை நிறுவிய போது கூறியது: "கல்வி என்பது வியாபாரப் பொருள் இல்லை; எக் காரணம் கொண்டும் அதை வியாபாரம் செய்யக் கூடாது."

அதை இன்றைக்கும் கடைப் பிடிக்கிறது வ. உ. சி. கல்லூரி. அட்பிஷன் சமயத்தில் கால் காக கூட டொனேஷன் வாங்குவதில்லை. ஆசிரியர்கள் நியமனத்திலும் அரசு விதிமுறைகள் கண்டிப்பாய் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

"செவ்வையிலுள்ள என் தம்பி மகன் பள்ளியில் சேர டொனேஷன் கேட்டார் களாம். அதனால் அவனை அங்கே சேர்க்காமல் இங்கே கூட்டி வந்து விட்டோம். டொனேஷன் வாங்கக் கூடாது என்பது மட்டுமல்ல; கொடுக்கவும் கூடாது என்பது தான் எங்கள் கொள்கை!" என்கிறார் ஏ. பி. சி. வீரபாகுவின் புதல்வரான சொக்கலிங்கம்.

"இங்கேயுள்ள கட்டடங்கள் பல பல கலைக் கழக மானியக் குழுவின் நிதியுதவி இல்லாமல் கட்டப்பட்டவைதான். நிதியுதவியுடன் கட்டப்பட்ட கட்டடங்

களுக்குக் கூட, ஐம்பது சதவீதம்தான் ஐ. ஜி. சி. யின் மானியம். மீதி, கல்லூரியின் சொந்தப் பணம். டொனேஷன் என்ற வார்த்தையைக் கூட உச்சரிக்காத சூழ்நிலையில், கல்லூரிக்குக் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு ரூபாயையும், சேமித்து, சிக்கனமாகத் திட்டமிட்டுச் செய்த செலவுகள்தான், இந்த வளாகத்தில் எழும்பி நிற்கும் பல கட்டடங்களும், சோதனைச் சாலைகளும், நூலகமும்!" என்கிறார் சொக்கலிங்கம்.

ஆரம்பநாட்களில் இவரது தந்தையுடன் தோளோடு தோளாய் நின்று கல்லூரியின்

* பேராசிரியர் சீவிவாச ராகவன்

* ஏ. பி. சி. வீரபாகு

வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர், கல்லூரியின் முதல் பிரிவிரிபாளும், மிகச் சிறந்த கல்வி யாளருமான ஏ. சீவிவாச ராகவன். (இவர் தமது கவிதைகளுக்காக சாதித்திய அகாதமி விருது பெற்றவர்) இன்றைக்கு, மனோன் மணியம் கந்தரனார் பல்கலைக் கழகத்தில் இணைந்துள்ள கல்லூரிகளிலேயே மிகப் பெரியது வ.உ.சி. கல்லூரிதான்.

வ. உ. சி. கல்லூரியின் என். சி. சி. யைப் பற்றி அவசியம் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். தரைப்படை, கப்பற்படை இரு பிரிவிலும் மாணவர்களுக்கு இங்கே பரிற்சியளிக்கப் படுகிறது. "எங்கள் கல்லூரி மாணவர்கள் மாநில அளவிலும், தேசிய அளவிலும் சாதனை படைத்திருக்கிறார்கள். தேவி பிரிவிலிருந்து இந்திய கப்பற்படைவின் ஐ. என். எஸ். விக்ரந்த் போன்ற பெரிய கப்பல் களில் பணிக்குத் தோந்தெடுக்கப்பட்டிருக்

கிறார்கள். எங்கள் கல்லூரி மாணவர் ஒருவர், இளைஞர்கள் பரிமாற்றத் திட்டத்தின் கீழ் அயல்நாட்டு கப்பற் படைக்குக் கூட சென்று வந்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இங்கே பயிற்சி பெறும் இருபது கோவது, இந்திய கப்பற்படைசில் சேருகிறார்கள். தூத்துக்குடி, நீர்வச சமுதாயத்தினர் வாழும் பகுதி என்பதால், எங்கள் என். சி. சி. தேவல் பிரிவினப் படகு ஒட்டும் குழு, தேசிய அளவில் பல பரிசுகளைத் தட்டிக் கொண்டு வந்துள்ளது" என்கிறார் என்.சி.சி. (தேவல் பிரிவு) அதிகாரி லெப்டினன்ட் நம்பி.

தேசிய சேவைத் திட்ட (என். எஸ். எல்.) மாணவர்கள், கற்றுப் புற கிராமங்களில் விடுமுறை நாட்களில் முகாம் போட்டுச் செய்கிற சமூக சேவை சிறப்பானது. கிராமங்களுக்குச் சாலை வசதி செய்து தருவது, மக்களுக்கு கற்றுப்புற கனாதாரத்தைப் போதிப்பது போன்ற பல் வேறுவிதமான நற்காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள்.

● சொக்கலிங்கம்

பல்கலைக் கழகங்களுக்கு இடையிலான போட்டிகளிலும் இக்கல்லூரியின் மாணவர்கள் பளு தூக்குதலில் சாம்பியன்ஷிப் பட்டம் வென்றிருக்கிறார்.

இவை தவிர, வ. உ. சி. கல்லூரியின் ஜியாலஜி ரோசிரியர் மத்திய அரசின் விஞ்ஞானத் துறை நிதியுதவியுடன், கூடலை ஒட்டிய நிலப்பகுதியில், உப்பு நீரின் ஊடுருவல் பற்றியும், அதை எப்படித் தடுப்பது என்பது பற்றியும் ஆய்வு நடத்தியிருக்கிறார். இந்த ஆய்வு, நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தும் விவசாயிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது.

வ. உ. சி. கல்லூரியை நிறுவிய ஏ. பி. சி. வீரபாகு, பெண் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தந்து, ஆரம்பித்ததுதான் ஏ. பி. சி.

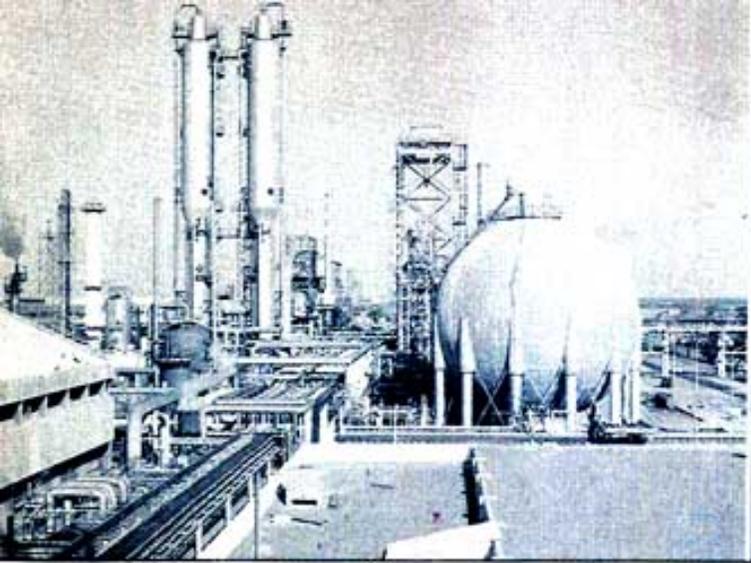
● வ. உ. சி. கல்லூரி முகப்பு நேரநம் மகாலட்சுமி பெண்கள் கல்லூரி. நிறுவனர் வீரபாகுவே தேர்த்தெடுத்துக் கொடுத்த செந்திர கருங்கற்களால் கட்டப்பட்ட இக்கல்லூரியில், காந்தியக் கொள்கைகளையும் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்; கம்ப்யூட்டரும் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் கல்லூரி மாணவிகள் பல்கலைக் கழக ரேங்கு வாங்குவது ஆண்டுதோறும் வாடிக்கையாகி விட்டது.

கல்லூரி ஊருக்கு வெளியில் ஊத்து கி.மீ. தள்ளி அமைந்துள்ளதால் மாணவிகளுக்குப் போக்குவரத்துச் சிரமம் கூடாது என்று எண்ணத்தில், கல்லூரியே மூன்று பல்கலை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

“நீங்கள் நடத்துகிற வ. உ. சி. கல்லூரி, மகாலட்சுமி பெண்கள் கல்லூரி மற்றும் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி ஆகிய மூன்று கல்லூரிகளிலுமே டொனேஷன் வாங்குவதில்லை என்கிற நிலையில் எப்படி விரிவாக்கச் செய்வகையெல்லாம் சமாளிக்கிறீர்கள்?” - சொக்கலிங்கத்திடம் கேட்டோம்.

“சிக்கலானதான்! அதோடு ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருப்புக் காலனிகளெல்லாம் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதிலிருந்து வருகிற வருமானத்தையெல்லாம் முழுக்க முழுக்கக் கல்லூரிகளின் வளர்ச்சிக்கே பயன்படுத்துகிறோம்! எனவே டொனேஷன் வாங்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஒருவேளை கல்லூரியிலுள்ள அத்தனை வகுப்பறைகளையும் ஏர்கண்டிஷன் செய்வதாக இருந்தால் கூட ஆண்டு தோறும் டொனேஷன் வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை!” என்று சிரிக்கிறார் சொக்கலிங்கம்.

- மெளலி

● ஸ்பீக் தொழிலகத்தின் ஒரு பிசிடி

யில் ஸ்பீக் தொழிற்சாலை நிறுவிய விட்டார்கள்!

கடந்த இருபதாண்டுகளில் ஸ்பீக் கண்டவளர்ச்சி அபரிமிதமானது. இன்று ஸ்பீக் வெறும் உரத் தொழிற்சாலை மட்டுமல்ல. கட்டுமானப் பணி, கப்பல் போக்குவரத்து, ரசாயனத் தொழிற்சாலை, பெட்ரோகெமிகல்ஸ், எலெக்டிரானிக்ஸ், மருத்துத் தயாரிப்பு என்று பல்வேறு துறைகளிலும் படர்ந்து, வேரூன்றி, ஆலமரமாய் நிற்கிறது. இந்த ஸ்பீக் ஆலமரத்தின் இன்றைய மதிப்பு சுமார் 1200 கோடி.

பெருமை சேர்க்கும் ஸ்பீக்!

‘தூத்துக்குடியிலிருந்து இப்போது நானும் திரும்பினேன். பின் தங்கிய பகுதி; வறண்ட நிலம்; ஆனாலும் கூட அந்த ஊர் என்னைக் கவர்ந்து விட்டது. நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு நானும் என்னாலான பணியைச் செய்ய வேண்டாமா?’

‘விவசாயம் - இதுதானே இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் அஸ்திவாரம்? அது சம்பந்தமாய், வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்கும் படியாய் ஏதாவது செய்தால் என்ன?.... ம்... உர உற்பத்தி? அதுதான் சரி! ஓர் உரத் தொழிற்சாலை! நினைத்தாலே மனது பெருபிதம் கொள்ளுகிறது! என் மனக் கண் முன்னே பிரம்மாண்டமான உரத் தொழிற்சாலை வளாகம் எழுந்து நிற்கிறது. பின்னணியிலே அமைதியான கடல் அவைகள்! முகூர்சி செய்ய வேண்டும்!’

- இப்படி தம் டைரியில் எழுதினார் எம்.ஏ. சிம்பரம். எழுதிய நான் 1969 ஜனவரி ஏழாம் தேதி. அவர் கண்ட கனவு, அந்த வருட இறுதிக்குள்ளாகவே தன் வாசி விட்டது. எம்.ஏ. சிதம்பரமும், அவர் சகாக்களும், தமிழ்நாடு தொழில் மேம்பாட்டுக் கழகத்துடன் (14-டீகோ) சேர்ந்து தூத்துக்குடி

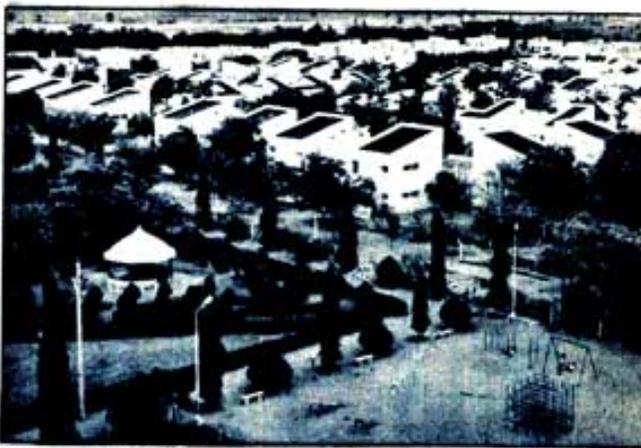
ஸ்பீக் யூரியாவும், டை அமோனியம் பாஸ்பேட் உரமும் விவசாயிகளின் ஆப்த நண்பர்கள். ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில், தென் கிழக்கு ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரியது என்ற பெருமை ஸ்பீக்கிற்குக் கிடைத்தது. இப்போது, அமோனியா, பாஸ்போரிக் அமிலம்,

கந்தக அமிலம், ஜிப்சம், சிலிகா என்று ஒரு நீண்ட பட்டியலே போடும்படி பல்வேறு விதமான பொருட்கள் இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. பெருமளவும் உற்பத்தி, இந்தியாவின் உர இறக்குமதியைக் கணிசமாகக் குறைத்துள்ளது என்பது பெருமைக்குரிய விஷயம்.

தூத்துக்குடி துறை முகத்தின் மூலமாய் கச்சாப் பொருட்கள் இறக்குமதியாகின்றன. தடைப்படாத உற்பத்திக்காக, ஸ்பீக் நிறுவனம் செய்துள்ள முன்னேற்பாடுகள் கொஞ்ச நஞ்சமில்லை. பிரம்மாண்டமான இரு குளங்கள் மூலமாக முப்பது நாட்களுக்குத் தேவையான தண்ணீர் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரத்தடை ஏற்பட்டால், மின் உற்பத்திக்கு ஜெனரேட்டர் நிலையம் இருக்கிறது. உற்பத்தியான உரம் முதலியவற்றை நாடெங்கும் விற்பனை செய்ய நேர்த்தியான வியாபார நெடர் ஓர்க்கும் உண்டு.

‘இத்தனை முன்னேற்பாடுகளுக்கும் காரணம், ஓரிருநாள் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாக மார்க்கெட்டில் ஸ்பீக் பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற

படும் போது, உபயோகிப்பாளர்கள் வேறு பொருள்களை வாங்கி விடக்கூடாதே என்பதுதான்!” என் கிறது தீர்வாகும்.

* டவுன்ஷிப்

மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் செவகலில் நிறுவப்படவுள்ள பாஸ்போரிக் அமிலத் தொழிற்சாலைவில் இஃப்கோ மற்றும் இந்திய அரசாங்கத்துடன் ஸ்பீக் கும் இணைந்து முதலீடு செய்ய வுள்ளது. அந்த சமயம், புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைக்க, அதிக முதலீடு செய்வதைவிட, இருக்கும் தொழிற்சாலையையே நவீனப் படுத்தி, உற்பத்தியை அதிகரிப்பதுதான் புத்திசாலித்தனம் என்ற கருத்துக் கேற்ப, ஸ்பீக் தொழிற்சாலையை 160 கோடி செலவில் நவீனமயமாக்கி, உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் திட்டமும் கைவாசியிருக்கிறது.

ஸ்பீக் நிறுவனம், ஓர் ஆராய்ச்சி மையத்தையும் நிறுவியுள்ளது. அந்த மையத்தின் வல்லுனர்களின் ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக, ஸ்பீக் தொழிற்சாலைவில் 1989 - ம் ஆண்டு, ஒருங்கிணைந்த கழிவு நீர் சுத்திகரிப்புத் தொழிலகம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இம் முறையை நம்நாட்டின் ஏனைய பல உரத் தொழிற்சாலைகளும் ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படுத்தியுள்ளன. இத் தொழில் நுட்பத்துக்காக, இருமுறை பரிசு கிடைத்துள்ளது ஸ்பீக்கிற்கு. மேலும், ஆண்டு தோறும் தேசிய மற்றும் அகில உலக அளவிலான நிறுவனங்களிடமிருந்து பாதுகாப்பு விருதுகளையும் பெற்று வருகிறது ஸ்பீக்.

நகர். முந்தைய ஏக்கர் பரப்புள்ள இங்கு, ஸ்பீக் ஊழியர்கள் வசிப்பதற்காகச் சுமார் 900 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. ஸ்பீக் நகர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் சுமார் 1500 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். கடந்த பத்து ஆண்டுகளாய் இப்பள்ளியில் எஸ். எஸ். எல். சி. யில் நுறு சதவீத வெற்றிதான். தவிர, டவுன்ஷிப்புக்குள்ளேயே மினி ரூப்பர் மார்க்கெட், ஓட்டல், கடைகள், இரு பத்து நான்கு மணிநேர மின்சார, தண்ணீர் வசதி, மருத்துவமனை என்று ஏகப்பட்ட வசதிகள்.

கூடவே, தமிழகத்தில் ராமநாதபுரம், மதுரை, நெல்லை, கன்னியாகுமரி ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களில், இருபத்தி நான்கு கிராமங்களைத் தத்தெடுத்துக் கொண்டு, அக்கிராமங்களுக்குச் சுத்தமான குடிநீர் வசதி, சுகாதார வசதி, பள்ளிக் கூடக் கட்டடங்கள், சாலை வசதி, பார் மற்றும் நூலகங்கள், விளையாட்டு வசதி என்று அனைத்துத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து வருகிறது ஸ்பீக்.

தூத்துக்குடியில் ஸ்பீக் தொழிற்சாலையை ஒட்டி அமைந்துள்ளது ஸ்பீக்

- ஜூலி

“பெரிய கட்-அவுட்டுக்குப் பக்கத்துல, சின்னதா ஒரு கட்-அவுட் இருக்கே, அது யாரோடது?”

“அதுதான் தலைவியோட தோழியாம்!”

- சீர்காழி வி. ரேவதி

“என்னடி இது.. உன் கணவர் உன்னை ‘மேடம்.. மேடம்..’னு கூப்பிடுறார்?”

“கட்சியில சேர்ந்ததுலருந்து ‘ஹெயா’ன்னு சொல்லிக் கூப்பிடவே மாட்டேங்கிறார்!”

- அம்பை தேவா

வாரியாருக்கு வாரிக்!

* படிப்பதி கணேசன்

“இலங்கையில் மாத்தளை முத்துமாரி அம்மன் கோவிலில் தொடர்ந்து இருபத்தியிரண்டு நாட்கள் சமயச் சொற்பொழிவு நடத்தினேன். கடைசி தினத்தன்று என்னைச் சந்தித்த ஒரு பெண்மணி, ‘என் இளம் வயது மகளை, ஈழப்புவி என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் அநியாயமாய் இலங்கை ராணுவம் கொண்டு போய் விட்டது. என் மகன் என்ன ஆவான் என்றே தெரியவில்லை. என் மகளை இழந்த சோகத்தில் எனக்கு ஆண்டவன் மேலேயே ஒருவித வெறுப்பு ஏற்பட்டு, சாமி நம்பிடுவாதையே திறுத்தி விட்டேன். என் அக்கம் பக்கத்து

தெவ்வா வட்டங்களில் சமயச் சொற்பொழிவாளர்கள் முக்கியமான வார்பார்வதிகணேசன். இதுவரை மூவாயிரத்துக்கும் அதிகமாகச் சமயச் சொற்பொழிவாற்றியுள்ள இவரது கல்விச் சொற்பொழிவு இவருடைய பதினோராம் வயதில். பேசிய தலைப்பு ‘சொல்லின் செல்வன்’.

“என் தாய்தா லட்சுமண சாண்டோ, காங்கிரஸ் கட்சிப் பேச்சாளர். தவிர பல ஊர்களிலும் ‘புதுபல பராக் கிரம ஷோக்கள் நடத்தியவர். என் தந்தை கணேசன் ஆறு வயதில் ஆறாயிரம் ‘பஸ்கி’ எடுத்து, அமரர் கல்வியால் ‘பஸ்கி கணேசன்’ என்று பாராட்டப்பட்டவர். கூடவே யோகா மற்றும் தெய்வீக விஷயங்கள் குறித்துச் சொற்பொழிவு நடத்துவார். என் அப்பாவுக்கு மூன்று பெண்கள். மூன்று பேரிலும் நான்தான் கடைசி. எவ்வே, அப்பா சொற்பொழிவாற்றப் போகும்போதெல்லாம் என்னையும் கூட அழைத்துக் கொண்டு போவார். அந்தான், இந்தத் துறையில் எனக்கு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது” என்று கூறும் பார்வதி கணேசன் எம். ஏ. முடித்து விட்டு, எம்.ஃபி.ல் படித்தவர். இப்போது பி. எட். படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

“இப்போதெல்லாம் இலக்கிய, சமயச் சொற்பொழிவுகளுக்கு திறைய இளைஞர்கள் வருவது ஆரோக்கியமான ஒரு மாற்றம். கிராமப்புறக் கோவில்களில் முன்பெல்லாம் தெருக்கூத்து, வில்லுப் பாட்டு, சிவீமா போன்றவை நடைபெறும். இப்போது அங்கேயெல்லாம் கூட தவிச் சொற்பொழிவுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்” என்று கூறும் பார்வதி, ஒரு திகழ்ச்சியை நெகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடுகிறார்.

விட்டார் சொன்னதன் பேரில்தான், உங்களுடைய சொற்பொழிவுக்குத் திவழும் வர ஆரம்பித்தேன். இப்போது என் மனதில் இறைநம்பிக்கை மீண்டும் ஏற்பட்டு, என் மகன் எப்படியும் ஒருநாள் எனக்குக் கிடைத்து விடுவான் என்ற நம்பிக்கையும் துவிர்ந்துள்ளது! என்று கண்ணீர் மல்க அப்பெண்மணி கூறிய போது, நான் நெகிழ்ந்து போவேன்” என்கிறார் பார்வதி கணேசன்.

கார்ப்பேட்டை நாடார் மேல்நிலைப் பள்ளியில் பன்னிரண்டாம் வகுப்பு படிக்கும் மாணவன் அருணாசலம், சிதம்பரணார் மாவட்டம் முழுக்கப் பிரபலமாகி விட்டான். அக்கம் பக்கத்து மாவட்டங்களில் நடக்கும் திகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்று, இவன் ஆற்றும் சொற்பொழிவைக் கேட்டு, மக்கள் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில், 250க்கும் அதிகமான கூட்டங்களில் பேசியிருக்கிறான். இவனது பத்திச் சொற்பொழிவைக் கேட்ட திருமுருக திருபாவந்த வாரியார், “எனக்கு வாரிக் இல்லாத குறையை இந்த அருணாசலம் போக்கி விட்டான்!” என்று பாராட்டி இருக்கிறார்!

“உவக்குப் பேசுவதில் எப்படி ஆர்வம் ஏற்பட்டது?” என்று கேட்டால், “எங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் ‘சைவபதி’ என்று ஒரு மாணவன் இருந்தான். அவன் மிக நன்றாய்ப் பேசுவான், திறைய பரிகர்கள் வாங்குவான்! அவனைப் பார்த்துத்தான் எனக்கும் பேச வேண்டும் என்ற ஆசை வளர்ந்தது” என்கிறான் சிறுவன் அருணாசலம்.

- சந்திரா

க.பாலசுந்தர்

சுவாமி

சுவாமி

ஜொஜொ

அலங்கார் A/c

(3 காட்சிகள்)

தேவிபாரடைஸ் 70mm

புலகாட்சி

A/c

உதயம் A/c

அகஸ்தியா 70mm

(3 காட்சிகள்)

பாலஅபிராமி A/c

(4 காட்சிகள்)

மற்றும்

உலகெங்கும்

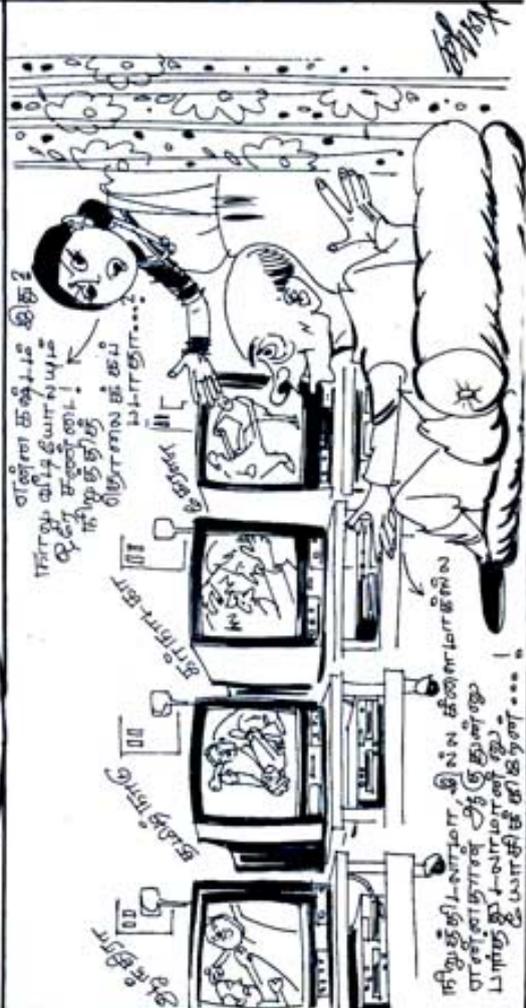
மணி ரதினம்

A.R. ரகுமான்

சந்தோஷ சிவன்

ஸாஸ்திரம்

Elegant

கட்சித் தாவலும் கோஷ்டிப் பூசலும்!

கல்கி

நீமது அரசியல்வாதிகளிடையே பரவும் தோய்களில் மிகக் கொடுமை யானது கட்சித் தாவலும் கோஷ்டிப்பூசலும். இரண்டுக்குமே காரணமான தோய்க் கிருமி பணத்தாசை.

ஆயிரம் - கயிரம் அரசியலில் ஏராளப் பணம் பண்ணியவர்கள் அதேகர். இதைத் தவிர்க்க, எம்.எல்.ஏக்களை நட்சத்திர ஹோட்டலில் சிறை வைப்பது பரத தர்ஷன் அழைத்துப் போவதும் சகஜமாக இருந்த காலகட்டம் உண்டு. இதன் பிறகு கட்சித் தாவல் தடைசட்டம் என்பதாக ஓர் அரைவேக்காட்டுச் சட்டம் ராஜீவ் காலத்தில் திறைவேறியது. சட்டம் சரியில்லாததால் தாவல் திறக்கவில்லை. சமீபத்தில் இருபது எம்.பி.க்கள் ஜனதா தளத்திலிருந்து பிரிந்து தனி கோஷ்டியாக அமர, சபாநாயகரிடம் அனுமதி பெற்றுள்ளனர். தற்போது சபாநாயகர் மீதே எதிர்க்கட்சிகள் பாய்கின்றன. ஆனால் சபாநாயகர் தாம் சட்டப்படி நியாயமாகத்தான் தடுத்து கொண்டிருப்பதாக வாதாட இடமுண்டு.

முன்பு தனித்தனி துபர்கனாகக் கட்சித் தாவலிலிருந்து காக்க வேண்டியிருந்தது எனில், இப்போது கோஷ்டி கோஷ்டியாக, வித்தியாசம் அவ்வளவே. மற்றபடி கட்சித் தாவல் மாற்றுப் பெயர்களில் மறைமுகமாக தடுத்து கொண்டதாவிருக்கிறது. இதைத் தடுக்க ஒரே வழிதான் உண்டு.

ஒருவர் ஒரு கட்சி சார்பில், அதன் கொள்கைகளை ஏற்று, தேர்தலுக்கு தின்று, வெற்றி பெற்ற பிறகு, அடுத்த தேர்தல் வரை அதே கட்சியில்தான் இருந்தாக வேண்டும் என்று சட்டம் இயற்ற வேண்டும். மனச்சாட்சி அடிப்படையில் அந்தக் கட்சியிலிருந்து விலக விரும்பினால், எம்.எல்.ஏ. அல்லது எம்.பி. பதவியையும் அவர் இழக்கத் தயாராக வேண்டும். அந்தத் தொகுதிக்கு இடைத் தேர்தல் தடக்க வேண்டும். இதில் தனிதயார் - கோஷ்டி என்ற பாடுபாடு கிடையாது. இப்போது ஜனதா தளத்திலிருந்து பிரிந்து போயிருக்கும் இருபது எம்.பி.க்களுக்கும் மக்கள், ஜனதா தளக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில்தான் போட்டுப் போட்டார்களே தவிர, தனி துபர்களுக்காக அல்ல என்பதை நினைவில் கொண்டால், இப்படி ஒரு சட்டம் இயற்றுவதில் உள்ள தியாயம் புரியும்.

கணிசமான மெஜாரிட்டி உள்ள ஆட்சி தடக்கும் போது கட்சித் தாவல் இராது. ஆனால் ஆளும் கட்சிக்குள் கோஷ்டிப்பூசல் வலுக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு கோஷ்டியே பதவியில் இருந்து கொண்டு அதிகாரம் செலுத்துவதைப் பணம் பண்ணுவதைப் பார்க்கும் மற்றவர்களுக்குப் பொறாமை. எனவே அவர்கள் ஒரு கோஷ்டியாகச் சேர்கிறார்கள். அதே கட்சியின் ஆட்சி தீடிக்கலாம்; ஆனால் முதல்வர் மாற வேண்டும் என்று ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணுகிறார்கள். முதல்வர் மாற, அமைச்சரவையும் மாறும்; புதிதாகப் பலருக்கு அதிகாரம் செலுத்தவும் பணம் பண்ணவும் வாச்ப்புக் கிடைக்கும் என்று கணக்குப் போடுகிறார்கள். 'ஆட்சி சரியில்லை; மக்கள் தலவன் கவனிக்கப்படவில்லை' என்றெல்லாம் பேசுவது வெறும் கண்ணுடைப்பே. மாற்றுக் கோஷ்டி பதவிக்கு வந்ததும் இதே கயதல அரசியல்தான் தொடருமே தவிர, மக்களின் கஷ்டங்களுக்கு விடிவு காலம் பிறந்து விடப் போவதில்லை. இன்று இந்தகைய நிலைமையை அந்திரா, கர்நாடகா, கேரளம் முதலிய மாநிலங்களில் சந்திக்கிறார் பிரதமர். இந்தக் கோஷ்டி பூசலால் மாநில ஆட்சியும் சரியாக நடப்பதில்லை; மத்தியில் பிரதமருக்கும் திம்மதி இல்லை.

கோஷ்டி அரசியல் வேறு; உட்கட்சி ஜனநாயகம் வேறு என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உட்கட்சி ஜனநாயகத்தில் கருத்துப் பரி மாற்றம், வாதப்பிரதிவாதங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் முதல்வரிடம் விக வாசம் வேண்டும்; முடிவு அவரிடம் விடப்பட வேண்டும். எல்லாத் தரப்பினராலும் முதல்வர் மதிக்கப்பட வேண்டுமெனில் அவர் உட்கட்சி ஜனநாயக முறைப்படி சட்டமன்ற ஆளும்கட்சி உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால்தான் அத்திலை உருவாகும். மேலிடத்தால் திணிக்கப் படும் முதல்வருக்கு மதிப்பு இராது. எனவே, முதல்வர் ஆளும்கட்சி உறுப்பினர்களால் முறைப்படி தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட பிரதமர் வகை செய்வதோடு, அப்படி தேர்த்தெடுத்த பிறகு அடுத்த தேர்தல் வரை அவரே முதல்வர் என்பதில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும்.

இதையெல்லாம் கவனித்துச் செயல்படாத வரை, ஜனநாயகம் என்பது தலிவுற, பணநாயகமே கொழிக்கும். அப்பறம் மக்கள் தலவை யார் கவனிக்கப் போகிறார்கள்?

முடிந்திரு
தருதன்னைப் பெற்ற
தாபென்று கும்பிடடி
பாப்பா. - பரதிவாசர்.

1992
ஆகஸ்டு 30
மலர் : 51
இதழ் : 5
ஆங்கீரச
ஆவணி 14

‘சி.பி.ஐ.’ மாதவன்: எல்லாம் தெரிந்த மனிதர்

சி. பி. ஐ. யின் அசாத்நிய நிறமை சாஸிகளில் ஒருவர் கே. மாதவன். “அவரை மாநிரி ஒரு நேர்மையாளரைக் காண்பது அரிது” என்பதிரார் தில்லி COG காம்பினென்ஸில் அமைந்திருக்கும் சி.பி.ஐ. அலுவலக அதிகாரி ஒருவர். ‘சந்திரசேகர் அமைச்சரவையிலே சட்ட அமைச்சராக இருந்த கப்பிரமணியம் சுவாமியின் தொல்லைகளையே தூசாக மதித்தவராரிற்றே மாதவன்!’ என்று பலரும் வியக்கிறார்கள்.

பங்குச் சந்தை ஊழலை இவர் விசாரிக்கப் போக, மனமளவென்று திருக்கிடச் செய்யும் தகவல்கள் ஒவ்வொன்றாகத் தெரியவர ஆரம்பித்தன. ஒர்ட்டுத் தேர்தலைவர்த் தொடர்ந்து இன்னும் சிவார் பி.டி.பட்ட போது, வெளியே இருந்த பல புள்ளிகளுக்கு அஸ்திவியில் ஐரம் கண்டுவிட்டது. கொஞ்சம் மெதுவாகச் செயல்படுமாறு மாதவனுக்குச் சூசகமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஏழெட்டு முக்கியப் புள்ளிகளின் கை வரிசை, பங்குச் சந்தை ஊழல் விவகாரத் தில் தெரியவந்த போது, மாதவன் மீது திர்ப்பந்தம் கொண்டு வரப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

பார்த்தார் மாதவன், கத்திரிமாகச் செயல்பட்டு உண்மையை வெளிக் கொண்டு வர இயலாது என்று உணர்ந்த சூழ்நிலையில், எதற்கு வெட்டியாக மூக்கை நுழைக்க வேண்டும் என்று கால் கடுதாசியை நீட்டிவிட்டு, கத்தமாய் ஒதுங்கி விட்டார்.

சி.பி.ஐ.யில் சேர்ந்த பிறகு விருந்துகள், பார்ட்டிகள் எதற்கும் போகாமல் கட்டுப்பாடாக இருந்து வருபவர் மாதவன். “பார்ட்டிகளுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தால் தொழி

லதிரர்கள் பலருக்கும் நடுவில் உலாவ வேண்டியவரும். எதற்கு அநாவசிய அவதி?”

துணை சாரி காலையே நாலு மணிக்குள் எழுந்து விடுகிறார் மாதவன். 6½ மணி வரை சீபைல்களைப் பார்த்து விடுகிறார். உடற்பயிற்சிக்காக ஒரு நீண்ட, காலைநேர நடை. இது தவறவே தவறாது.

மாதவனின் இரண்டு பெண்களில் மூத்தவர் அநுராதா, பாதுகாப்புப்படை அதிகாரி ஒருவரின் மனைவி. இரண்டாமவர் சங்கீதா, டைம்ஸ் ஸ்கூல் ஆஃப் மாணேஜ்மென்ட் மாணவி. கமையாக வேலை இருந்தாலும் கூட, குடும்பத்துடன் சற்றாவது நேரத்தைச் செலவிடுவது மாதவனுக்குப் பிடித்தமான காரியம்.

சென்னைக் கல்லூரியில் படித்த நாட்களில் நிறைய ஆங்கில நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறார் மாதவன். பிடித்தமான நாடகம்: ‘மெர்சென்ட் ஆஃப் வெனில். நன்றாகப் பாடுவார். சில குடும்ப நிகழ்ச்சிகளில் பாடி அரங்கேற்றும் உண்டாம்!

அகதா திரில்லியின் நாவல்கள் அத்தனையும் அத்துபடி. ராபர்ட் ஓட்டலம், ஆர்தர் ஹெய்லி நாவல்களும் படிப்பார். ஆனால் அபிமான எழுத்தாளர் எவ்வளவோ போட் ஹவுஸ்தான்.

தமது ராஜினாமா கிளப்பிவிட்ட புகழை இவர் ரசிக்கவில்லை. “எதற்கு இப்படி ஒரு கூப்பாடு? நான் என்ன, செய்ய முடியாத வேலையைச் செய்து விட்டேன்? எவரெஸ்ட்டைத் தொடர்ந்தேனா? இல்லை எனில் பிச்சிவிடத்தான் இந்தியாவுக்கு மெட்டல் வாங்கிக் கொண்டு வந்து விட்டேனா? எதற்கு இந்த அமலி? எல்லாரும் அவரவர் வேலையைச் செய்வது மாநிரி தான் நானும் என் வேலையைச் செய்து வந்திருக்கிறேன். ஒன்றே ஒன்று; தப்புத் தண்டா செய்ய மறந்துவிட்டேன். அவ்வளவுதானே?”

‘60ல் சி. பி.ஐ.யில் சேருவதற்கு முன், சென்னை யில்தான் வக்கீலாகத் தொழில் நடத்தியிருக்கிறார் மாதவன். மறு படி அங்கே செல்வத் தம்மைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

பக்தி மிகுந்த மனிதர். அறிவும் குருவா ஐரப்பன் என்றால் உயிர். பிரார்த்தனையில் அசாத்நிய ஈடுபாடு.

இவர் நாடாளுமன்றக் கூட்டுக் குழுவின் முன் ஆஜராகி, தமக்குத் தெரிந்ததை எல்லாம் சொல்ல வேண்டி வரலாம்.

‘எல்லாம் தெரிந்த’ இந்த மனிதரை எண்ணிப் பலரும் இப்போது அமைதி இழந்து தவிப்பது தெரிகிறது.

- சித்தார்த்

சித்திரம் - நன்ஜி :

பிஸினஸ் ஸ்டாண்டர்ட்

உங்களின் சேமிப்பு தொழில் வளத்தையும்
உங்கள் வீட்டின் வளத்தையும் பெருக்கும்!

“லில்லி” உள்பாவாடைகள்

தயாரிக்கும்

“கரூர் P.R.C. கார்மெண்ட்ஸ்ஸாரின்”

தொடர்ந்து 5 ஆண்டுகளுக்குப் பயன்தரும்

“புதுமைத் திட்டம் எண். 2”ல் சேர்ந்து பயன்பெறுங்கள் :

நமது நாட்டின் பல மாநில மக்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க
இப்புதுமைத் திட்டம் 17.9.92 வரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளது.

நீங்கள் செய்ய வேண்டியது இதுதான் :

- ★ ரூ. 200/- ஐ D. D. அல்லது M.O. மூலம் “P.R.C. கார்மெண்ட்ஸ்” என்ற
எங்கள் நிறுவனத்திற்கு செலுத்துங்கள்.
- ★ நீங்கள் செலுத்திய ரூ. 200/- ஐ 5¹/₂ ஆண்டுகளுக்கு பிறகு திரும்பப் பெற்றுக்
கொள்ளும் வகையில் கரூர் கிளை “கரூர் வைல்யா பாங்க்”-ன் “காயத்ரி
கேஷ் சர்டிபிகேட்” (GCC) ஒன்றை உடனடியாக உங்கள் பெயருக்கு நீங்கள்
பெற்றுக் கொள்கிறீர்கள். இதனால் நீங்கள் பெறுவது உங்கள் தொகைக்கு
முழு பாதுகாப்பு.
- ★ நீங்கள் பணம் செலுத்திய முதலாண்டு முடிவிலிருந்து ஆண்டுக்கு ஒரு
முறை வீதம் ரூ 84/- மதிப்புள்ள இரண்டு “லில்லி” உள்பாவாடைகள்
(NORMAL SIZE) பதிவுத் தபாலில் எந்த செலவுமில்லாமல் தொடர்ந்து ஐந்து
ஆண்டுகளுக்கு மொத்தம் 10 ‘லில்லி’ உள்பாவாடைகள் (மொத்த மதிப்பு
ரூ. 420/-) பரிசாகப் பெற்றுக் கொள்கிறீர்கள்.
- ★ 5¹/₂ ஆண்டுகள் கழித்து நீங்கள் திரும்பப் பெறும் ரூ. 200/-ம் மேலும்
ஒரு பரிசாக ரூ. 100ஐயும் பெற்றுக் கொள்கிறீர்கள்.
- ★ இப்பொழுது பாருங்கள்! நீங்கள் செலுத்திய ரூ. 200/- 5¹/₂ ஆண்டுகளில்
ரூ. 720/- மதிப்புடையனவாக உங்களுக்கு முற்றிலும் பயன்தரத்தக்கவை
யாக மாறுவதை!

பங்கு கொள்வீர்!

பயன் பெறுவீர்!

நினைவிருக்கட்டும், இத்திட்டத்தில் பங்கு பெறக் கடைசி தேதி : 17.09.1992

----- பணம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி : -----

போன் : 21946

P.R.C. கார்மெண்ட்ஸ்

26, பிரதட்சணம் ரோடு, Aபிளாட், கரூர் - 639 002.

இது ஒரு “பாரதப்பிரதமரின்” படித்த இளைஞர்களுக்கான சுயவேலை
வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 1984 முதல் கரூர் கிளை கனரா வங்கியின்
பொருளாதார உதவியுடன் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வரும் நிறுவனமாகும்.

- குறிப்பு :-
1. நீங்கள் பணம் செலுத்தும் பொழுது உங்கள் பெயர், முகவரி
மற்றும் போஸ்டல் பிள்கோடு எண்ணையும் தெளிவாகக் குறிப்
பிடவும்.
 2. ஸ்பெஷல் சைஸ் (ஃப்ரீ சைஸ்) வேண்டுவோர் அதற்குண்டான
விலை வித்தியாசத்தைச் செலுத்திப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கார் மயிலாடுதுறையைக் கடந்து சென்று கொண்டிருந்தது. ஏ.சி.யின் ஜில் விப்பில் வெஸிலின் தாக்கம் தெரிய வில்லை.

“இரைவர்... ஸ்பீட் பிரேக்கர்ஸ் நிறைய இருக்கும். மெதுவாப் போப்பா...”

“சரி ஸார்” என்ற இரைவர் காரின் வேகத்தை மட்டுப்படுத்தினார்.

அப்பா என் தோலில் சாய்ந்திருந்தார். சென்னை தாண்டியதும் சாய்ந்தவர். தோளை வேசாக வலிந்தது. அப்பா தோள் களின் வலிவு என் தோள்களில் இல்லை. அது இரும்பு. தோள் மட்டுமா...? அப்பா ஆகிருதியானவர். அந்த ஆகிருதியைக் கண்டு வியந்திருக்கிறேன். தென்க அகண்ட பலகை மாநிலி இருக்கும். கைகள் வலுவாக முழங்கால் வரை தொங்கும்.

எத்தனை நாட்கள் அவருடைய தோள் களில் அமர்ந்து கொண்டு மெஷின் கரகர வென்று கலவையைக் கலப்பதையும், விறு விறுவென்று கம்பி போடப்படுவதையும், கொத்தவாக்கள் பரபரப்பாக இயங்குவதையும் பார்த்திருக்கிறேன்.

செங்கல்லும், ஜல்வியும், கம்பிக் கட்ட லும் மூளையில் அழுத்தமாகப் பதிந்தது அப்போதுதான்.

பள்ளிக்கூட விடுமுறை நாட்களில் அப்பா மேற்பார்வையில் எழும் பி க் கொண்டிருக்கும் கட்டடங்களை வேடிக்கை பார்க்க, அப்பா கூடவே சென்று விடுவேன். அப்பா காரிலிருந்து இறங்கி என்னை நடக்க விட மாட்டார். தூக்கித் தோலில் உட்கார வைத்துக் கொள்வார். நான் கொஞ்சம் பயத்துடன் அப்பாவின் தலையைக் கெட்டி யாகப் பிடித்துக் கொள்வேன். வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் அவைவரும் ஓரிகு விநாடிகள் வேலையை நிறுத்தி விட்டு வேடிக்கை பாற்பார்க்க. அப்பா அவர் களின் பார்வையைப் பொருட்படுத்த மாட் டார். வித்தியாசமான இன்ஜினியர் அப்பா.

சிறு வயது முதலே கட்டத்தின் அமைப்பும், வகைகளும் என்னை அறியாமல் மவத்தில் பதிந்து போயிற்று. நான் ஐந்து வகுடங்கள் இன்ஜினியரிங் படித்தது வெறும் புத்தகத்தில்தான். இன்று மாநிலத் தில் நம்பர் ஒன் ‘நாமு கன்ஸ்டிரக்ஷனில்’ புரொபரைட்டராக இருப்பதற்குக் காரணம் அப்பா காண்பித்த அனுபவம்.

அப்பா கலங்காதவர் - எதற்குமே. அம்மா இறந்த போது கூட பக்கத்தில் நாற் காலி போட்டு அமர்ந்து கொண்டு அம்மா வின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாரே தவிர, ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் விடவில்லை. இறுகிப் போய் உட்கார்ந்திருந்த அப்பாவைப் பார்த்து நான் தான் அழுதேன்.

அம்மா போன பின்பு அப்பாவின் கறு கறுப்பு போயிற்று. அந்தத் திடம் போயிற்று. கம்பீரம் போயிற்று. இற்றுப் போய் விட்டார். கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தன்னைக் குறுக்கிக் கொண்டு விட்டபேயே அடைபட ஆரம்பித்தார். என்னை வற புறுத்தி கன்ஸ்டிரக்ஷனில் புரொபரைட் டராக ஆக்கினார்.

அப்பாவின் நுணுக்கம், நிறமை எனக் குக் கிடையாது. எந்த வேலையை ஆரம்பிக்குமேன் கடைசியாக பிளானை அப்பா ஒருமுறை பார்த்து ஒகே சொல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் எனக்குத் திருப்தியாக இருக்கும். போன மாதம் வரை அப்படித் தான். ஆனால் இனி...?

தோலில் சாய்ந்திருந்த அப்பாவின் முகத்தைப் பார்த்தேன். நிவமும் ஷேவ் செய்த தன் காரணமாக முழு தட்டிப் போயிருந்த கன்னங்கள்.. கண்களை மூடி யிருந்தார். மிக வேசாக மூக்க வந்து கொண்டிருந்தது.

“தொண்ணூறு வயகல எந்த டிரீட்மென் டையும் உடம்பு ஏத்துக் காது தாமோதரன்.. உங்க திருப்திக்காக ஏதோ பண்ணோம்... கொஞ்ச நாளைக்கு உடம்பு தெம்பா இருக்கும். ஆனாலும் அது நிரந்தரம் இல்லை. படிப்படியா உடம்பு கண்டிஷன் குறை யது. கொஞ்சம் நடமாட்டத்தோட இருக்கிறப் பவே உங்க சொந்த கிராமத்துக்குக் கொண்டு போயிருக்க. சம்சாரம் உலர் விட்ட இடத்திலேயே சுகாணாண்டு நினைக்கிறாரே எனவோ...” என்று ஃபேமிலிடாக்டர் சொன்னதும் உடனடியாகப் புறப்பட்டு விட்டேன்.

மருவாடுர் பாய

சூருவாடுர் பாய

கார் பூந்தோட்டத்தைத் தாண்டி நிதாவமாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. ஜாவகி என்வையும் அப்பாவையும் மாறி மாறிக் கவலையாகப் பார்த்தான்.

“கார் எங்கப் பா போய்க்கிட்டு இருக்கு...?” அப்பா சன்வமாகக் கேட்டார்.

“பூந்தோட்டத்தைத் தாண்டிக்கிட்டு இருக்குப்பா...”

“கொஞ்சம் தண்ணி கொடும்மா...” என்றார்.

ஜாவகி அவசரமாக பிளால்க் எடுத்து வெந்தீர் ஊற்றிக் கொடுத்தான். வாங்கி

நிதாவமாகக் குடித்தார்.

கார் கங்களாஞ்சேரிக்குள் நுழைந்த போது, டிரைவர் காரை பாலத்தின் மீது ஓரங்கட்டி நிறுத்தினான்.

“ஏம்பா...?”

“டிக்கி நிறந்துக்கிட்டுது போல இருக்கு லார்.. மூடிட்டு வர்றேன்” என்றவன் அவசரமாக இறங்கி ஓடினான்.

“எங்கப்பா கார் நிக்கது?”

நான் தலையை நீட்டி எட்டிப் பார்த்து, “கங்களாஞ்சேரி வெட்டாத்துப் பாலத்துல நிக்கதுப்பா...” என்றேன்.

“வெட்டாத்துப் பாலத்துலயா...”

அப்பாவின் கண்களில் பளிச் என்று ஓர் ஒளி தெரிந்தது.

"ஆமாம்ப்பா" என்றேன்.

அப்பா நிமிர்ந்தார். "என்னை ஏறக்கி விடு."

"ஏம்ப்பா... பாத்தும் போக ணுமா...?"

"இவ்வ. ஏறக்கி விடு" என் றா ர் கட்டளையாக.

கைத்தாங்கலாக இறக்கினேன். ஏ. சி. சின் னில்லிப்பிஸ் இருந்து இறங்கியதும் வெளியில் கள்ளென்று தாக்கியது. என்னை ஆதாரமாகப் பற்றிக் கொண்டு மெல்ல நடந்தார்.

"எங்கப்பா போறீங்க...?"

"நான் படிச்சி முடிச்சதும் மொதலாக கட்டின பாலம்டா இது... ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து முப்பதுல... கல்லுல எம்பேரு தெதுக்கி இருக்கும் பாரேன்... கல்லு எங்க இருக்கு பாரு..." என்றார் ஒரு சிறு குழந்தையின் உற்சாகத்தோடு.

நான் கண்களைச் சுழற்றிப் பார்த்தேன். சிவீமா போஸ்டர்களின் மத்தியில் தெரிந்த கல்லருகில் அப்பாவை மெதுவாக அழைத்துச் சென்றேன்.

"படிடா..." என்றார்.

கட்டடத்தைக் கட்டிய பொறியாளர்கள் பெயர் மட்டும் இருந்தன. மூன்று பெயர்கள்.

"எஸ். கிரிதரன்..." என்று அவர் பெயரைச் சத்தமாகப் படித்ததும் அப்பா புன்னைகை செய்தார்.

"பாலம் எப்படி இருக்கு பாரு... அம்பது வருஷம்தான் கணக்கு. ஆனா இன்னும் நூறு வருஷம் இருக்கும். இப்ப மதிப்புக்கு வெறும் ஐயாயிரம். ஆறு மாசத்துல கட்டினோம்டா. அப்போ வெல்டின் மாட்டின்னு ஒருத்தர் ஐயல்லா கவெக்டரா இருந்தார். பாலத்தைப் பார்த்துட்டு

என்னை கட்டிப் படிச்சிக்கிட்டார்...." என்ற படி அப்பா பாலத்தின் தடுப்புச் சுவரை மெதுவாகத் தள்ளினார்.

தடுப்புச் சுவரின் மீது உட்கார்ந்திருந்த ஒருவர் வேகமாகக் கத்தினார் : "என்ன பெரியவரே... பாலம் ஸ்டிராங்கானு பார்த்திரீங்களா...? படு ஸ்டிராங்க். அந்தக் காலத்துல கட்டினது. எப்படி அமைப்பா கட்டியிருக்கான் பாருங்க. வெட்டாறு இங்க மூணாப் பிரியது. எவ்வளவு அழகா வாட்டமாக் கட்டியிருக்கான் பாருங்க. இப்ப எங்க இது மாநிரி கட்டறாணுவோ... அந்தாண்ட போனவுடனே இந்தாண்ட இடிஞ்சி விழுந்திடுது..."

அப்பா அவரைப் பார்த்து மெலிதாகப் புன்னைகை செய்து விட்டு மெல்ல நடந்து வந்து காரில் ஏறினார்.

கார் புறப்பட்டது.

அப்பாவின் சந்தோஷத்தை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. இது கலை சூனியின் இயல்பு. சமயத்தில் எங்காவது செல்லும் போது நான் பிளான் போட்டுக் கொடுத்துச் செங்கல் செங்கல்லாக எழுப்பப்பட்ட கட்டடத்தை ஒரு மூன்றாம் மணி தனின் மனைநிலையோடு நின்று வேடிக்கை பார்த்து வியந்ததுண்டு. அதன் பிரம்மாண்டத்தைக் கண்டு கண்களை விரித்ததுண்டு. கொஞ்சதும் வெறிலிலும், மழையிலும் நின்று மேற்பார்வை பார்த்துக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்ந்தப்பட்ட கட்டடம் தெட்டுயர்ந்து நிற்பதைப் பார்க்கும் போது மனக்கருள் ஒரு திறவு உண்டாகும். திருப்தி ஏற்படும்.

கார் தட்சிண காலியம்மன் கோவிலை நெருங்க... "அப்பா தட்சிண காலியம்மன் கோயிலில் காலை நிறுத்தச் சொல்லட்டுமா...?" என்றேன்.

அமைதி.

"அப்பா... அப்பா..." என்று அப்பாவை உலுக்கினேன். அசைவில்லை.

சத்தியமாய் இது பூங்காதான்!

இதோ.. உப்பளங்களை ஒட்டி, வெட்ட வெளியாய், மொட்டை மரங்களுடன் இருப்பதுதான் தூத்துக்குடியின் 'ரோச் பாரக்'. இதை பாரக் என்று சொல்லிக் கற்பூரம் அணைத்துத் துண்டு போட்டுத் தாண்டினால் கூட சத்தியமாய் யாகும் நம்பமாட்டார்கள்; அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது! இதுமட்டும்தான் என்று இவ்வை! தூத்துக்குடியில் உள்ள அத்தனை பூங்காக்களின் நிலைமையுமே இப்படிப்பட்டதுதான். பூத்துக்குச் சூலங் கிப் பசுமையாய் இருக்கும் ஒரே ஒரு பூங்கா, மதுரா கோடல் நிறுவனத்தால் வெகு நேர்ந்தியாய்ப் பராமரிக்கப்பட்டு வரும் நேரு குழந்தைகள் பூங்காதான்.

வினையாட்டு வீரர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து ஊக்குவிப்பதென்பதெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட பயிற்சியாளர்களின் சொந்த ஆர்வத்தில் நடைபெறுகிற ஒரு காரியமாக இருக்கிறதே தவிர, அது வினையாட்டுத் துறையின் தலையாய கடமையாக இல்லை.

துங்கப் பதுக்கத்துக்கீழ் துயார் படுக்துங்கள்!

புரிசிலோனாவிலிருந்து வெறுங்கையைத்தான் வீசிக் கொண்டு வந்தோம். ஒரு வெண்கலத்துக்குக் கூட வக்கில்லாமல் போய்விட்டது. இதற்கு வெட்கப்பட வேண்டியது வினையாட்டு வீரர்களால்; நமது வினையாட்டுத் துறை அமைச்சகம்!

மாநிலங்களிலும் மாவட்டங்களிலும் உள்ள ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சில்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றன? உதாரணத்திற்குத் துத்துக்குடியை எடுத்துக் கொள்வோம்.

விக்டோரியா பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளியில் +2 படித்துக் கொண்டிருக்கும் ஏஞ்சலின் பெட்ரிஷியா, நீளம் தாண்டாத வில் அடிகபட்சம் 5.30 மீட்டர் தாண்டி மாநில அளவில் முதலாவதாக வந்திருக்கிறார். ஆனால் அவரே லக்னோவில் நடந்த தேசிய அளவிலான போட்டியில் அந்தத் தூரத்தைக் கூடத் தாண்ட முடியவில்லை!

இவரைப் போலவே, ஹோலிகிரால் ஆங்கிலோ இந்தியன் பள்ளியில் எட்டாவது படிக்கும் சிறுமி நித்தியகல்யாணி கூடைப்பந்துப் போட்டியில் மாநில அளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, பெங்களூரில் தேசிய அளவில் நடந்த போட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டார். பிப்ரவரியில் நடந்த அந்தப் போட்டியில் அந்தச் சிறுமி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாளா இல்லையா என்பது கூட இன்னும் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

இவர்களைப் போலவே வாலிபாவில் ஷாலிவியும் உயரத் தாண்டுவதில் ஷோஃபியாவும் மாநில அளவிலும் தேசிய அளவிலும் கலந்து

கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களிடமெல்லாம் மாவட்ட வினையாட்டுக் கவுன்சில் தனிப்பட்ட முறையில் கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை.

காரணம், ஆள்பற்றாக்குறை. ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சில்களில் ஒவ்வொரு வினையாட்டுக்கும் ஒவ்வொரு பயிற்சியாளர்தான் இருக்கிறார். அவர்தான் மாவட்ட அளவிலான எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் சென்று பயிற்சியளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, மாவட்ட அளவில் முன்னணியிலிருக்கும் மாணவ, மாணவியருக்கு அவரால் மாதத்தில் ஒரு நாள் அளவுக்குத்தான் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்திப் பயிற்சியளிக்க முடிகிறது.

வினையாட்டு வீரர்களைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து ஊக்குவிப்பதென்பதெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட பயிற்சியாளர்களின் சொந்த ஆர்வத்தில் நடைபெறுகிற ஒரு காரியமாக இருக்கிறதே தவிர, அது இந்தத் துறையின் தலையாய கடமையாக இல்லை.

இவையெல்லாம் நமது வினையாட்டு வீரர்களை மழுங்கடிப்பது போதாதென்று, மாநில அரசுகளும் தங்கள் பங்குக்கு, வினையாட்டுத் துறைக்காக மத்திய அரசு வழங்கும் நிதியை வேறு துறைகளுக்குத் திருப்பிவிட்டு விடுகின்றன. இந்த நிலையில் தங்கமாவது? தவிடாவது?

- சார்ல்ஸ் அட்டைடில் :

சிறுமி நித்தியகல்யாணி, ஏஞ்சலின் பெட்ரிஷியா வண்ணப்படங்களும் துத்துக்குடி தொடர்பான மற்ற படங்களும் :

யோகா

உப்பு ஓர் உணவுப் பொருளா?

உப்புக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் ஒரு சரித்திரத் தொடர்பே உண்டு. இவ்வையெலில், வடக்கே காந்திஜி 'தண்டி' யாத்திரை மேற் கொண்ட போது, இங்கே வேதாரண யத்தில் ராஜாஜி உப்புக்காய்ச்சப் போயிருப் பாரா? தூத்துக்குடியை ஒட்டிய வங்கக் கடற்கரையோரம் உப்பு விளைவும் பூமி. இந்திய மக்களின் உப்புத் தேவையின் கணிச மான பகுதி, தூத்துக்குடியால் பூர்த்தி செய் யப்படுகிறது.

உப்பு உற்பத்தியில் நம்நாடு தன்வி னைவு கண்டுவிட்டது மட்டுமின்றி, கொரியா, மலேசியா, பங்களாதேஷ், தான் சேவியா போன்ற நாடுகளுக்கும் இங் கிருந்து ஏற்றாநி செய்யப்படுகிறது.

உப்பளங்களின் மூலம் கவி ஆட்கள், வியாபாரிகள், உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் வாரி கம்பெனிக்காரர்கள் என்று பலதரப் பட்டவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும், வியா பாரமும் பெருகிப் பொருளாதாரமும் மேம் படுகிறது.

அரசின் சட்டப்படி, உப்பு ஒரு உணவுப் பொருளாகவே கருதப்படுகிறது. இதன்படி உப்பில் 96 சதவீதம் சோடியம் இருக்க வேண்டும். அதற்குக் குறைவாக இருப்பின், உப்பு, கலப்படம் செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும். இந்தச் சட்டத்தின்படி அடிக் கடி தண்டனைக்குள்ளாகும் சிறிய உப்பு வியாபாரிகள் அதேகம் பேர்.

"அடிப்படைவில் இந்த சட்டமே தவறு!" என்று வாதிடுகிறார் தூத்துக்குடி யைச் சேர்ந்த உப்பு வியாபாரி தனுஷ்கோடி. "உப்பு உணவுப் பொருளே இல்லை; குரிக் காக உணவுடன் சிறிதளவு சேர்த்துக் கொள் ளப்படும் ஒரு பொருள்தான். சட்டம் போட்டவர்களின் வாதப்படி உப்பே உணவு என்றால் தினம் ஒரு வேளையாவது அவர்கள் உப்பு மட்டுமே சாப்பிட்டீடுமே" என்கிறார்.

"சிறிய அளவில் உப்பளங்கள் வைத் திருப்போரின் பாடுதான் இந்த விஷயத்தில் ரொம்பத் திண்டாட்டம். உப்புத் தயாரிக்கப் பயன்படுத்தும் கடற்கரையின் திவத்தடி நீரின் தன்மை நிலத்துக்கு திவம் சிறிதளவு மாறுபட்டிருக்கும் என்பதால், எல்லா இடங்களிலும் உப்பில் உள்ள சோடியத்தின் அளவு ஒரே மாநிலியிருக்கும் என்று கூற முடியாது. இன்னும் சொல்லப்போனால், 'உப்பளங்களில் குவித்து வைக்கப்பட்டிருக் கும் உப்பில் படும் ஈரக்காற்றே உப்பில் உள்ள சோடியத்தின் அளவைக் குறைத்து

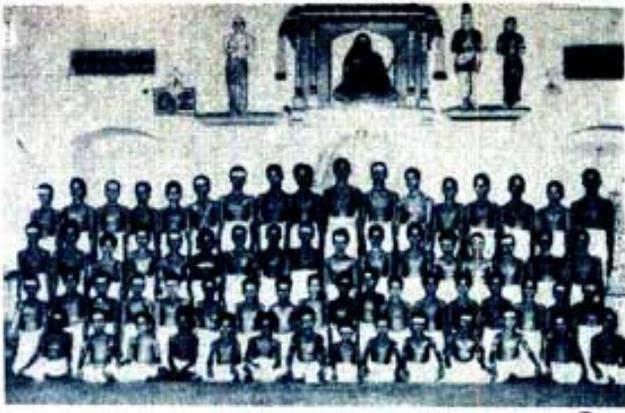
விடுவதும் உண்டு. இது இயற்கையா ய் திகழ்வது!" என்று கோட் தீர்ப்பே இருக் கிறது. ஆனாலும் நம் சாவிடரி மற்றும் உணவுச் சோதனையாளர்கள், உப்பளங் களில் மாநிலிகள் எடுத்துச் சோதனை செய்து பார்த்து, சோடியம் அளவு குறைவாய் இருப்பின் கேல் போட்டு விடுகிறார்கள்.. இதனால் உற்பத்தியாளர்களுக்கும், வியா பாரிகளுக்கும் பெருந்தொல்லை" என் கிறார் இன்னொரு பிரபல உப்பு வியாபாரி.

இதிலொரு விஷயம் என்வெவன்றால், உப்பு வியாபாரிகளும் சரி, உபயோகிப் பவர்களும் சரி, உப்பு, வெள்ளை வெளே ரென்று இருக்கிறதா என்று பார்த்துத்தான் வாங்குகிறார்களேயொழிய, உப்பில் சோடியத்தின் அளவு தின் என்று பார்ப் பது கிடையாது. அரச நிர்ணயித்தபடி, 96 சதம் சோடியம் கொண்ட உப்பை வாங்கு வது ரசாயனத்தொழிற்சாலைகள்தான். சாதாரண மக்கள் உப்பைப் பார்த்து, சோடி யத்தின் அளவைக் கண்டு பிடிக்க முடியாது; சிறு வியாபாரிகளிடம், அதற்கு ரி ய சோதனை செய்யும் வசதியும் கிடையாது.

இந்தப் பிரச்சனைகளோடு ரலிவ்வே வாகனங்களில் உப்பை ஏற்றி அனுப்பி வைப் பதிலும் சிறு வியாபாரிகள் படும் கஷ்டங் கள் கொஞ்சநஞ்சமில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட ஊருக்கு, ஒரு சமயத்தில் அறுபது வாகன களுக்கு மேல் உப்பு அனுப்ப ரலிவ்வே திர்வாகம் அனுமதிப்பதில்லை. ஒரு முறை அனுப்பிய ஊருக்கு, உடனடியாக மறுபடி அனுப்பவும் ஒத்துழைப்பு இல்லை. எவவே, இருக்கும் வசதியைப் பெரிய வியாபாரிகள் பயன்படுத்திக் கொண்டு விடுவதால், சிறு வியாபாரிகள் பாடு தின் டாட்டமாமிவிடுகிறது. உடனுக்குடன், உற் பத்தியான உப்பை வெளியூர்களுக்கு அனுப்பிவைக்க முடியாத நிலையில், தேய் கிப் போகிறது; தொழிலைப் பாதிக்கிறது.

"உடனடியாக மத்திய, மாநில அரசு கள் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்திக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி, தேக்கமற்ற போக்குவரத்துக்கு வழி செய்யவில்லை யெவில, காந்திஜியின் உப்பு சத்தியா கிரகமே அர்த்தமற்றதாகிவிடும்" என்கிறார் கள் தூத்துக்குடியில் உள்ள சிறு உப்பு வியாபாரிகள்.

- மெளண்டி

பாடசாலை வித்யார்த்திகளின் ஒரு பகுதி

மஹான் ஸ்ரீ கோவிந்த தீக்ஷிதரவர்களால், 1542-இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து நடந்து வரும் வேத பாடசாலையை ஸமிதியானது தாய் போல் இயங்கிக் காப்பாற்றி வருகிறது. தற்போது பாடசாலையில் 90 மாணாக்கர்கள் வேதாத்யயனம் செய்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு நாள் உணவளிக்க, உணவு வகையினை அனுசரித்து கமார், முறையே ரூ.300/- அல்லது 500/- ஆகிறது. இந்தத் தர்மம் நிரந்தரமாய் நடக்க ரூ. 3000/- அல்லது 5000/- மூலதனம் ஏற்படுத்தியோ, அவ்வப்போது தொகை அனுப்பியோ, ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் உணவளிக்கும் கைக்கர்யத்தில் பங்கு கொள்ளக் கோருகிறோம். நன்கொடை அனுப்பவேண்டிய பெயரும் முகவரியும்:

அத்வைத வித்யாசார்யா மஹாராஜா ஸாஹேப் ஸ்ரீ கோவிந்த தீக்ஷிதர் புண்ய ஸ்மரண ஸமிதி,

D-76, மூன்றாவது கிராஸ் தெரு, ஸ்ரீநகர் காலனி,
கும்பகோணம்-612 001.

***** இந்த நன்கொடைக்கு 80-G விதியின்படி வருமான வரிவிலக்கு உண்டு *****

வேத வைதிக நூல்கள் (விலை தபால் செலவு உட்பட)

- I 1. ரீக்வேட் ஸம்ஸரிதா - நாகராசுரம் - 10 மண்டலங்கள் - ரூ. 265/-
2. ஸாமவேத ஸம்ஸரிதா - கிரந்தாசுரம் - 2 பாகங்கள் (முதல் பாகம் - ரூ. 185/-, இரண்டாம் பாகம் - ரூ. 210/-)
3. ஸாமவேத அஷ்டப்பிராமமணம் - நாகராசுரம் - 3 பாகங்கள் (முதல் பாகம் - ரூ. 210/- இரண்டாம் பாகம் - ரூ. 110/- மூன்றாம் பாகம் - ரூ. 85/-)
4. ஸாமவேத பூர்வாபர ப்ரயோகம் - கிரந்தாசுரம் - ரூ. 80/-

II கிரந்தாசுரத்தில் காரிகையுடன் பிரம்மஸ்ரீ முத்துச் சிரேதிகளால் பதிப்பிக்கப்பட்ட கிரந்தங்களின் மறுபதிப்புகள்

1. போதாயன பூர்வாபர ப்ரயோகம் - ரூ. 85/-
2. ஆபஸ்தம்ப பூர்வாபர ப்ரயோகம் - ரூ. 90/-
3. ஆபஸ்தம்ப ச்ராத ப்ரயோகம் - ரூ. 55/-
4. ஆச்வலாயன பூர்வாபர ப்ரயோகம் - ரூ. 85/-
5. ஆச்வலாயன ச்ராத ப்ரயோகம் - ரூ. 50/-
6. கல்ப சித்தாமணி - ரூ. 55/-

III 1. மனாசேச்வோக - ராமமந்த்ராசேச்வோக - ரூ. 25/- (மராத்தி மூலம் தமிழ் பதவுரை)

2. ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ண யூதாவிதானம் - ரூ. 25/- (ஸம்ஸ்கிருதமூலம் - தமிழ் பதவுரை)
3. நனோதந்தம் - நைஷதகாவ்யத்தின் சுருக்கம் - ரூ. 25/- (ஸம்ஸ்கிருத மூலம் - ஆங்கில பதவுரை)

4. வடமொழிச் சொற்கடல் - ஸம்ஸ்க்ருதம் - தமிழ் Dictionary ரூ. 80/-

5. வேதபாட வழிமுறை (syllabus) ரீக், யஜூர், ஸாம - ரூ. 25/-

V.P.P. யில் அனுப்புவதில்லை. முழுத்தொகையையும் M.O. (or) Draft மூலம் கீழ்க்குறிப்பிட்டுள்ள முகவரிக்கு அனுப்பவும். செக் மூலம் அனுப்ப வேண்டாம்.

பிரஸிடெண்ட் & டிரவுரர் - A.V.M.S.G.D.P.S. சமிதி, D-76, மூன்றாவது கிராஸ் தெரு, ஸ்ரீநகர்காலனி, கும்பகோணம் - 612 001.

நேரில் வாங்க விரும்புவோர் கீழ்க்கண்ட விலாசத்தில் பெற்றுக் கொள்ளவும் ராஜா வேத காவ்ய பாடசாலை, யாகசாலை தெரு (சக்கரை படித்துறை அருகில்) கும்பகோணம் - 612 001.

பிள்ளைகள் துங்கி விட்டனர். இந்நேரவரைக்கும் கிருஷ்ணம்மாவுக்கு வேலை, வேலை, வேலை கள்தான்.

காட்டிலும் வேலைகள். வீட்டிலும் வேலைகள்.

சாப்பிட்டு விட்டுப் போன மனுசர், எந்நேரம் வருகிறாரோ. ஊர் மடத்தில் உட்கார்ந்து, ஊர்ப் பொருளிகளைப் பேசத் துவங்கி விட்டால்... வருவதற்குச் சாம மாகி விடும்.

கிருஷ்ணம்மா குளித்து முடித்தாள். துணியை மாற்றிக் கொண்டாள்.

ஊர் அடங்கத் துவங்கி விட்டது. மணி ஒன்பது இருக்கும். காடுகளில் வெயிலில் பாடுபட்ட அலுப்பில் உறங்கத் தொடங்கி விட்டனர்.

கிருஷ்ணம்மாவுக்குக் குளித்து முடித்ததில் ரொம்பத் திருப்தி. கழுவி முடித்த உடம்பு, புடைத்தெடுத்த தாய்மத்தைப் போல நிம்மதியை அனுபவித்தது.

மணக்குள் ஒரு ஆக வாசம். என்ன புண்ணியமோ... மனுசருக்கு மூன்று மாசமாகக் கோபமே வரவில்லை. குத்திக் குத்திப் பேசுகிற பேச்சே இல்லை.

“ஏமாந்தி எத்தலையிலே ஒண்ணைக் கட்டிட்டு, உங்கய்யா போய்ச் சேத்துட்டாரு” என்று எந்நேரமும் கொத்திப் பிடுங்குகிற குற்றச்சாட்டு இப்போது இல்லை.

மனுசர் மனுசராக இருக்கிறார். அவ்வளவு பேசக், குழைவான வார்த்தை, அக்கறையான விசாரிப்பு என்று மனுசர் தேவாக உருவி வழிகிறார்.

இதுவும் நல்லதுக்கோ... கெட்டதுக்கோ...

இந்த நல்ல புத்தி, இத்தனை வருஷமா எங்கே போய்த் தொலைஞ்சது? தாலிகட்டுவ இந்தப் பத்து வருஷமா இந்த மனுசன் தந்த துன்பம் கொஞ்சமா? குத்திக் குத்திப் பேசிய பேசக் கொஞ்சமா? அடித்த அடிகளும், உதைகளும் கொஞ்சமா? வைத வசவுகள் கொஞ்சமா?

அடியாத்தி... சொல்லியழுதாலும் மாளுமா? பூமி தான் தாங்குமா? இத்தனை காலமும் வாழ்ந்தது வாழ்க்கையா? நரகம்!

பொண்ணாகப் பிறந்த எனக்கும் இந்தக் கொடுமையா? அதுவும், பேருபெற்ற பெரிய மனுசர், ஊரே கையெடுத்துக் கும்பிடக் கூடிய ராமானுஜர் வயிற்றில் பிறந்தவளுக்கா, இந்தக் கதி?

ஒரு நாளாவது மனம் விட்டுச் சிரித்ததுண்டா? ஆசையோடு பேசியதுண்டா? மனுசி என்று மதித்ததுண்டா?

இந்த நீண்ட கொடுமைகளையெல்லாம் ஒரு பழைய கனவோ என்று நினைக்கச் செய்கிற மாநிசி, மனுசர் இப்போது குழைகிற குழைவு என்ன, கவிவு என்ன!

இப்ப வந்திருக்கிற நல்ல நேரமும், நல்ல புத்தியும் நீடிக்க நிலைக்கணும். அடக்கடவுளே, அதுக்கு நீதான் பொறுப்பு.

அதுக்கு ஈடாக நீ எதைக் கேட்டாலும் நா குடுத்துடுறேன். உன் சன்னதிகளில் வந்து ஒப்படைக்கிறேன்...

கதவைத் தள்ளுகிற சத்தத்திற்கு முன்பாக -

“கிடீணம்மா...” என்ற அழைப்புக்குள்.

“இருக்கேன்.”

உள்ளே வந்த நாராயணசாமி, மேல் துண்டை கொடியில் போட்டான். முன் வழுக்கையை வலது கையால் தடவிக் கொண்டான். மீசையில் ஒன்றிரண்டு நரை. காதோரம் முழுக்க நரை.

“புள்ளைக ஒறங்கிருக்ககனா?”

“ம்...”

“நீ சாப்பிட்டியா?”

“சாப்பிட்டுட்டேன். உங்களுக்குக் கொஞ்சம் சோறு வைக்கட்டா?”

“வேண்டாம். நாந்தான் அப்பவே சாப்பிட்டேனே. கொஞ்சம் தண்ணி கொடு.”

சொம்பில் கொண்டு வந்து தந்த தண்ணீரை வாங்கினான், நாராயணசாமி. முகத்தைப் பார்த்தான். மஞ்சள் பூசிக் குளித்த முகம். மகிழ்ச்சிப் பூரிப்பில் ஒளி சித்தும் முகம். பருஷுவின் பார்வையில் வழியும் தாபத்தில், நனைந்து குழைந்த மனசைச் சமந்து வர்ண ஜாலம் செய்கிற உணர்வு முகம்.

தண்ணீரைக் குடித்தான். தெஞ்சில் வழிந்த நீரைத் துடைத்து விட்டு மெல்லி சாகச் சிரித்தான். சிரிப்பில் குறும்புத்தனம்.

“என்ன சிரிப்பானி?”

“மூணு புள்ளை பெத்த பொண்ணு மாநிசியாயிருக்கே?”

“பெறகு?”

“போன வருஷம் சடங்கான கொமரி கணக்காயிருக்கே.”

மேலாண்மை பொன்னுச்சா

“உங்களுக்கு ரொம்ப மப்பு ஏறிப் போச்சு.”

“இவ்வே கிடீனம். நா நெசமாத்தாவ் சொல்லுதேவ். அசலா... கொமரி மாநு ரியே இருக்கே. அம்புட்டு இளமை.”

“இவ்விக்கு உங்களுக்கு எவ்வாச்சு?”

அவளுக்குள் பொங்கி வழிகிற பெரு மிதம். பூரிப்பு. தேகமெங்கும் ஓடிச் சிவிர்க் கிற புல்லரிப்பு.

அதை மறைக்க முடியவில்லை. உதட்டிலும், கண்களிலும் இப்ப ஒளியாக வந்து உட்கார்ந்து கொண்டன.

அவள் செம்பை வாங்கிக் கொண்டு உள்ளே போனாள். பி ன் னா லே யே அவள் -

“இந்தா... கம்மா இருங்க. புள்ளைக...”

“அதுக ஒறங்கிருச்சில்லே...”

“முழிச்சிருந்தாலும் முழிச்சிருக்கும்.”

"கம்மா... பதறாதே."
 "இந்தா... விடுங்க... ம்.. விடுங்க."
 "விட மாட்டேன்."
 "எதுக்கு?"
 "பேச்செல்லாம் வேண்டாம். கம்மா
 யிரு."

கிருஷ்ணம்மா உள்ளூக்குள் ததும்பி
 னாள். பாவனைக்காக மறுத்துத் திமிழினா
 லும்... மெளரில் குழைந்தாள்.

வேறாப்பும் சிடுசிடுப்புமாய் அடைக்
 கோழியாக இருந்த மணிதர், எம்புட்டு மாழி
 யிருக்கிறார். எம்புட்டு கவிஞ்ச மவிதராதி
 விட்டார்...

இப்படி நினைத்த கணத்தில் -

அவள் திரிநிலையில்லை. உடம்பட்டாள்.
 குழைந்தாள். கொத்திப் பிடுங்குகிற வறு
 மைக்கு மத்தியிலும், அன்பான வாழ்க்கை
 எந்தனை உவ்வதமானது என்பதை மவ

● தவறான பாதையில் எவ்வளவு தூரம்
 சென்றாலும் பரவாயில்லை; திரும்பி வா.

- சீனா

● ஊசிதான் தையல்காரருக்கு உணவ
 யிக்கும். அற்பமான பொருளுக்கும் அதற்
 குரிய மதிப்பு உண்டு.

- ருமேயியா

● பலவீனத்தின் அறிஞர் இரண்டு :

1. அவசியம் பேச வேண்டிய நேரத்தில்
 மௌனமாய் இருத்தல்.
2. மௌனமாய் இருக்க வேண்டிய
 நேரத்தில் பேசுதல்.

- பெர்ஷியா

தொகுப்பு : நாமக்கல் க. இரமேஷ்குமார்

சால் உணர்ந்தாள்.

நினைத்தாள்.

மறுநாள் -

கானலக் கரண்டு. மதியம் பவ்விரண்டு
 மணி வரைக்கும் தான் பம்பு செட் மோட்
 டார் ஓடும். அதற்குள் அரைக் குறுக்கம்
 மிகளாய்ச் செடிக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சியாக
 வேண்டும்.

பங்குக் கிணறு. தவ் பங்குக்குரிய
 நேரத்திற்குள் தண்ணீர் பாய்ச்சாமல் விட்டு
 விட்டால், அவ்வளவுதான். வெள்ளாமை
 நாசம். காய்ந்து கவல் பறந்து விடும்.

கானல அஞ்சரை மணிக்கே பதறியடித்
 துக் கொண்டு கண்விழித்து விட்ட நாரா
 யணசாமி, 'அவக், தொவக்' என்று எழுந்
 தான்.

கிருஷ்ணம்மா அடுப்பங்கரைக்குள்
 இருந்தாள். காப்பிச் சட்டி கொதிக்கிற
 "ஃஃஃ" எவ்வித இரைச்சல்.

"சரி.. கிட்டணம்மா, மம்பட்டி எங்கே
 இருக்கு?"

"தண்ணி பாய்ச்சவா?"

"ம்.."

"கொஞ்சம் இருங்க. காப்பியைக்
 குடிச்சிட்டுப் போங்க."

"நேரமாவது."

"இதோ ஒரு செகண்ட்வே."

அவன் எழுந்து முகத்தைக் கழவி
 னான். வாயைக் கொப்பவித்தான். மேல்
 துண்டால் அழுந்தத் துடைத்துக் கொண்
 டான். அடுப்பங்கரைக்கு நேராக வந்து
 நடைவில் வந்து உட்கார்ந்தான்.

அடுப்புத் தீரின் வெளிச்சத்தில்
 கிட்டணம்மாவின் நிறமே வினோதமாகப்
 பட்டது. ஒவியும் நிழலுமாக அவளே ஒரு
 புதிய தோற்றத்தில் இருந்தாள்.

"எவ்வங்க..."

"ம்.."

"எங்க ஊருக்குப் போவீகளா?"

"போகவே. ரெண்டு மாசமாக்க."

"எங்க அம்மாவைப் பாக்கவியா?"

"இல்வே..."

"எவ்வங்க... சொன்னத்துக்கும் ஏதாச்
 கம் நல்லது பாக்க வேண்டாமா? ஏதும்
 துப்பு விசாரிச்சீகளா?"

"நாம எவ்வத்தைப் பாக்குறது?"

"அதென்ன அப்படிச் சொல்லிட்டீக?
 அம்மா பொம்பளை. அவளாவே என்ன
 செய்ய முடியும்? வீட்டுக்கு மூத்த மாப்
 பிள்ளை நீங்க. நாமதானே ஏதாக்கம் செய்து
 வைக்கறும்."

நாராயணசாமிக்கு மனம் 'நிக்கிக்'கெவ்
 கிறது. ஏதோ சொல்லி விட மனக் கிடந்து
 அடித்துக் கொள்கிறது. "இல்வே... இது
 பொருத்தமான நேரமில்வே" என்று அறிவு
 வகைப் போடுகிறது.

மனைவியைப் பார்க்கத் தெவ்வில்லா
 மல் இருட்டைப் பார்க்கிறான். கள்ள மனக்
 எங்கெங்கோ துள்ளுகிறது. பாய்கிறது.
 தவ்வுகிறது. குதிக்கிறது.

மறுபடியும் வகானை ஒரு கண்டு
 கண்டி அடக்கிக் கொண்டான். மூளைக்குள்
 ஏதோ ஒரு தெறுதெறுப்பு.

மெல்ல யோசிக்கிறான். நிதாவிக்
 கிறான். மூளையின் முறுக்கு தளர்கிறது.
 மெல்லத் தவ்விலைக்கு வருகிறான்.

"ஏவ் கிட்டணம்..."

"எவ்வங்க."

"தமக்குக் கல்யாணம் மூய்ஞ்சி எத்
 தனை வருஷமாகுது?"

"இந்த மாசி முடிஞ்சா... பதிமூனு
 வருஷமாகுது. அதுக்கென்ன இப்போ?"

"இல்வே... கிட்டணம், நாம கல்யா
 ணம் மூய்றதுக்கு முந்தியே எனக்கொரு
 ஆசை இருந்துச்சு. அந்த ஆசை இவ்வும்
 கைகூடவேவில்வே."

"அது எவ்வங்க ஆசை...?"

அருள்வாக்கு

சீருஷ்ண யஜு-வில் உள்ள கைத்திரீ யோபநிஷத்திலும் தானத்தையப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது.

ஆது என்ன சொல்கிறது? "சிரத்தையோடு தானம் கொடுக்க வேண்டும். அசிரத்தையோடு கொடுக்கக் கூடாது" என்கிறது. ஸ்ரீயை (அநாவது செல்வத்தை)க் கொடுக்கும்போதே மனவை ஸ்ரீயாக (லக்ஷ்மீகரமாக, மங்கலமாக, லத்தோஷமாக) வைத்துக் கொண்டு கொடுக்க வேண்டும் என்கிறது. முகத்தைச் சலிக்காமல் கொடுக்க வேண்டும். ஸ்ரீயில் (செல்வத்தில்) திறைவுதான் 'சீரேயல்' என்பது. மனையில் ஸ்ரீயுடன் மனமலர்ச்சியுடன் கொடுத்தால் இந்த தாவத்தில் பலனாக 'சீரேயல்' கிடைக்கிறது. இன்னும் ஜால்மி கொடுப்பதற்கு நம்மால் முடியவில்லையே என்று வெட்கத்தோடு கொடுக்க வேண்டும். 'ஹீ'யுடன் கொடு என்கிறது உபநிஷத். 'ஹீ' என்றால் வெட்கம், லஜ்ஜை என்று அர்த்தம். புகழை லூசுத்தத்தில் பகவானுக்கு ஹீ, ஸ்ரீ(லக்ஷ்மீ) என்று இரண்டு பதவிகள் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இங்கேயும் லக்ஷ்மீயை அநாவது பொருளைத் தரும் போது,

"ஸ்ரீயோடு கொடு", "ஹீயோடு கொடு" என்று சொல்லியிருக்கிறது. வெட்கம் இரண்டு காரணத்துக்காக. ஒன்று, இன்னும் ஜால்மி தர முடியவில்லையே என்று; இரண்டாவது, தானம் பண்ணுவது வெயிலிவேயை தெரியக் கூடாது என்ற கௌரவமாக கூச்சம். வெயிலில் தெரிந்தால் மற்றவர்களும் 'தேஹி' என்று பிடுங்குவார்களோ என்பதால் அல்ல. இவன் தர்மிஷ்டன் என்று நாலு பேருக்குத் தெரிந்து நம்மை லத்தோதரம் பண்ண ஆரம்பித்தால் நமக்கு அஹம்பாவம் வந்து விடும். அது தானத்தின் பலனையெல்லாம் சாப்பிட்டு விட்டுப் போய் விடும்.

- ஜுகத்தரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீசந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சார்ய கவாயிகள்.

"சொந்தமாக ஒரு பம்பு செட்டுக் கிணறு, புத்தசை. அத்தோட ஏழு ஏக்கர் கருசுக்காடு இருக்கணும்."

"இருந்தா நல்லதுதான். இருக்கணும். அதுக்கும் யோகம் வரணும். நேரம் பொழுது எல்லாம் கூடி வந்தா... எல்லாம் தானாகவே வந்து சேரும்."

"யோகமா?"

"அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டுங்க. சொர்ணத்தைப் பத்திப் பேசுங்க. அவளுக்கு ஒரு இடம் பாருங்க."

"அவளைப் பத்தி நா ஒரு நினைப்பு வைச்சிருக்கேன்."

"என்னங்க அது?"

"பொறு, பொறு. காலம் நேரம் வார்ப்போ நா சொல்றேன்."

"அது என்னவனுதான் சொல்லுங்கனே? ஏங்கிட்ட சொல்ல முடியாத ரகசியமா?"

"சொல்றேன், சொல்றேன். முதல்வேகாப்பியைக் குடு. நேரமாவது."

"இந்தாங்க."

"சரி... நா புத்தசைக்குப் போறேன்."

"என்னமோ நினைப்புன்னு சொன்னீகனே?"

"அதான்... பொறுன்னு சொன்னேனே. இந்தா தம்ளர், நா வரட்டா?"

"ம். சோறு கொண்டாரணுமா?"

"ஆமா. நல்லதண்ணியும் கொண்டாத்தரு."

"சரிங்க."

"பிடி, நீப்பெட்டியும் வாங்கிட்டு வந்துரு."

வாசலைத் தாண்டுகிற சப்தம். தெருவில் அவன் நடக்கிற காலடியோசை.

அவளும் ஒரு கிளாவில் கடுங்காப்பியை ஊற்றி மெல்ல உறிஞ்சினாள். நினைவு முழுவதும் புகுஷன் மீது...

சண்டையும் சச்சரவுமாய், கோபமும் தாபமுமாய் வீட்டையே வருஷக்கணக்காக ரணகளப்படுத்திக் கொடுமைப்படுத்திய மவிதர் என்னமாய் மாறி விட்டார்!

இது நிலைக்கணுமே! இப்படியே அன்பும் ஆசையும் சீறித்துப் பழகுகிற குணம் நீடிக்கணுமே.

நீடிக்க என்ன செய்யணும்...?

(தொடரும்)

தூத்துக்குடி எம். எல். ஏ. (அ. இ. அ. தி. மு. க.) வி. பி. ஆர். ரமேஷ் சென்னையில் செட்டில் ஆனவர். இருப்பினும் அடிக்கடி தொகுதிக்கு வருகிறார் என்பது ஆச்சரியமான விஷயம். முப்பத்தொரு வயதேயான இந்த இளைஞர், எம். எல். ஏ. ஆனது இதுதான் முதல் முறை என்பதாலே என்பவரே, எதைதும் ஒளித்து வைத்துப் பேசுவதில் இவருக்கு நம்பிக்கை யில்லை. தாம் ஜெயலலிதாவின் விசுவாசி என்பதை வலியுறுத்தியபடியே தாம் கேட்ட கேள்விகளுக்குக் கெல்லாம் மிகவும் வெளிப்படையாகப் பதில் சொன்னார். அதிலிருந்து சில பகுதிகள்...

“என் கட்சிக்காரர்களே எனக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள்!”

- தூத்துக்குடி எம். எல். ஏ.

“தூத்துக்குடி நகரின் தலையாய பிரச்சனையாக இருப்பது குடிநீர்ப் பிரச்சனைதான். தொகுதி எம். எல். ஏ. என்கிற முறையில் நீங்கள் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா?”

“இருக்கிற குடிநீரை அனைவரும் சமமாகப் பகிர்ந்து கொண்டாலே குடிநீர்ப் பிரச்சனை இந்த அளவுக்குத் தீவிரமாக இருக்காது. ஆனால், வசதி படைத்த அவனவரும் மோட்டார் வைத்து இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறானே! இந்தனை ஏன்? என் கட்சிக்காரனே இதைச் செய்கிறான். கேட்டால், முதல்வருக்கு என்னைப் பற்றித் தவறான செய்திகளை அனுப்புவதற்கான அத்தனை ஏற்பாடுகளையும் செய்கிறான். இதோ பாருங்கள்... இந்த வாரம் வெளிவந்திருக்கும் ‘தளபதி’ என்கிற பத்திரிகையில் என்ன எழுதிவிரிக்கிறது என்று பாருங்கள்... எனக்கு வயசுக் கோளாறாம்! அதனால் தினமும் நான் பெண்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு முன்னாலேயே காரைப் போட்டுக் கொண்டு காத்துக் கிடக்கிறேனாம்! அட, பொய்யைத்தான் எழுதுகிறார்கள்... அதை யாவது நம்புகிற மாநிலி பெண்கள் கல்லூரி என்றாவது எழுதக் கூடாதா? இப்படிப்

பட்ட பொய்ச் செய்திகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவருவதற்குப் பணம் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்பவர்கள் யார் தெரியுமா? என்னை அரசியலிலிருந்தே ஒழித்துக் கட்ட நினைக்கும் எனது கட்சிக்காரர்கள்தான்! இந்த நிலையில் எனது மனம் என்ன பாடுபடும் என்பதை நினைத்துப் பாரும் அண்ணாச்சி... இருப்பினும் நான் கம்மா இருக்கவில்லை. தாயிரபரணிய் படுகை விருந்து தூத்துக்குடிக்குக் குடிநீர் வரும் பைப் லைனைப் பெரிதாக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அழகு திருநாவுக்கரசு அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அவரும் செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.”

“நகராட்சிப் பூங்காக்கள் கூட கத்த மாகப் பராமரிக்கப்படுவதில்லை!”

“பராமரிப்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். கொஞ்சம் ஏமாந்தால் அதை விற்றுத் தின்றாலும் தின்ற விடுவார்கள் அண்ணாச்சி! உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேனே... ஒரு வி.ஏ.ஏ. (கிராம நிர்வாக அலுவலர்) விடம் இருக்கிற புறம்போக்கு நிலத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தேன். ஆனால் அவரோ பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு

அதைப் பணக்காரர்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுத்து விட்டார். என்னால் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை! இன்னொரு இடத்தில் வேறு மாநிலியான ஆக்கிரமிப்பு. ஒரு முக்கிய புள்ளி. வீதிக்கு இருபுறமும் அவரது வீட்டு மனை. அவர் என்ன செய்தார் தெரியுமா? தமது வீட்டு மனைக்கு விதியையும் சேர்த்து காம்பவுண்டுச் சுவர் கட்டி விட்டார். அதனால் தங்கள் வீடுகளுக்காவ பாதையை இழந்த மக்கள் என்விடம் வந்து புகார் செய்தார்கள். நானும் அதிகாரிகளிடம் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்வேன். அவர்கள் கண்டுகொள்ளவேயில்லை. மக்களோ நான் அந்தப் புள்ளியிடம் பணம் வாங்கிக் கொண்டதால்தான் ஏதும் செய்யாமலிருப்பதாகப் பேச ஆரம்பித்து விட்டார்கள். எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. அதனால் நானே கடப்பாறையைத் தூக்கிக் கொண்டு கிளம்பினேன். அந்தச் சுவரை இடித்துத் தள்ளினேன். இது தவறாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால், அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்காத போது எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை."

"இங்குள்ள கிளியோபாட்டா, கே. எஸ். பி. எஸ். கணபதி ஆகிய இரண்டு தியேட்டர்களைத் தவிர, மற்ற எல்லா தியேட்டர்களிலும் தியேட்டர்காரர்களே டிக்கெட்டுகளை அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள்?"

"உண்மைதான். நானும் அதிகாரிகளிடம் சொல்லிச் சொல்லிப் பார்த்து விட்டேன். யாரும் நடவடிக்கை எடுக்கவேயில்லை. வேண்டுமானால் உங்கள் முன்னாலேயே டி. ஆர். ஓ.வுக்கு போன் செய்து சொல்லுகிறேன். (போன் செய்து பேசுகிறார்) நீங்கள் சென்னை நிரும்புவதற்குள் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களா என்று பாருங்கள். ஒன்றுமே நடக்காது."

"மூன்றாவது மைல் என்ற இடத்தில் மூன்று கண்ணாம்புக் கானவாய்கள் இயங்குகின்றன. அந்நிலை வரும் புகை விஷத் தன்மையுள்ளதாக இருப்பதால் குழந்தைகளையும் ஆஸ்துமா நோயாளிகளையும் பெரிதும் பாதிப்பதாக அந்தப் பகுதி மக்கள் சொல்கிறார்கள்..."

"நா ன் தா ன் சொல்கிறேனே அண்ணாச்சி... அதிகாரிகளிடம் சொல்லிப் பயனே இல்லை. வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள்... நானே சிலரைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் அவற்றை இடித்துத் தள்ளு

கிறேன். ஆனால் நீங்கள் என்னை ரவுடித் தனம் செய்வதாக எழுதி விடக் கூடாது."

"மக்கள் நலனுக்காக உங்களால் என்ன தான் செய்ய முடிகிறது?"

"ஸ்பீக் நிறுவனத்தில் கமார் எழுதாறு பேர் நிவக்கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த சம்பளம்தான். அதை அதிகப்படுத்தச் சொல்லி நான் போய் உண்ணாவிரதம் இருந்தேன். பணம் கொடுத்து என்னை மடக்கப் பார்த்தது நிறுவனம். ஆனால் நான் மசியவில்லை. அதற்காக எனக்குக் கிடைத்த பரிசு என்ன தெரியுமா? என் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டவதற்கே நான் பெரும்பாடுபட வேண்டியதாறற்று. இந்த நிலைமையிலும் எனது போராட்டத்தை நான் கைவிடாமல் தொடர்ந்து நடத்தினேன். அதன் பலன்... அந்தத் தொழிலாளர்களின் கூலியில் முப்பது பைசா உயர்த்தப்பட்டது. மற்றபடி நான் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை மக்களுக்கு ரேஷன் கார்டுகள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்பதைத் தான் எனது சாதனை யாகச் சொல்ல வேண்டும். கூடவே, ரொம்ப பவும் ஏழைப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும்படி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் போய் நான் சொல்வதுண்டு. அந்த அதிகாரிகளோ நான் வந்ததும் வாங்கிக் கொண்டுதான் அந்த ஏழைகளுக்குச் சிபாரிசு செய்கிறேன் என்று கதை கட்டி விடுவார்கள். காரணம், அவர்களின் வருமானம் பாதிக்கப்படுவதுதான்! ஆனால் மக்களுக்கு என்னைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும்."

"தூத்துக்குடி துறைமுகம் ஆழப்படுத்தப்பட்டால் அது தூத்துக்குடியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவும். இதுபோன்ற தொலைநோக்குத் திட்டங்களுக்காக நீங்கள் ஏன் போராடக் கூடாது?"

"என் கட்சிக்காரர்களே எனக்கு எதிராக இருக்கிற போது - நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு இங்குள்ள வோக்கல் அதிகாரிகளே ஒத்துழைப்புத் தராத போது - நான் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசோடு எப்படிப் போராட முடியும்? நான் இங்கு என்ன செய்தாலும் அது தவறானதாகக் காட்டுகிற மாநிலியே என் கட்சிக்காரர்கள் புரட்சித் தலைவியின் கவனத்துக்குக் கொண்டு போவதில் குறியாக இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் என்னால் பெரிதாக எதையும் செய்ய முடியவில்லை!"

பேட்டி : இளங்கோவன்

சரிசரி

இருபத்து மூன்றாம் அத்தியாயம்
சீன யாத்திரிகர்

வா

நாபி நகரத்தில் வீடுகளில் தன்னை நடனம் ஆடச் சொன்ன தனால் ஏற்பட்ட அவமான உணர்ச்சியின் வேகம் தாளாக

ஆகச் சிவகாமியின் உள்ளத்தில் குறைந்து மங்கி வந்தது. தமிழகத்திலிருந்து சிறைப் பிடித்துக் கொண்டு வரப்பட்டவர் எல்லாரும் அவரவருக்கு ஏற்ற ஒவ்வொரு தொழிலில் ஈடுபட்டுக் குடியும் குடித்தனமுமாய் வாழத் தொடங்கினார்கள். அவர்களில் சிலர் சில சமயம் சிவகாமியைப் பார்க்க வருவதுண்டு. அப்படி வருகிறவர்களுடைய மனத்திலே கோபமோ, வன்மமோ ஒன்றாயில்லையென்பதைச் சிவகாமி கண்டாள்.

இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்த போது, தான் ஆத்திரப்பட்டுச் சபதம் செய்ததன் அறியாமையையும், மாமல்லருடன் போகாமல் அவரைத் திருப்பியடித்த தன் மெனாடகமும் அவளுக்கு மேலும் மேலும் நன்கு புலனாயின.

ஆயினும் பெண்களின் இயல்புக்கு ஒத்தபடி தான் செய்த தவறுக்கும் மாமல்லர் மீதே சிவகாமி பழியைப் போட்டாள். 'என்ன இருந்தாலும் தான் அறியாப் பெண் தானே! ஏதோ அவமானத்தினாலும் ஆத்திரத்தினாலும் தூண்டப்பட்டு இந்த மாநிரி சபதம் செய்தேன். ஆண் பிள்ளையும் அறிவாளியுமான அவரல்லவா என்னைப் பலவந்தப்படுத்திப் பிடிவாதமாக அழைத்துப் போயிருக்க வேண்டும்? சேனாதிபதி பரஞ்சோதி சொன்னாரே, அந்தப்படி ஏன் அவர் செய்திருக்கக் கூடாது?' என்று அடிக்கடி எண்ணமிட்டாள்.

வருஷங்கள் செல்லச் செல்ல, மாமல்லர் மறுபடியும் வந்து தன்னுடைய சபதத்தை நிறைவேற்றித் தன்னை அழைத்துப் போவார் என்ற நம்பிக்கை சிவகாமிக்குக் குறைந்து கொண்டே வந்தது. அது எவ்வளவு பிரம்மப் பிரயத்தனமான காரியம், எவ்வளவு அசாத்தியமான விஷயம் என்பதையும் உணரலானாள்.

'தான் செய்த சபதம் பிசகானது. அறியாமையினால் அந்தக்கைய அசாத்தியமான காரியத்தைச் சொல்லி விட்டேன். அதைத் தாங்கள் பொருட்படுத்த வேண்டாம். என்னை எப்படியாவது திரும்ப அழைத்துக் கொண்டு போனால் போதும்!' என்று மாமல்லருக்குச் செய்தி சொல்லி அனுப்பலாமா என்பதாகச் சில சமயம் அவளுக்குத் தோன்றியது. ஆனால், அந்த யோசனையைக் காரியத்தில் அவள் நிறைவேற்றாதபடி நாகநத்தியின் ஏளன வார்த்தைகள் செய்து வந்தன.

சிவகாமி கத்தியை வீசி எறிந்து நாகநத்தியை முதுகில் காயப்படுத்திய போது, அந்த நயவஞ்சக வேஷதாரி, 'அடடா! என்ன காரியம் செய்தாய்? உன்னை அவர்களோடு கூட்டி அனுப்பவல்லவா எண்ணினேன்?' என்று சொல்லியது நேயர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். அதனால் சிவகாமிக்கு நாகநத்தியின் மீறிகுந்த கோபமெல்லாம் மாறித் தன் செயலைப் பற்றிப் பச்சாத்தாபமும் பிசுவின மீது ஓரளவு அனுதாபமும் உண்டாயின. நாகநத்தி தம்முடைய பாசாங்கு உத்தேசித்த பலனை அளித்து விட்டது குறித்து மனத்திற்குள் மகிழ்ந்தார். சிவகாமிக்குத் தம்மிடம் ஏற்பட்ட அனுதாபத்தைப் பூணமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

சில நாளைக்கெல்லாம் சிவகாமியைத் தாமே அழைத்துக் கொண்டு போய்க் காஞ்சியில் விட்டு விடுவதாக நாகநந்தி சொன்னார். சிவகாமி அதை மறுதலித்ததுடன் தான் செய்த சபதத்தையும் அவருக்குத் தெரியப்படுத்தினார்.

அதைக் கேட்ட நாகநந்தி ஏனென்புன்னைகை புரிந்து. "இப்படி ஒருநாளும் நடைபெற முடியாத சபதத்தை யாராவது செய்வார்களா!" என்று கேட்டார். "நிறைவேறுகிறதா, இல்லையா என்று பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்!" என்று சிவகாமி வீறாப்பாய்ப் பேசினார்.

அறிமுகமானவர்கள் யாருமே இல்லாத அந்தத் தூர தேசத்து நகரில், தானாக ஏற்படுத்திக் கொண்ட சிறையில் இருந்த சிவகாமிக்கு நாகநந்தியடிகளோடு அவ்வப்போது சம்பாஷிப்பது பெரிதும் ஆறுதல் தருவதாயிருந்தது. தேசமெல்லாம் பிரயாணம் செய்வதும், பல கலைகள் அறிந்தவருமான பிகூவுடன் பேசுவது உற்சாகமான பொழுதுபோக்காயும் இருந்து வந்தது.

"காஞ்சிக்குத் திரும்பிப் போக உனக்கு இஷ்டமில்லா விட்டால், வேண்டாம். அஜந்தாவுக்கு அழைத்துப் போகிறேன், வா! எந்த வர்ண இரகசியத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக உன்னுடைய தந்தை துடித்தாரோ, அதை நீயே நேரில் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்!" என்று நாகநந்தி சில சமயம் ஆசை காட்டினார்.

அதற்கும் சிவகாமி, "என் சபதம் நிறைவேறாமல் இந்த நகரை விட்டு நான் கிளம்பேன்!" என்றே மறுமொழி சொல்லி வந்தார்.

மூன்று வருஷத்துக்கு முன்னால் பல்லவ சைவியம் வாதாபியின் மேல் படையெடுத்து வரப் போகிறது என்ற வதந்தி உலாவிய போது சிவகாமி எக்கவிப்படைந்தார். அது பொய்யாய்ப் போனதோடு, நாகநந்தி அதைக் குறித்து மீண்டும் அவளை ஏனெனம் செய்தது அவள் மனத்தைப் பெரிதும் புண்படுத்தியது. ஆயினும், தன் மனநிலையை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல், "உபாறுத்திருங்கள்! அடிகளே, பொறுத்திருங்கள்! இந்த வருஷம் இல்லாவிட்டால், அடுத்த வருஷம்! கொஞ்சம் பொறுத்திருங்கள்!" என்று சொல்லி மாமல்லரின் கௌரவத்தை நிலைநாட்ட முயன்றார்.

அவ்விதம் கர்வமாகப் பேசிய இப்போது வருஷம் மூன்று ஆகி விட்டது.

சிவகாமி வாதாபிக்கு வந்து ஒன்பது வருஷம் பூர்த்தியாகி விட்டது.

இவியும் தம்பிக்கை வைப்பதில் ஏதேனும் பயன் உண்டா? நம்மை தாமே ஏமாற்றிக் கொண்டு இன்னும் எத்தனை காலம் இந்தத் துயர வாழ்க்கையைக் கமந்திருப்பது?

போதும், போதும்! ஒன்பது வருஷம் காத்திருக்கப் போதும்.

விட்டு முற்றத்தில், பவளமல்லி மரத்தின் பக்கத்திலே இருந்த கிணறு தன்வாயை அகலமாக விரித்து, 'வா! வா! என் விடம் அடைக்கலம் புருவதற்கு வா!' என்று சிவகாமியை அழைத்துக் கொண்டிருந்தது.

இந்தகைய நிலைமையில் தான் ஒருநாள் நாகநந்தியடிகள் சீன யாத்திரிகர் ஒருவரை அழைத்துக் கொண்டு சிவகாமியைப் பார்க்க வந்தார். லிப்யூன் சங் என்னும் அந்தச் சீனர் உலகில் பல தேசங்களையும் பல் இராஜ்யங்களையும் பார்த்து விட்டு வந்தவர். பல கலைகளைக் கற்றுப் பண்டித்யம் பெற்றவர். அந்தக் காலத்தில் பரத கண்டத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கிய மூன்று சாம்ராஜ்யங்களில் ஐரோஷ சாம்ராஜ்யத்தைப் பார்த்து விட்டு, அடுத்தபடி வாதாபிக்கு அவர் வந்திருந்தார். சலூக் சாம்ராஜ்யத்தில் அஜந்தா முதலிய இடங்களையும் வேஸ்கி நாட்டில் நாகாஜீவ பர்வதத்தை யும் பார்த்து விட்டு, அவர் பல்லவ ராஜ்யத்துக்குப் போக எண்ணியிருந்தார். இதையறிந்த நாகநந்தி, "இங்கே பல்லவ நாட்டின் புகழ்பெற்ற மகா சிற்பியின் மகன் இருக்கிறான். பரத நாட்டியக் கலைவில் கரைகண்டவன். அவளைப் பார்த்து விட்டுப் போகலாம்" என்று சொல்லி அழைத்து வந்தார்.

சீன யாத்திரிகரின் சம்பாஷணை சிவகாமிக்குப் பழைய கவவு லோகத்தை நிலைவட்டி மெய்ம்மறக்கும்படிச் செய்தது. லிப்யூன்சங் தம்முடைய யாத்திரையில் தாம் கண்டுவந்த தேசங்களைப் பற்றியும் ஆங்காங்குள்ள இயற்கை அழகுகள், கலை அநிசயங்களைப் பற்றியும் விவரித்தார். இடையிடையே தமிழகத்துச் சிற்பக் கலையைப் பற்றிச் சிவகாமியைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார். சிவகாமியின் நாட்டியத் தோற்றங்களை அவருடைய தந்தை ஆயனர் அபியாத சிவை வடிவங்களாகச் செய்திருக்கிறார் என்று நாகநந்தி சொன்ன போது, லிப்யூன்சங்கின் அநிசயம் அளவு கடந்து பொங்கிற்று. அக்க நடவடிக்கைத் தோற்றங்களில் நிலவற்றை நாம் பார்க்க

அமரர் கல்கி

வேண்டுமென்று விரும்பிச் சிவகாமியை ரொம்பவும் கேட்டுக் கொண்டார்.

ஒன்பது வருஷத்துக்குப் பிறகு சிவகாமிக்கு உண்மையிலேயே அவள் கற்றிருந்த கலைவில் மீண்டும் உற்சாகம் உண்டாயிற்று. சில நடவடிக்கைகளையும் அபிநய பாவங்களையும் சீனக் கலைஞருக்கு அவள் ஆடிக் காட்டினாள்.

ஹியூன்சங் அவற்றைக் கண்டு அதிசயித்து மகிழ்ந்தார். நாகநந்தியோ மெய்ம்மறந்து பரவசம் அடைந்தார்.

ஹியூன்சங் சிவகாமியைப் பற்றி மேலும் விசாரித்த போது சிவகாமி சிறைப் பிடித்துக் கொண்டு வரப்பட்ட வரலாற்றையும், அவள் செய்த சபதத்தையும் பற்றி நாகநந்தி கூறினார்.

"சக்கரவர்த்தியின் அனுமதி பெற்று இந்தப் பெண்ணைத் திருப்பிக் கொண்டு விட்டு விடுவதாக எவ்வளவோ தான் சொல்லிப் பார்த்தேன். இவன் கேட்கவில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட அற்புதக் கலை இந்த வீட்டுக்குள் கிடந்து விடாது நினைத்தால் எனக்கு எவ்வளவோ கஷ்டமாயிருக்கிறது. இவளுக்கு விடுதலை தருவதற்காக இந்த வாதாபி நகரத்தை நாமே கொளுத்தி அழித்து விடலாமா என்று கூடச் சில சமயம் எனக்குத் தோன்றுகிறது!" என்றார் நாகநந்தி.

ஹியூன்சங் தம் செவிகளைப் பொத்திக் கொண்டு, "புத்த பகவான் அப்படியொன்றும் நேராமல் தடுத்து அருளட்டும்!" என்றார். பிறகு, அந்தப் பெரியார் ஜீவகாருண்யத்தின் சிறப்பையும், யுத்தங்களினால் தேரும் கேட்டையும் எடுத்துக் கூறித் தர்மோபதேசம் செய்தார். புத்த பகவான் ஆட்டைக் காப்பதற்காக யாகத்தை நிறுத்திய வரலாற்றை விவரித்தார். அசோகரின் தர்ம ராஜ்யத்தைப் பற்றி எடுத்துரைத்தார்; தற்சமயம் ஹர்ஷ சக்கரவர்த்தி அதே விதமாகத் தர்ம ராஜ்யம் நடத்துவதையும், பிராணி ஹிம்சையைக் கூடத் தமது இராஜ்யத்தில் அவர் தடுத்து விட்டிருப்பதையும் குறிப்பிட்டார்.

சிவகாமி இடையிலே குறுக்கிட்டு, "ஆனால், கவாயிகளே! இந்த வாதாபி சக்கரவர்த்தியின் வீரர்கள் தயிழுகத்தில் செய்த அக்ஷிரமங்களைப் பற்றித் தங்களுக்குத் தெரியாது. அதனாலேதான் இப்படியெல்லாம் தர்மோபதேசம் செய்தி

றீர்கள்!" என்று கூறிய போது, அந்தச் சீனியடி-கூறியதாவது :

"நாயே! யுத்தம் என்று வரும் போது மனிதர்கள் மிருகங்களாகி விடுவதை நான் அறியாதவனல்ல! நீ பார்த்திருக்கக் கூடியவைகளை விடப் பன்மடங்கு அக்ஷிரமங்கள் நடந்திருக்கலாம். ஆனால், பழிக்குப் பழி வாங்கிக் கொண்டே போனால், அதற்கு முடிவு என்பதே கிடையாது. சனூக்கச் சக்கரவர்த்தி படையெடுத்ததற்குப் பழி வாங்குவதற்காக இப்போது காஞ்சிச் சக்கரவர்த்தி படையெடுக்கிறார். மறுபடியும் காஞ்சியின் மேல் பழிவாங்குவதற்காகச் சனூக்க வம்சத்தினர் படையெடுப்பார்கள். இப்படி வித்திலிருந்து மரமும், மரத்திலிருந்து வித்துமாக உலகம் தீமை வளர்ந்து கொண்டே போகும். யாராவது ஒருவர் மறந்து மன்னித்துத்தான் தீர வேண்டும். அப்போதுதான் உலகம் கேடமம் அடையும். நாயே, எது எப்படியானாலும்

உன்னுடைய பயங்கரமான சபதம் நிறைவேற வேண்டும் என்று மட்டும் நீ ஆசைப்படாதே! அதனால்தான் யாருக்கும் நன்மை உண்டாகாது. ஆகா! இந்தப் பெரிய நகரத்தில் எத்தனை ஆயிரம் வீடுகள் இருக்கின்றன? எத்தனை வட்சம் ஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள்? அவர்களில் வயோதிகர்களும் குழந்தைகளும் உன்னைப் போன்ற அபலை ஸ்திரீகளும் எத்தனை பேர்? இந்த நகரத்தைத் தீ வைத்து எரித்தால், இவ்வளவு குற்றமற்ற ஜனங்களும் எத்தனை கஷ்டமடைய நேரிடும்? யோசித்துப் பார்!"

இதையெல்லாம் கேட்ட சிவகாமி மிகவும் உள்மனம் பெருங் குழப்பம் அடைந்தது. அந்தச் சமயம் பார்த்து நாகநந்தி அடிகள், "சிவகாமி, இந்தப் பெரியவர் சொன்னதைக் கேட்டாயல்லவா? நடந்து போனதையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பயன்? பழிவாங்கும் என்

னத்தினால்தான் பிரயோஜனம் என்ன? ஒன்பது வருஷம் நீ விரதம் காத்தது போதாதா? இன்னும் இரண்டு நாளில் இந்த சீனத்துப் பெரியவரும் வாதாபிச் சக்கரவர்த்தியும் அஜந்தாவுக்குப் போகிறார்கள். அவர்களுடன் நானும் போகிறேன். அங்கே பெரிய கலைத் திருவிழா நடக்கப் போகிறது. நீயும் எங்களுடன் வா, போகலாம்! உலகத்திலே எங்கும் காண முடியாத அநிசயங்களை எல்லாம் அங்கே நீ காண்பாய்!" என்றார்.

ஒருகணம் சிவகாமிமிகவும் உள்மனம் சலனம் அடைந்து விட்டது. 'ஆகட்டும், சுவாமி! வருகிறேன்!' என்று சொல்ல அவள் மனம் ஆசைப்பட்டது. ஆனால், அவளுடைய உதடுகள் அந்த வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்த மறுதலித்து விட்டன.

அவளுடைய உள்ளத்தின் அந்தரங்கத்திலே ஒரு மெல்லிய குரல், 'சிவகாமி! இது என்ன துரோகம் நீ எண்ணுகிறாய்?

மாமல்வர் அழைத்த போது அவருடன் போக மறுத்து விட்டு, இப்போது இந்தப் புத்த பிக்சூக்களுடனே புறப்படுவாயா? நீ அஜந்தா போயிருக்கும் சமயம் ஒருவேளை மாமல்வர் இங்கு வந்து பார்த்து உன்னைக் காணாவிட்டால் அவர் மனம் என்ன பாடு படும்? என்று கூறியது.

சிவகாமி சவ்னமுற்ற தன் மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு, "பிக்சூக்களே! இந்த அநாதைப் பெண் விஷயத்தில் இவ்வளவு சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டதன் பொருட்டு மிக்க வந்தனம். ஆனால், அஜந்தா மனையில் அநிசயங்களைப் பார்க்க அடியாள் கொடுத்து வைத்தவள்

அல்ல. இந்தச் சீவ தேசத்துப் பெரியார் சொன்ன ஒரு விஷயத்தை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். என் சபதம் நிறைவேற வேண்டுமென்று இனி நான் ஆசைப்பட மாட்டேன். இந்த வாதாபி நகரமும் இதில் வாழும் ஜனங்களும் ஒரு துன்பமும் இன்றிச் செழித்து வாழட்டும்! அவர்களுக்கு என்னால் எந்தவிதமான கெடுதலும் நேர வேண்டாம். ஆனால், அடியாள் என் வாழ்நாளை இந்த வீட்டிலேயேதான் கழிப்பேன். எந்தக் காரணத்தை முன்வீட்டும் இந்த நகரை விட்டு வெளியேறுவதற்கு உடன்பட மாட்டேன்!" என்றாள்.

இருபத்து நான்காம் அத்தியாயம் பவள வியாபாரி

நாகத்திலும் சீவ யாத்திரிகரும் போன பிறகு சிவகாமி சற்று நேரம் கற் சிலையாக சமைத்து உட்கார்ந்திருந்தாள்.

பழைய ஞாபகங்கள் ஒவ்வொன்றாக வந்து போய்க் கொண்டிருந்தன.

திருப்பாற்கடல் ஏரி உடைப்பு எடுத்ததும், அந்தப் பெருவெள்ளத்தில் தான் முழுதி இறப்பதற்கு இருந்ததும், மாமல்வர் நல்ல தருணத்தில் வந்து பாணைத் தெப்பத்தில் தன்னை ஏற்றிக் கொண்டு காப்பாற்றியதும் நேற்று நடந்தது போல் நினைவு வந்தன.

அந்தப் பெருவெள்ளத்தில் முழுதி உயிர் துறக்காத நான் இந்த வீட்டு முற்றத்திலிருந்த கிணற்றிக் தண்ணீரில் மூழ்கி உயிர் விடப் போவதை நினைத்த போது, சிலையை ஒத்திருந்த அவளுடைய அழகிய முகத்தில் இலேசாகப் புன்னை அரும்பியது.

'கிணற்றிலே விழும் போது எப்படி யிருக்கும்? விழுந்த பிற்பாடு எப்படியிருக்கும்? தண்ணீருக்குள் மூச்சடைத்துத் திணறும் போது தனக்கு என்னென்ன நினைவுகள் உண்டாகும்? மண்டபப் பட்டுக் கிராமத்தருகில் பாணைத் தெப்பம் மோதிக் கவிழ்ந்து தான் தண்ணீரில் மூழ்கிய போது, தன்னை மாமல்வர் காப்பாற்றினாரே, அந்தச் சம்பவம் நினைவுக்கு வருமா?'

இப்படி எண்ணிய போது வீதியில், "பவளம் வாங்கலையா, பவளம்!" என்று கூவும் சப்தம் கேட்டது.

சிவகாமி சிதிலம் சம்பந்தமில்லாமல், 'ஆமாம்! பவளமல்லி மலர்ந்துதான் இருக்கிறது! நான் கிணற்றில் விழுந்து இறந்த பிறகும் அது மலர்ந்து கொண்டுவாசியிருக்கும்!' என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள்.

மறுபடியும் வீட்டு வாசலில், "பவளம் வாங்கலையா பவளம்!" என்று சப்தம் கேட்டது.

ஏனோ அந்தக் குரல் சிவகாமிக்கு மெய்சிலிர்ப்பை உண்டாக்கியது. ஏற்கெனவே எப்போதாவது கேட்ட குரலா என்ன?

சிதில நேரத்துக்கெல்லாம் பவள வியாபாரி வீட்டுக்குள்ளேயே வந்து, "அம்மா! பவளம் வேண்டுமா? அழர்வமான் உயர்ந்த பவளம்! அஜந்தா வர்ணத்தையும் தோற் கடிக்கும் அழகிய பவளம்!" என்றாள்.

அஜந்தா என்னதும் மறுபடியும் சிவகாமி திடுக்கிட்டு அந்த வியாபாரியின் முகத்தை - தாடியும் மீசையும் அடர்ந்தியாய் வளர்ந்திருந்த முதிர்ந்த முகத்தை உற்று நோக்கினாள், ஆ! அந்தக் கண்கள்! அப்போடும் பத்தியோடும் அவளை உற்றுப் பார்த்த அந்தக் கண்கள்....!

"அம்மா! என்னைத் தெரியவில்லையா?" என்று சொல்லிக் கொண்டே பவள வியாபாரி நெருங்கி வந்து உட்கார்ந்து தான் கொண்டு வந்த பவள மூட்டையை அவிழ்த்தான்.

குண்டோதரனுடைய குரல்தான் அது என்பதைச் சிவகாமி தெரிந்து கொண்டாள்.

இருந்தாலும், தன் கண்களையும் காதுகளையும் நம்ப முடியாதவளாய், "யார், குண்டோதரனார்?" என்றாள்.

"ஆம்! நான்தான், அம்மா! அடியேனை மறந்து விட்டீர்களா?" என்று குண்டோதரன் பணிவுடன் கேட்டான்.

"ஆமாம், அப்பவே! மறந்துதான் போயிற்று. நீங்கள் திரும்ப வருவதாகச் சொல்லி விட்டுப் போய் வருஷம் கொஞ்சமாக ஆகவில்லையே?" என்றாள் சிவகாமி சிறிது எரிச்சலுடன்.

"அம்மா! வெறுமனே திரும்பி வந்தால் போதுமா? தங்களுடைய சபதத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆயத்தமாய் வர வேண்டாமா?" என்றாள் குண்டோதரன்.

"ஆகா சபதம்! பாழும் சபதம்!" என்றாள் சிவகாமி, குண்டோதரனைப் பார்த்து. "சபதத்துக்கு நான் ஒரு முழுக்குப் போட்டு விட்டேன், குண்டோதரா!" என்றாள்.

குண்டோதரன் விஷயம் விளங்காதவனைப் போல் வெறித்துப் பார்த்து, "அம்மா! என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று வினவினார்.

"வேறு ஒன்றுமில்லை, அப்பா! நான் செய்த சபதங்காவே? அதை நானே கைவிட்டு விட்டேன்!"

"அப்படிச் சொல்ல வேண்டாம், அம்மா! தாங்கள் செய்த சபதம் தமிழகமே செய்த சபதம், அதை நிறைவேற்றி வைப்பது எங்கள் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்ட பொறுப்பு!"

"சபதத்தை நிறைவேற்றத்தான் நீ இந்த வேஷத்தில் வந்திருக்கிறாயா? அதற்காகத் தான் பவளம் கொண்டு வந்திருக்கிறாயா?" என்று ஏனைய புய்வகையுடன் சிவகாமி கேட்டாள்.

"தாயே! இராம துணாகிய அனுமான் சீதாதேவியிடம் வந்தது போல் நான் வந்திருக்கிறேன். இராமபிரான் பின்னால் ஒரு பெரிய சேனா சமுத்திரத்துடன் வரப் போகிறார்!" என்றாள்.

சிவகாமிளின் நேகம் உணர்ச்சி மிகுதியினால் நடுங்கிற்று. ஆகா! ஒன்பது வருஷம் காத்திருந்தது உண்மையிலேயே பயனுள்ளதாகப் போகிறதா? மாமல்லர் தன்னை அழைத்துப் போக வரப் போகிறாரா? தன்னை விழுங்கி ஏப்பம் விடலா

மென்று எண்ணியிருந்த முற்றத்துக் கிணறு ஏமாற்றமடையப் போகிறதா?

"ஆம், அம்மா! தென்னாடு இது வரையில் என்றும் கண்டிராத மகத்தான பல்லவ சைவியம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது. அந்தச் சைவியத்தின் முன்னணியில் நின்று மாமல்ல சக்கரவர்த்தியும் சேனாதிபதி பரஞ்சோதியும் வரப் போகிறார்கள்!" என்று குண்டோதரன் தொடர்ந்து சொன்னான்.

"என்ன, மாமல்ல சக்கரவர்த்தியா?" என்று சிவகாமி திடுக்கிட்டுக் கேட்டாள்.

"மன்னிக்க வேண்டும், அம்மா! தாங்கள் திடுக்கிடும்படி செய்து விட்டேன். மாமல்லப் பிரபுதான் இப்போது பல்லவ சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தி. மகேந்திர பல்லவர் கைலாசவாசியாதி இன்றைக்குப் பல ஆண்டுகள் சென்று விட்டன."

இதைக் கேட்டதும் சிவகாமிளின் கண்களிலிருந்து கரகரவென்று கண்ணீர் பொழிந்தது.

மகேந்திர பல்லவர் மீது பிற்காலத்தில் அவள் பல காரணங்களினால் கோபப்பட நேர்ந்தது உண்மைதான். ஆனாலும் குழந்தைப் பருவத்தில் அவர் மீது அவளுக்கு ஏற்பட்டிருந்த அபரிமிதமான அன்பும் பக்தியும் அழிந்து போய் விடவில்லை.

சிவகாமிளின் துக்கத்தினிடையே குறுக்கிட மனமில்லாமல், குண்டோதரன் சற்று நேரம் கம்மா இருந்தான்.

சிவகாமி திடீரென்று விம்மலை நிறுத்தி, "குண்டோதரா! உன்னை ரொம்பவும் வேண்டிக் கொள்கிறேன், என்னால் இனி ஒரு கணநேரமும் இந்த நகரில் இருக்க முடியாது. இப்போதே என்னை அழைத்துக் கொண்டு போய் விடு!" என்றாள்.

குண்டோதரன் திகைத்து நிற்பதைச் சிவகாமி பார்த்து, "என்ன யோசிக்கிறாய்? அதற்கு வசதியும் இப்போது நேர்ந்திருக்கிறது. புலிகேசி, கள்ள பிகு- எல்லாம் இன்னும் இரண்டு நாளில் அஜந்தாவுக்குப் போகிறார்களாம். இப்போதெல்லாம் இங்கே கட்டுக் காவல் ஒன்றும் அதிகமாகக் கிடையாது. கலபமாகத் தப்பித்துக் கொண்டு போகலாம். அப்படி என்னை அழைத்துப் போக உனக்கு இஷ்டமில்லா விட்டால், இந்த வீட்டுக் கொல்லை முற்றத்தில் பவளமல்லிச் செடிக்கருகில் ஆழமான கிணறு ஒன்று இருக்கிறது. என் மேல் கருணை வைத்து அதில் என்னைத் தள்ளி விட்டுப் போய் விடு...!" என்று சொல்லி விட்டு மீண்டும் விம்மல் தொடங்கினாள்.

(தொடரும்)

கமலியை வளர்த்த இறால்வர்

பாலர் சம்பாதித்துத் தரும் இறால் மீன்கள்!

தரமான ஒரு கிலோ இறாலின் விலை முந்தாறு ரூபாய்க்கு மேல் என்பதால் கேரளா, குஜராத், மே. வங்காளம் மட்டுமின்றி, தமிழ்நாட்டின் கடற்கரை யோர்ப் பகுதிகளிலும் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்களை மொத்தமாய் வாங்கியோ, நீண்ட காலக் குத்தகைக்கு எடுத்தோ இறால் வளர்ப்புப் பண்ணைகளைப் பலர் ஆரம்பித்துள்ளனர். இந்தப் பட்டியல் பாடா, ராலில், எஸ்கார்ட்ஸ், ஸ்ரீராம் குரூப், ஸ்பிக், ஐ. டி. சி. என்று நீண்டு கொண்டே போகிறது.

ஆயினும், "இறால் வளர்ப்பு ஒன்றும் அந்தனை கலப்பான விஷயமில்லை" என்கிறார் ஸ்பிக் குடும்பத்தின் அங்கமான மாக் இண்டஸ்ட்ரீஸின் ஃபார்ம் மாணேஜரான வசீகரன். (இதன் தலைவர் இளைஞர் அஸ்வின் முத்தையா). "இந்தியாவில் இறால் வளர்ப்பு கடந்த சில வருடங்களாகத்தான் குட்பிடித்துள்ளது. இதில்

முன்போடிகள் ஜப்பானியர்கள்தான். காரணம், இயற்கையிலேயே, ஜப்பானியர்களுக்குக் கடல் வாழ் உயிரினங்கள் என்றால் அவ்வா மாநிரி. இன்று உலகின் இறால் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டு இருக்கும் நாடுகளில் தாய்லாந்து, சீனா, இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்ஸ் முதலியவை முக்கியமானவை!" என்று கூறிய வசீகரன் இறால் வளர்ப்பு பற்றிய விவரங்களை விளக்கினார்.

"இறால் வளர்ப்புக்கு முக்கியமான தேவை கடலையொட்டிய நிலப்பகுதி. அதுவும் களிமண் கலந்த மண்வளம். இது துத்துக்குடி கடற்கரைப் பகுதிகளில்தான் அதிகம் உள்ளது. மீனவர்கள், கடலிலிருந்து கருவுற்ற தாய் இறால் மீன்களைக் கொண்டு வருவார்கள். அந்த மீன்களை நாங்கள் வாங்கிக் கொள்வோம். ஓர் இறால் மீன் ஒரு தடவைதான் ஒரு லட்சம் முட்டைகளுக்கும் அதிகமாய் இடக்கூடியது. எனவே ஒரு தாய்

இறாஜுக்கு ஐம்பது ரூபாய் கூட விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

“ஒருதவித் தொட்டியில்தாய் இறாவை விட்டு வைக்க, அது இரண்டொரு நாவில் லட்சக்கணக்கான முட்டைகளை இட, பின்னர் தாய் இறால் தவியே பிரித் தெடுக்கப்படும். சென்டிமென்டாக தாய் இறாவைக் கொள்வதில்லை; அதே நேரம், மறுபடி அது கருவுறும் வரை அதனால் பலவேறுமில்லை. எனவே, அது திரும்பவும் கடலிலேயே விடப்படும். இறால் முட்டை, கடுமில் கால் பங்கிற்கும் சிறிய கைஸ். முட்டைவிட்ட இருபத்து நான்கு மணி நேரத்தில் பொரிந்து விடும். அடுத்தடுத்த நிலைகளைத் தாண்டி ஐந்து மில்லி மீட்டர் நீளத்துக்கு வளரச் சுமார் இரண்டு வார காலமாகும். இந்தக் கால கட்டத்தில் இவற்றுக்கு உணவு என்ன தெரியுமா? ஆர்டிமியா என்ற இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உயிருள்ள மிக நுண்ணிய சமாளம்!

“தவித் தொட்டியில் வைத்து, இறால் குஞ்சுகள் இரண்டு சென்டி மீட்டர் வளரும் வரை வைத் திருப்போம். பின்னர் குஞ்சுகள், குளங்களில் விடப்படும். அந்தக் குளங்கள் ஒண்ணரை, இரண்டு மீட்டர் ஆழத்துக்குப் பரந்து விரிந்திருக்கும். குளம் முழுக்க ஆங்காங்கே ‘ஏரேட்டர்’ என்ற கருவிகள் மிதந்து கொண்டிருக்கும். இக் கருவியின் இரண்டு புறங்களிலும் உள்ள விசிறிகள், மின் விசையால் இயங்கித் தண்ணீரில் கழற்சியை ஏற்படுத்தும்.

இதன் காரணமாய், இறால்களுக்குப் போடப்படும் உணவும், மற்ற சத்துப் பொருட்களும், ஆக்சிஜனும் நீரில் ஒரே சீராகப் பரவி, எல்லா இறால்களும் ஒரே சீராக வளர ஏதுவாய் இருக்கும்!”

கூடல் நீரை பிரம்மாண்டமான பம்புகள் மூலம் இறால் வளர்ப்புக் குளங்களுக்குக் கொண்டு போகவும், தேவையான போது தண்ணீரை மாற்ற உதவும் வகையில் குளத்திலிருந்து தண்ணீர் வெளியேறவும் கவனமுடன் குழாய்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

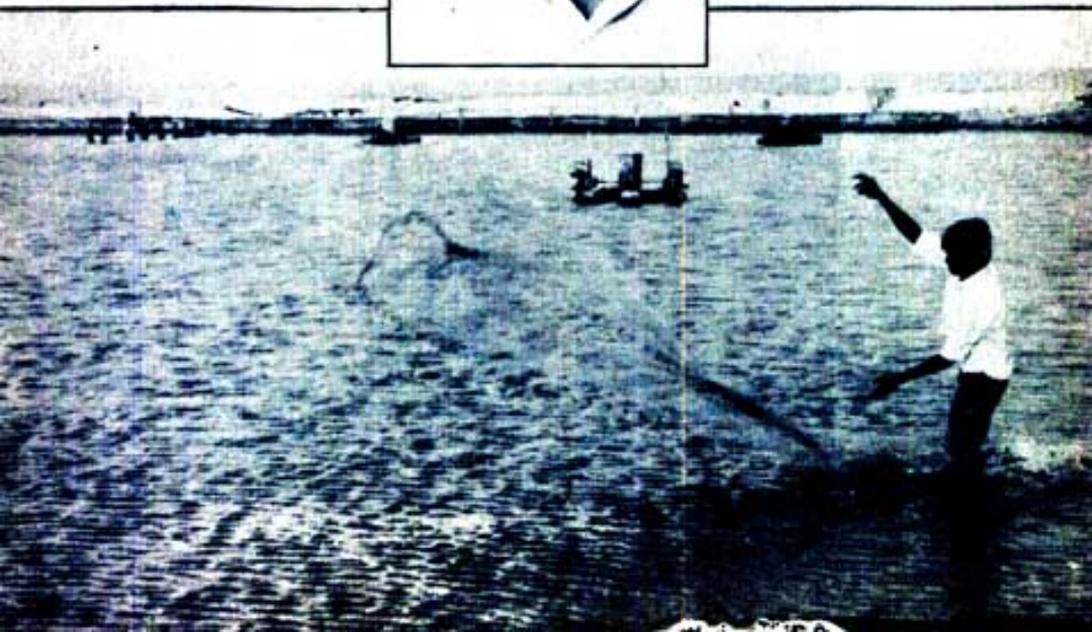
இரண்டு சென்டி மீட்டர் நீளத்துக்கு வளர்ந்தவுடன், இறால் வளர்ப்புக் குளத்தில் போடப்படும் இறால் குஞ்சுகள், சுமார் ஐந்து மாதங்களில், இருபது சென்டி மீட்டர் அளவுக்குப் பெரிதாய் வளர்ந்து ‘அறு வடை’க்குத் தயாராகி விடும்.

* வீரன்

‘இறால் அறுவடை’ பார்ப்பதற்கு ஒருபுறம் கவாரசியமான, ஆனால் மறுபுறம் கொடூரமான காட்சி. மீனவர்களைத்தான் இப் பணிக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள், இறால் வளர்ப்பவர்கள். குளத்தில் உள்ள தண்ணீரைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் வெளியேற்றி, அரை மீட்டர் ஆழத்துக்குக் கொண்டு வருவார்கள். அதன்பின் மீனவர், படை பிரம்மாண்டமான மீன் பிடி வலையுடன் குளத்தில் இறங்கும். நிறையப் பேர்

* இறால் வளரும் குளங்கள்

வரிசையாய் நின்று கொண்டு, தரையோடு தரையாய் வலையில் ஒரு பக்கம் அமை யும்படி பிடித்துக் கொண்டு, அப்படியே நகர்ந்து வருவார்கள். கணிமாவ அளவுக்கு இறால்கள் குவிக்கப்பட்டவுடன், வலையை 'அலாக்'காகத் தூக்கினால் வலை முழுக்க இறால்கள்!

தண்ணீரில் நன்றாக அலசிய பின்னர், வரிசையாய் வைக்கப்பட்ட பெரிய பெரிய பிளாஸ்டிக் தொட்டிகளில் போடுவார்கள். அந்தத் தொட்டிகளில் ஏற்கெனவே பரப்பப் பட்ட ஐஸ் கட்டிகள் மீது விழுந்தவுடன் இறால்கள் உடல் சில்லிட்டு, ஆன் லிஸ்பாட் 'அவுட்' ஆகி விடும். பின்னர் உடனடியாய் இந்த இறால்களை, ஐஸ் கட்டிகள் போடப் பட்ட சிறிய சிறிய பிளாஸ்டிக் டிரேக்களில் நிரப்பி, மேலே ஐஸ் போட்டு வைத்து விடுவார்கள். இவை தாமதமின்றிக் குவீர் சாதனக் கிடங்குக்குக் கொண்டு செல்லப் படும்.

குவீர்சாதனக் கிடங்குகளில் மைனஸ் 18 முதல் மைனஸ் 22 டிகிரி அளவுக்குக் கடும் குவீர்ச்சி இருக்கும். பயிற்சி பெற்ற பெண்கள் இந்த இறால்களை சைஸ்படி பிரித்து, எட்டு, அல்லது பத்து கொண்ட சிறு சிறு கூறளாய்த் தண்ணீர் டிரேக்களில் வைத்து, குவீர் ஸ்டோரேஜினுள்ளே தள்ளி விடுகிறார்கள். இறால்களை உள்ளடக்கிய ஐஸ் பாக்கிங்குகள் தயாராகி விடுகின்றன. சில நாடுகள் தங்களுக்குத் தலைகன்

தீக்கப்பட்ட இறால்கள்தான் தேவை என்று சொல்லும். அவற்றுக்கு இங்கேயே தலைகளை தீக்கி விட்டுப் பாக் செய்வார்கள். இவை துறைமுகத்துக்கு கொண்டு செல்லப் பட்டு, குவீர்சாதன வசதி செய்யப்பட்ட கன்டெய்னர்கள் மூலம் கப்பல்களில் அனுப்பப் படும்.

வெள்ளை இறால், புலி இறால் என்று இறால்களில் இரண்டு வகை உண்டு. புலி இறால் உருவத்தில் பெரிது. ஆனால் வெள்ளை இறால் கவையில் கூடுதல். இதற்குத்தான் அயல்நாடுகளில் கிராக்கி அதிகம். ஜப்பான், அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் இறால்களுக்கு நான்கு நாள் கிராக்கி அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. இந்நியாவைப் பொறுத்தவரை, மீனைப் போல சராசரி மக்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாத விலை என்பதால் இறால்களுக்கு டிமாண்ட் அதிக மில்லை. இதுவே உற்பத்தியாகும் இறாவை ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் காரணமாக அமைந்துள்ளது. ஆண்டுதோறும், இந்நியாவுக்கு இறால் ஏற்றுமதி மூலம் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கிறது.

ஏராளமாக இறால் ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளில், இறால் வளர்ப்பில் இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கத் தனி கல்லூரிகளே இருக்கின்றனவாம்!

- எஸ். சந்திரமௌலி

தீயபழக்காற்றுகளின் தீநாயகம்!

“படம் ஒது! சீக்கிரம் காண்ப் போட்டுட்டு உன்னை ஒது!” என்று கூவிக் கொண்டே இருப்பார் ஒரு வாட்டசாட்டமான ஆசாமி. மக்களும் அவசர அவசரமாய் ரூபாய் தேட்டுக் களை அன்லி விசி விட்டுத் தியேட்ட ரினுள் ஒடிக்க கொண்டுபோய்க். 'டிக்கெட் கொடுக்க மாட்டார்களா?' என்று எங்கலிடம் கேட்டால், தீய்கள் தூத்துக்குடி சிவிமா தியேட்டர்கள் பற்றி ஏதும் அறியாத ஜீவன்கள் என்று அந்தம்! அந்த ஆசாமியிடம் கேட்டால், அடி உடை உங்களுக்கு நிச்சயம்! இப்படித் தியேட்டர் வாசலில் இருப்பில் கட்டிய ஒலியை மடித்துக் கைகளால் விரித்துப் பிடித்துக் கொண்டு கூவுகிறவர் யார் என்று

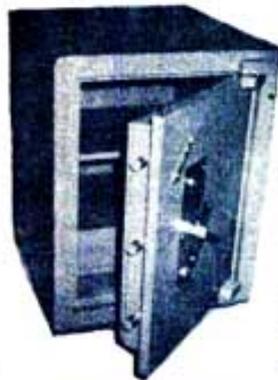
அறிந்தால் அசுறு போலீசர்கள்! அவர் வேறு யாருமில்லை; அந்தத் தியேட்டருடைய உரிமையாளர்தான். இதோடு, அறியாததுக்கு ரேட் வைத்து, தியேட்டரின் டிக்கெட் கவுண்டர்களிலேயே விற்றி அக்கிரமத்தை இங்கேதான் பார்க்க முடியும்.

இந்த திவையிலும் தூத்துக்குடி லுள்ள சிவியோபாட்டா, கே. எஸ். பி. எஸ். கணபதி ஆகிய இரண்டு தியேட்டர்கள் மட்டும் விதிவிலக்கு. ஐந்து காச சில்லறைக்குக்கூட மிட்டாய் தந்து விடும் இவர்களது தேர்மையைப் பற்றி மக்கள் புகழ்கிறார்கள். மற்ற தியேட்டர்காரர்கள் தங்கள் வழிகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று இவ்விரு தியேட்டர் நிர்வாகத்தினரையும் திர்ப்படுத்திய போதுகூட, 'வேண்டுமானால் தியேட்டரையே முடிவிடுகிறோம்; இம்மாதிரியான அக்கிரமங்களை நாம் கள் செய்யத் தயாரில்லை' என்று வெட்டு ஒன்று, துண்டு இரண்டாய்க் கூறிவிட்டார்களாம் இவர்கள்! பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

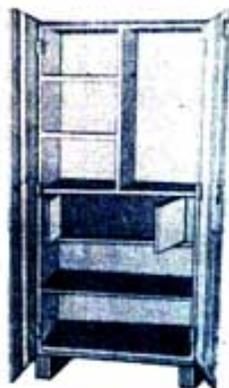
சவால் விடும் பூட்டுக்கள்!

ஆம் திருடர்களாலும்

திறக்கமுடியாத லாக்கர்கள்!!

உங்கள் பணம் நகைகளைப் பாதுகாக்க பிரேவின் விலைக்கே

துணிமணிகளும் - வைப்பதற்கு மட்டுமே - பணம் நகைகளைப் பாதுகாக்கவும்

கல்கி, தேவி, போன்ற பத்திரிக்கைகள் பாராட்டிய லாக்கர்கள், மாண்புமிகு தமிழக அமைச்சர், திரு. மதுதனன் அவர்கள், சிறந்த லாக்கர் தயாரிப்பாளர்கள் என்ற விருதினை, எமது தயாரிப்புகளுக்கு வழங்கியுள்ளார்.

திருடர்களால் உடைக்கவோ மாற்று சாவி போட்டு திறக்கவோ முடியாது.

45 வருடம் அனுபவம் உள்ளவர்களால் தயாரிக்கப்படும் மாஸ்டர் சாவிகளின் தொழில் நுட்பம்

	(நாமினல் மாடல் விலை)	(குப்பர் மாடல் விலை)
SUBBU - 14 கவரில் பதிக்கும் வால் காஃபர்	ரூ - 1495/-	ரூ - 2150/-
SUBBU - 24 - (600x450x450 mm) (மினி மாடல் இரும்புப் பெட்டிகள்)	ரூ - 5970/-	ரூ - 7995/-
SUBBU - 30 - (750x600x600 mm) (மீடியம் மாடல் இரும்புப் பெட்டிகள்)	ரூ - 9965/-	ரூ - 11975/-
SUBBU - 36 - (900x675x600 mm) (பிரீனீஸ் மாடல் இரும்புப் பெட்டிகள்)	ரூ - 12700/-	ரூ - 14955/-

குப்பர் மாடல் இரும்பு பெட்டிகளில் தானாக இயங்கும் ஒரு சீக்ரெட் நகைப் பெட்டி (Automatic Secret Jewel Box) சாவி இல்லாத நம்பர் லாக்கும் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இரும்பு பிளேட்டின் கனம் நாமினல் மாடலை விட அதிக கனம் கொண்டதாக இருக்கும்.

"சப்பு அண்டு கம்பெனி" என்ற பெயருக்கு மேற்காறும் விலையில் 50% அட்வான்ஸ் தொகையாக A/C Payee டிராப்ட்டுடன் ஆர்டர்கள் அனுப்பவும். வங்கிகள் மற்றும் பெரிய திறுவனங்களுக்கு இன்னும் புதுமையான அமைப்புகளுடன் கூடுதல் பாதுகாப்புகளுடனும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

இலவசம்

செப்டம்பர் 30 ம் தேதி வரை கல்கி, வாசகர்களுக்காக ரூ. 650/- மதிப்புள்ள மாஸ்டர் சாவிகள் பொருத்திக் கொடுக்கிறோம். நீங்கள் பூட்டிய சாவிகள் தொலைந்து விட்டால் கூட உங்கள் மாஸ்டர் சாவிகள் உதவும். தொலைந்த சாவிகளை பிறர் உபயோகிக்க முடியாது.

SUBBU & Co.

16, Govindan Road, West Mambalam, Madras - 600 033.

Ph : 4821655. (near Srinivasa Theatre/Mettupalayam Bus Stop)

பெரிய தம்பி

காட்சி - 9

(பெரிய பண்ணை வீடு)

திருகாணி : பரிகாரம் முடிக்க எப்படி
மள பெஞ்சிச்சி பாத்தியா?

பெரிய : பேய் மழை! தமிழ்நாட்டுத்
தண்ணி மைசூர் வரைக்கும் பாயுதாம்!

திருகாணி : நீ பிரசித்தமாயிட்ட...
இனிமே பெரியபட்டில யாரும் ஒனக்குப்
பொண்ணு குடுக்க மாட்டாக. போவாப்
போவதுன்னு நான் வேணும்னா கழுந்த
நீட்டுதேன்... முடிச்சப் போட்டுக்க! (இடுப்
பிள் இடுக்கும் தாலியை எடுத்துக் கொடுக்
கிறான்)

பண்ணை : ஆமாம்டா... சட்டுப்புட்

டுனு இவ கழுந்
துல தாலியக்
கட்டு. பக்கத்துக்
கிராமங்களின்
வேற உன்வைப்
பரிகாரத்துக்
குக் கூட்டுட்டு
இடுக்காங்க.
அந்தப் புண்ணி
யத்தை நினைச்
சாலே எனக்கு
மெய்சிலிர்
குது... நாங்க
கோயில் வரைக்
கும் போய்ட்டு
வந்துடறோம்.

(திருகாணி
யும் பெரிய பண்
ணையும் வெளி
யேறுகிறார்கள்)

பெரிய :
என்னை வச்சிட்
டுக்கிராமம்

கிராமமா மழை வினையாட்டு வினையாட்
றாங்களே!

(குறட்டை சப்தம் கேட்க, தெருப்
புழுதி வருகிறான்)

மாடசாமி : தெருப்புழுதி மறுபடியும்
தூக்கத்துல நடந்து வர்றான் தம்பி!

பெரிய : இதுல குறட்டை வேறயா?
எல்லாச் சீட்டுலயும் எழுத என் பேருதான்
கிடச்சகரா? இவன் போர் இல்லா?...
(அடிக்கிறான்)

தெருப்புழுதி : புலி! புலி!..

பெரிய : அவனை அப்படியே விடு புலி
கடிச்சச் சாகட்டுமி... ஐடியா!..

மாடசாமி : என்ன?

பெரிய : இப்பவே இவன் கைல இந்தத்
தாலிக்காரித்தக் குடுத்து, திருகாணி கழுத்துல
கட்டச் சொல்லிட்டா?

மாடசாமி : வேணாம் தம்பி. வினை
யாடறதுக்கு இது கோலி இல்ல, தாலி!..

பெரிய : நோ! இத நடந்தா திருகாணி
என்னைத் தொந்தரவு பண்ண மாட்டா.
என்னை மாட்ட விட்ட இவனையும் தன்
டிச்ச மாநிரி இருக்கும்... தெருப்புழுதி
கண்ணா.. முழிச்சிக்கப்பா..

தெருப்புழுதி : ஏன் தூக்கத்தைக் கலைச்
சீங்க?

பெரிய : பெரிய தவம்! கலைச்சுட்டோ
மாம்! ஏன்டா சீட்டுல என் பேரை எழுதின?

தெருப்புழுதி : ஒன் யாபகமாவே இருந்
தேனா?... அதான்.. மழபெஞ்சி ஊர்
எல்லாம் தண்ணி!

பெரிய : இதென்ன? (மஞ்சள் கயிற்றை
நீட்டுகிறான்)

தெருப்புழுதி : இது கவுறு!

* "இதை வச்சப்பட்டம் விடலாம்... ஆனா தீனம் பத்தாதே..."

பெரிய : என் வ
கவுறு?

தெருப்புழுதி : இது..
மஞ்சத் தடவி இருக்கே!
மஞ்சக் கவுறு!

பெரிய : இதை வச்ச
என்வ பண்ணலாம்?

தெருப்புழுதி : பட்
டம் விடலாம்... ஆனா
நீளம் பத்தாது!

பெரிய : இதுக்குப்
பேரு தாலி!

தெருப்புழுதி : அப்ப
உன்னா?

பெரிய : பா த் தி
யாய்யா! தாலின்னாக் கூட
என்னன்னு தெரியாது!
அவ்ளோ வெ கு வி!
அப்பாவி புழுதி! கண்ணா
லம்னா என்ன தெரியுமா?

தெருப்புழுதி : தெரி
யுமே!.. கண்ணாலத்துல
டும் டும் கொட்டுவாங்க,
பீப்பி ஊதுவாங்க.. சோறு
போடுவாங்க!

பெரிய : திருகா
ணிக்கு ஓடம்பு ககம்
இவ்வியாம்.

தெருப்புழுதி : திருகா
ணிக்கு என்வ ஓடம்பு?

பெரிய : என் வ
ஓடம்பா இருந்தா என்ன, ஏதோ ஒரு ஓடம்பு!
நீ என்வ பன்ற... இந்த நாயத்தைத்
திருகாணி கழுத்துல கட்டு!...

தெருப்புழுதி : கன்னா ஓடம்பு ககமாயி
டுமா?

மாடசாமி : எலேய்! சொன்னதைச்
செய்!

(தெருப்புழுதி தாலியை எடுத்துக்
கொண்டு மறபாடியும் தூங்கிக் கொண்டே
செய்கிறார்)

பெரிய : அடப்பாவி! இவ்வளவு அப்பா
வியா இருக்கானே. இத்தனை நாள் நாம
பட்ட கட்டம் வீண் போகலை. தெருப்

* "...எனக்கு மெய்யிலிங்குது..."

புழுதி திருகாணி கழுத்துல தாலி கட்டப்
போறான். என்னோட கட்டமெல்லாம்
தொலைஞ்சுது!

மாடசாமி : ஏம்பா உனக்கு அந்தப்
பொண்ணுப் புடிக்கலை? இப்படி வெறுக்
கிற?

பெரிய : நான் அந்தப் பொண்ணைக்
கட்டிக்கணும்னு நெனைச்சுக்கூட பாத்தது
கிடையாது. வேளை வரும் போது எனக்கும்
யாரோடயாவது கல்யாணம் நடக்கத்தான்
போகுது. ஆனா இப்ப நம்ப பிரச்சனை
தெருப்புழுதி - திருகாணி காத்தர்வ
விவாகம். தாயே இந்தக் கல்யாணம் நல்லா
நடந்தா மாடசாமிக்கு மொட்டை போட
றேன்!

மாடசாமி : (திடுக்கிட்டிடு) அப்பா!

படங்கள் : யோகா

எஸ்.வி.சேகர்

ஏசனம்: வெங்கை

சுயக் கிழிக்கும் மாவீரன்

நாகப்பட்டினம் பேருந்து நிலையம். திருவள்ளுவரிடம் விடைபெற்றேன். திருமருகல் டவுன் பஸ் புறப்படத் தயாராய் இருந்தது. அவசரமாக ஸ்விட்ச்டும், சாத்துக் குடி பழமும், பூவும் வாங்கிக் கொண்டு பஸ்ஸில் ஏறினேன். ஒரு ஜன்னலோர சீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டேன். பஸ் புறப்பட்டது....

தூரக்கிழக்கில் மெல்லிய வெளிச்சக் கோடுகள் தெரிந்தன! 'உய்'யென்ற சப்தத்துடன் வந்த காற்று உரிமையுடன் தலையைக் கலைத்தது. பெட்ரோல் நூற்றம் இவ்வாத இந்த கவாசம் எவ்வளவு கசும்!

செவ்வையை இங்கிருந்து திணைத்தால் எரிச்சல் வகுகிறது. எங்கள் ராய்பேட்டை ஒட்டுக் குடித்தனம் ஏறக்குறைய ஒரு வாடகை சிறை மாநிலிதான்! காப்பரேஷன் குடிதண்ணீருக்குக் க்யூ. டாய்வெட் போக க்யூ. குவியலறையில் க்யூ. வீட்டுக்குள் னேயே இவ்வளவு 'க்யூ' என்றால் வெளியில் சொல்வையே வேண்டாம்!

நான் சிறுவனாயிருக்கும் போதே வயலூர் கிராமத்து வீட்டை விற்று விட்டு, குடும்பத்துடன் அப்பா செவ்வைக்கு இடம் பெயர்ந்து விட்டார். வயலூரில் இடிந்த பெருமான் கோவிலும், தாமரைக் குளமும் மட்டுமே மங்கலாக ஞாபகம் இருக்கிறது!

ஆனால் பச்சை வயல்கள்.... தோப்புகள்... குளங்கள்... பறவைகள் - இவற்றின் மேல் எனக்குப் பால்யகாலம் தொடரே, ஒரு விசேஷ ஈடுபாடு! நகரத்தின் தெருக்கடியான இயந்திர வாழ்வு அந்த ஈடுபாட்டை ஏக்கமாய் மாற்றி விட்டது!

ஏக்கம் தீவிரமாகும் போதெல்லாம் இப்படித்தான், சின்னம்மா ஊருக்குக் கிளம்பி விடுவேன். அதுவும் இந்த முறை பத்து நாள் தொடர்ந்து அரசு விடுமுறை. சின்னம்மாவின் கவையான நளபாகமும் - அழுக்குப் பூசாத காற்றிச் சுவாசமும் பெரிய மாறுதல் தரும்! ஒவ்வொரு தடவை இங்கு வரும் போதும் காதுகளுக்கும், கண்களுக்கும் விடுதலை கிடைத்த மாநிலி இருக்கிறது! சக்கரங்கள் விலகி, மனக்க்கு இறக்கை முனைக்கிறது....

சின்னம்மா வீடு பழைய மோஸ்தரில், உயரமான கட்டுமானத்தில் ரொம்ப அழகாக இருக்கும். தெரு முனையிலிருந்து பார்க்கும் போதே ஒரு கம்பீரம் மிளிரும்!

சிமிண்ட் பூச்சில்லாத விசாலமான செங்கல் திண்ணைகள். பூவேலைப்பாடு நிறைந்த தூண்கள் அணி வகுத்து நிற்கும் விசாலமான ஆளோடி. மண் பத்தாயம் உள்ள தடைப் பகுதி. கோயில் பிராகாரம் மாநிலியான அகண்ட தாழ்வாரம். அதிலிருந்து கொஞ்சம் உயரமாய் - இரண்டு பக்கமும் கவரில் அவமாரி பதிக்கப்பட்ட கூடம். ஆகாயம் முழுக்கம் தெரியும், காற்றோட்டமான - பெரிய வாசல் முற்றம். 'கிரீச் கிரீச்' சென்று பாடிக்கொண்டு ஆடும் பலாமர ஊஞ்சல். சிறுவயதில், வேகமாய் ஆடி அதிலிருந்து பல தடவை கீழே விழுந்திருக்கிறேன்.

வீட்டு வாசலில் செழித்து வளர்ந்திருக்கும் பூவரச மரமும் - வேப்ப மரமும் காவல் தெய்வங்கள் மாநிலி கம்பீரமாக நிற்கும். தெருவையே அடைத்துப் பரந்திருக்கும் அவற்றின் நிழலில், எட்டுக்கால் கொண்ட இருபதடி ராட்சச மர 'பெஞ்ச்' கிடக்கும். அதில் படுத்துக் கொண்டு பழைய பத்திரிகைகளைப் படித்துக் கொண்டே தூங்கிப் போவது எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும்!

கொல்லைப் பக்கம் இதைவிட ஜோர்! படி இறங்கியவுடன் இடதுபக்கம் நாரத்த மரம். வலது பக்கம் மல்லிகை, ரோஜா, டிசம்பர் பூச்செடிக் கூட்டங்கள். நிட்டுத்திட்டாய் நிழல் பரப்பும் தெவ்வந்தோப்பு. பக்கத்திலேயே ஜில்லென்ற தீர் நிறைந்த தாமரைக் குளம். குளத்தோரமாய் நடந்து போனால் சச்சந்தோப்பு. அதில் சாயந்திர தேரத்தில், நடச்சத்திரங்களுக்கு இறக்கை முனைத்தது மாநிலி, மினுக்கட்டாம் பூச்சிகள் அழகாய்ப் பறக்கும்!

சச்சந்தோப்பை ஒட்டி ஓடும் சின்ன வாய்க்காலைத் தாண்டினால் சின்னம்மா வீட்டு தெல் வயல் வந்து விடும். அப்படியே கட்டுவிரியன் வரப்பில் ஏறி, கொஞ்ச தூரம் நடந்தால் நுணாமரத்தடி களம் வரும். அண்ணங்கனோடு அங்கே, சுக்குச்சியில் நுணாக்காய்களைக் கோத்து, வண்டி செய்து

ராஜகுமாரன்

வினையாடியது, இன்னும் அப்படியே கண்ணுக்குள் நிற்கிறது!

பவங்குடி பற்றியும் - சின்னம்மா வீட்டின் அருகு பற்றியும், மெர்னாவில் ப்ரியாவிடம் மணிக் கணக்கில் பேசியிருக்கிறேன். நகரத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவன் என்பதால், கிராமங்கள் மேல் அவளுக்கும் காதுலுண்டு.

ப்ரியா அடிக்கடி ஆர்வமாகச் சொல்வாள் : "உங்க சின்னம்மா ஊருக்குப் போகணுங்க. அந்த நுணாமரத்தடி களத்து மேட்டுல உக்காந்து, சாயங்கால நேரத்துல நாம கவிதை எழுதணும்!"

"பொறுமையா இரு ப்ரியா! அம்மாவைச் சமாதானப்படுத்தி முதல் நம்ப கல்யாணத்த முடிப்போம். இப்ப அங்க போனோவ்னு வச்சிக்க, அவ்ளோதான்! சின்னம்மா கூட கொஞ்சம் 'ப்ராட் மைண்ட்!' காதுலையெல்லாம் ஏத்துக்கும். ஆனா சித்தப்பா குறி குறிவ்னு குறிக்க ஆரம்பிச்சிடுவாரு. கவலைப்படாத! நம்ம ஹவிமுனை அங்க வச்சிப்போம்! அப்ப நுணாமரத்தடி களத்துமேட்டுல, கவித்துக் கட்டில் போட்டு, ராத்திரி பூரா கவிதை எழுதலாம்!" - என்பேன் ஜாவியாக.

"ஈசீய்! உங்களுக்கு வேற தெனப்பே கிடையாதா?" என்று ப்ரியா வெட்கி முகம் சிவப்பாள்.

"பவங்குடி கேட்டது யாரு?" - கண்டக்டர் சத்தம் போட்டு என் நினைவுகளைக் கலைத்தார். சூட்கேலை எடுத்துக் கொண்டு அவசரமாய் இறங்கினேன்.

பொழுது பவிச்சென்று விடிந்து விட்டது!

மேற்கே பிழிந்த மண்பாதையில் நடக்க ஆரம்பித்தேன். தூரத்தில் எங்கேயோ இருந்து வந்த மெல்லிய 'கூக்க' என்ற குழிவோசை என்னை வரவேற்றது. அப்ப வளர் கோயில் திடலில் நடைவந்து சிறுபிசு 'நொண்டிக்கோடு' வினையாடிக் கொண்டிருந்தவர்.

சின்னம்மா ரொம்ப நாளாய்க் கேட்டுக் கொண்டிருந்த 'சப்பாந்தி மேக்கர்' இந்த முறைதான் வாங்கி வர முடிந்தது. அதை எடுத்துக் கொடுத்தவுடன், சின்னம்மாவின் முகத்தில் ஏற்படப்போகும் மலர்ச்சி என் மனக்கண்ணில் தெரிந்தது!

சின்னம்மா வீட்டை அடைத்தேன். படியேறும்போது பெரியக்கா பெண் தீபி என்னைப் பார்த்து விட்டாள். "அய்! அருமாமா!" என்று ஓடிவந்து என் கால்களைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டாள். தீபியின் குரல் கேட்டு, சின்னம்மாவும், பெரியக்காவும் வாசலுக்கு வந்தனர்.

"வா தம்பி!" - முகத்தில் சந்தோஷ

மின்றிச் சின்னம்மா என்னை வரவேற்றாள். அந்நிந்தேன்! எப்போதும் முகமெல்லாம் சிரிப்பாக என்னை வரவேற்கும் சின்னம்மா எங்கே? என் மேல் ஏதோ கோபம்? உடனே கேட்டுவிட வேண்டும்!

ஆனோடி தாண்டி அவர்களுடன் உள்ளே போனேன். லேசாக ஊஞ்சல் ஆடும் சப்தம் கேட்டுத் திரும்பினேன். சித்தப்பா கருண்டு படுத்திருப்பது தெரிந்தது.

“சித்தப்பாவுக்கு என்னாச்சு?” - ஒன்றும் புரியாமல் கேட்டேன்.

“உங்களுக்கு லெட்டர் கிடைக்கவியாதம்பி?” - சின்னம்மா ஆர்வமின்றி என்னை வரவேற்றுக்கு இப்போது காரணம் புரிந்தது!

“என்ன சின்னம்மா! லெட்டர் கிடைச்சா வந்திருக்க மாட்டேனா? நான் எப்பவும் போல் சாதாரணமாத்தான் இப்ப வந்தேன்! சித்தப்பாவுக்கு என்ன உடம்புக்கு?”

சின்னம்மா கொஞ்ச நேரம் பதில் சொல்லவில்லை. கண்கள் உடைந்து கண்ணீர் வெளிவரத் தொடங்கியது.

முத்தாயைவால் துடைத்துக் கொண்டு பேச ஆரம்பித்தாள்.

“சித்தப்பா படுக்கையில் வழுந்து ஒரு மாசம் ஆச்கப்பா!... நம்ப வீட்டுக்குக் கீழ மண்ணெண்ணை இருக்கா! ராவுத்தர் தோப்புலேருந்து நம்ப நுணாமரத்தடி களத்து மோடு வரைக்கும் கவர்மெண்டு எடுத்துக்குமா! ஓ.என்.ஜி.சிக்காரக் வந்து சொல்லிட்டுப் போயிட்டாங்க. அந்த கேட்டதுலேருந்தே சித்தப்பாவுக்குச் சரியா இல்லை. இந்த லூட்டையும், எடத்தையும் நாம் எப்படிப்பாவுட்டுட்டுப் போறது?” - சின்னம்மா மறுபடியும் அழத் தொடங்கினாள்.

எனக்கு அடிவலிற்றில் பகீர் என்றது! “உங்க சின்னம்மா ஊருக்குப் போக ணங்க. அந்த நுணாமரத்தடி களத்து மேட்டுல உக்காந்து, சாயங்கால நேரத்துல நாம் கவிதை எழுதணும்!” - ப்ரியா ஆர்வம் பொங்கச் சொன்ன வார்த்தைகள் என்காநிதல் ஒலித்தன. என்னுடைய ஏமாற்றத்தை யாரிடம் பகிர்ந்து கொள்வது? சின்னம்மாவுக்கு எப்படி ஆறுதல் சொல்வது?

தங்கம் வாங்கியதற்கு இரத்தினம் பரிசு!

● தங்கம் வாங்கியதற்கு இரத்தினம் பரிசு! அதிகமாக இல்லை? கல்வி பொன்விழா மலரைத்தான் சொல்லிடுறோம். தங்கம் மரண இரத்தினம் தவிர்த்தினம் போன்ற எம்.எல்.எல்.இன் இசைக் கதம்பத்தை இவ்வாறாக அளித்ததைத் தான் சொல்லிடுறோம்.

சென்னை - 81, பாக்டர் எஸ். ஜெயலட்சுமி, எஸ். ராமா, கே. சூர்யாணி, மொழிவா, சேஷாத்தி.

● மொத்தம் மூன்று கல்வி பொன் விழா மலர்களை விவையொடுத்து வாங்கினேன். கல்வியின் ரீதியான மொகந்தான் காரணம். நான் எந்நிபார்த்த அம்சங்களான அரண் மணியம், ஒவியர்கள் சத்திரா, கணுதேசாய் போன்றோரின் அழிசா ஒவியங்களும் இருந்தன. என்விடம் கல்வி வெர்யி விழா மலர் உள்ளது. அந்நி அரண் மணியத்தின் அட்டைப் படம், இதில் அவரது குளரரரின் அட்டைப் படம் என்பன ஒன்றுமே! கடிச விவரவில் கல்வியின் மார்த்திபன் கவவு (ராஜம் ஒவியர்): அவை ஒசை போன்ற தெரட்டர் கவள பழைய ஒவியங்களும் கல்வி வெர்யிவிட வேண்டும்.

பாண்டிச்சேரி - 13, அவினாரி முருகேசன்.

● “கைத்தலம் நினைகவி” என அருணகிரியின் திருப் புகழில் துவங்கிய திருமதி எம்.எல்.எல். அருககாவத்

ஷைப் பருகியபடி மலரின் மூற்றினேன். பல குறைகள் மலரிலிருந்து இறங்கின. அரண் கல்வி, டி.கே.சி. போன்றவர்களின் படங்கள் கிடைத்தன. தேடிவும் கிடைக்காத பல உன்னதப் படப்புகள் என் பொக்கிஷத்திற்கு அணிவாணது பெரும் பாக்கியமே.

கோவை, பாதிதேவராஜன்.

● பொன்விழா மலரைப் பார்த்த பின் மிகவும் பெருமிகம் கொண்டேன். தேர்த்தியாகவும் சிறப்பாகவும் இருந்தது. திரு சதாசிவம் - திருமதி எம்.எஸ். தம்பிநிசின் மூலு உருவாப்படம் ஒன்றுக்கு ஏங்கிய என் ஏக்கம் மலரின் மூலம் தீர்ந்தது. சேட்டை எங்கும் குடும்பத்தினர் அனைவரும் விரும்பக்கேட்டு மகிழ்ந்தனர். மலரைத் தயாரித்த அனைவருக்கும், என் நன்றி கவந்த வந்தனங்கள்.

சென்னை - 15, கே.என். கணேசன்.

● கல்வி பொன்விழா மலர் போற்றிப் பாத காக்க வேண்டிய பொக்கிஷமாக மின்னுகிறது. முதல் கட்டுரைவாச ‘மீனளையார் பெருமைவலிக்குத்து, ‘சாதனை கல்வி பொன்விழா’ என்ற கடைசி கட்டுரை வரை, மலரின் ஒவ்வொரு பக்கமும் கலை நகர்த்துடன் அழகாக, அருமைவாக, துணுக்கமாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்பா சொல்லக் கூடாது; கல்வி பொன்விழா மலரை நங்கள் எந்நிபார்த்ததற்கு மேலாகவே சிறப்பாகத் தயாரித்து வெர்யிவிடிருக்கிறீர்கள்! முடிக்கண்ட நம்மூர், க. ராஜேத்திரன்.

Hey Akka!
The postman
has come
with your
favourite
'GOKULAM'!

GOKULAM

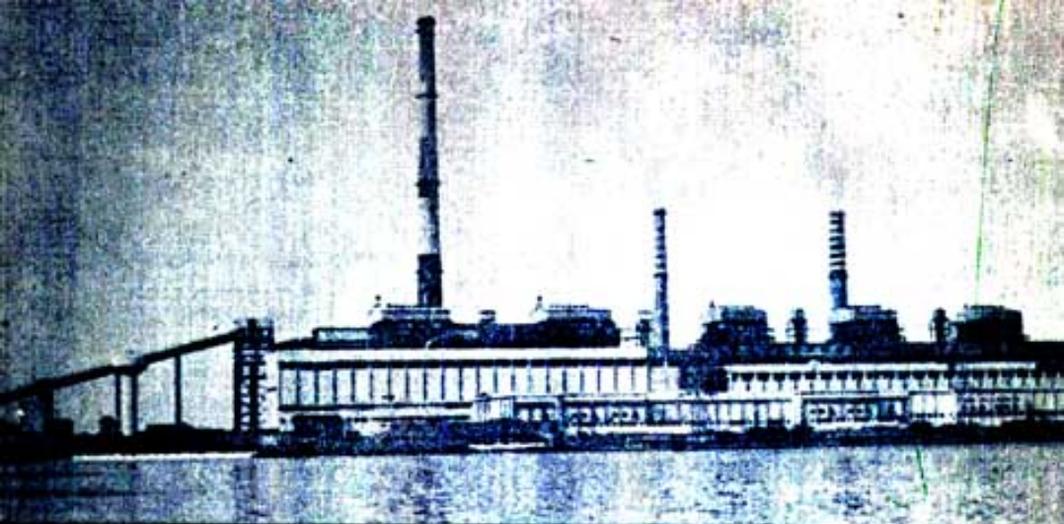
The monthly magazine for children

BUY YOUR CHILD A COPY TODAY!

96 PAGES
FOR JUST
Rs. 3!

SEPTEMBER '92
ISSUE
ON SALE!

GOKULAM,
EKKADUTHANGAL,
MADRAS 600 097

* அனல்மின் நிலையம்

அனல் மின் நிலையமும் சாம்பல் மழையும்!

தமிழகத்தின் மிச்சாரத் தேவையில் நாலில் ஒரு பங்கைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டிருப்பது தூத்துக்குடியிலுள்ள அனல்மின் நிலையம்தான். தலா 210 மெகாவாட் வீதம் இப்போது மூன்று யூனிட்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதே உற்பத்தித் திறனுள்ள இன்னும் இரண்டு யூனிட்கள் இயங்குவதற்குத் தயாராகவும் உள்ளன.

இந்த அனல்மின் நிலையத்திற்குத் தேவையான அந்தணை நிலக்கரியும் (ஒரு யூனிட்க்குச் சராசரியாக நாளொன்றுக்குச் சுமார் 3,000 டன் நிலக்கரி தேவை) தூத்துக்குடி துறைமுகம் வழியாகத்தான் வந்து சேர வேண்டும். இதற்குக் கப்பல் வாடகை எக்கச்சக்கமாகிறது. உதாரணமாக நிலக்கரியை வாங்கும் இடத்தில் ஒரு டன் நிலக்கரியின் விலை ரூ 561 தான் என்றால், கப்பல் வாடகையெல்லாம் சேர்த்தால் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தில் அது வந்து இறங்கும் போது அதன் விலை 1,072 ரூபாயாகி விடுகிறது!

இதைக் குறைக்க முடியுமா? "நிச்சயமாக முடியும்!" எங்கிறார்கள் அனல்மின் நிலையப் பொறியாளர்கள். "அதற்குத் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை ஆழப்படுத்த வேண்டும். நிலக்கரியை ஏற்றிக் கொண்டு வரும் எங்கள் கப்பல்கள் துறைமுகத்திற்குள் நுழைய முன்னிரமை அளிக்க வேண்டும். கப்பல்களிலிருந்து சரக்குகளை ஏற்றி

சிறக்கும் வேலைகள் இரவு நேரங்களிலும் நடைபெற வேண்டும்!" எங்கிறார்கள் அவர்கள்.

இந்தியாவின் பத்து பெரிய துறைமுகங்களில் ஒன்றாகத் தூத்துக்குடி இருக்க தாலும் அதன் ஆழம் போதாது. அதனால் நாற்பதாயிரம் டன் கொள்ளளவுள்ள ஒரு கப்பல் சுமார் முப்பதாயிரம் டன் அளவுக்குத்தான் சரக்கை ஏற்றி வர முடிகிறது.

அனல்மின் நிலையத்திற்குத் தேவையான நிலக்கரியை ஏற்றிக் கொண்டு வரும் கப்பல்களில், தமிழக அரசுக்குச் சொந்தமான பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகக் கப்பல்கள் மட்டும்தான் ஏற்றி வரும் நிலக்கரியின் அளவுக்குத் தகுந்தபடி வாடகை வசூலிக்கின்றன. மற்ற கப்பல்கள் எல்லாமே தினசரி வாடகைக்குத்தான் வருகின்றன.

ஒரு கப்பலின் தினசரி வாடகை மூன்று லட்ச ரூபாய் என்கிற நிலையில், ஏற்றிக் கொண்டு வரும் சரக்கின் அளவு குறைவாக இருக்கும் போது அந்த நஷ்டம் யார் தலையில்? அனல்மின் நிலையத்தின் தலைவர்தான்! அதோடு கப்பல்களின் நெருக்கடி காரணமாகத் துறைமுகத்திற்குள் நுழைவதற்காகக் காத்திருக்கும் ஒவ்வொரு நாளும் அனாவரியமாக வாடகை தர வேண்டியிருப்பதால்தான் தங்கள் கப்பல்களுக்கு முன்னிரமை அளிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள் அனல்மின் நிலையத்தினர். கூடவே, இரவு நேரங்களில் சரக்குகளை

ஏற்றியிறக்கும் பணி நடைபெறாது என்பதால், ஓரிரவு காத்திருக்க நேரிட்டாலும் அந்தக் கப்பலுக்கான அரை நாள் வாடகையும் வீணாகிறது!

இதன் காரணமாகத்தான் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை ஆழப்படுத்துவது அவசியமாகிறது. கடவே சேது சமுத்திரத் திட்டமும் செயல்படுத்தப்பட்டால், இப்போது தூத்துக்குடி துறைமுகத்துக்கு வரும் கப்பல்கள் இலங்கையைச் சுற்றிக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியமில்லாமல், பாக் ஜலசந்தி வழியாகவே தூத்துக்குடிக்கு வந்து விடும். இதனால் ஒவ்வொரு கப்பலுக்கும் சராசரியாகச் சுமார் நானூறு கடல் மைல் தூரம் மிச்சமாகும் என்பதால் போக்கு வரத்துச் செலவும் கணிசமாகக் குறையும்.

இப்படி ஏற்படும் நஷ்டங்கள் போதாதென்று, இவ்வொரு வேடிக்கையான வழியிலும் அவ்வயின் நிலையம் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது! அதாவது, இப்போது மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமாகவுள்ள தூத்துக்குடி துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்திற்கான அத்தனை நிலத்தையும் முன்பு தமிழக அரசுதான் இலாமாகக் கொடுத்தது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தில்தான் அவ்வயின் நிலையம் அமைந்திருக்கிறது என்பதால், அதற்கு வாடகையாக ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாயைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்திற்குத் தண்டம் அழுது கொண்டிருக்கிறது அவ்வயின் நிலையம்!

ஒருபுறம் அவ்வயின் நிலையத்திற்கு இதுபோன்ற நஷ்டங்கள் என்றால், மறுபுறம் அவ்வயின் நிலையத்தால் ஏற்படும் சுற்றுச் சூழல் பாதிப்பு!

இங்கு பயன்படுத்தப்படும் நிலக்கரி உயர்தரமான நிலக்கரி அல்ல என்பதால், எரிக்கப்படும் நிலக்கரியில் நாற்பது சதம்

* அவ்வயின் நிலையத்திற்கு நிலக்கரியை எடுத்துச் செல்லும் கனவோசை பெட்டி

* கடலில் கலக்கும் சாம்பலு

சாம்பலாக வெளிப்படுகிறது. சேர்ந்த மாநில ஐந்து யூனிட்களும் இயங்க ஆரம்பித்தால் நாளொன்றுக்குச் சுமார் ஆறாயிரம் டன் சாம்பல் வெளிப்படும். இதில் சுமார் முந்நூறு டன் சாம்பல் மட்டும்தான் சிமெண்ட் தயாரிப்புக்காக வெளியே எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது என்பதால் மீதியை எங்கே கொண்டு போய்க் கொட்டுவது?

இப்போதைக்குச் கலப்பானதும் சிக்கலானதுமாகக் கடலுக்குள்ளேயே கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது அவ்வயின் நிலையம். இப்படிக் கொட்டப்படும் கடல் பகுதி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேடாகிக் கொண்டே வருவதால் மீண்டும் மீண்டும் புதிய கடல் பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டிய கட்டாயம்! இதனால் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் பெரிதும் பாதிக்கின்றன.

இந்த நிலையில் என்ன செய்வது? ஒன்று உயர்தர நிலக்கரியை (அதாவது வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து) மட்டுமே பயன்படுத்துவதன் மூலம் வெளியேற்றப்படும் சாம்பலின் அளவைக் குறைக்கலாம். அல்லது தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை ஆழப்படுத்தி, சேது சமுத்திரத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி, அதன் மூலம் மிச்சமாகும் தொகையைக் கொண்டு, வெளியேற்ற வேண்டிய சாம்பலைச் சுற்றுச் சூழல் பாதிக்காதபடி வேறெங்காவது எடுத்துச் சென்று கொட்டலாம்.

- சாங்கிருத்தியாயன்

சம்மதந்தானை

அந்த வீடு பெண் பார்க்கும் படலத் திற்குத் தயாராவது. கூடத்தில் சோபா, சேர் அனைத்தும் ஓர் ஒழுங்குடன் போடப்பட்டு, ஊதுபத்திரின் மணம் நிரம்பியிருந்தது.

"பாபு... ஈப்பாயை எடுத்து இந்தப் பக்கம் போடு!" என்றார் குமாரகவாமி.

பாபு அதை எடுத்துப் போட்டு விட்டுக் கூடத்தை ஒட்டியிருந்த அறைக்குச் சென்றான். புவனா பட்டுப் புடைவை உடுத்தி, பீரோவில் இருந்த நகைகளை யெல்லாம் அணிந்து கொண்டு ஜவ்வலருகே நின்று ருந்தான்.

"எவ்வக்கா... அவங்க வர்றாங்க ளான்று பார்க்குங்கிட்டிருக்கியா! மாப்பிள்ளையைப் பார்க்க அவ்வளவு அவசரமா?"

"போடா அரட்டை!" அவள் வெட்கத்துடன் புன்னைகை செய்தாள்.

லட்கமி கையில் மல்லிகைப் பூவுடன் வந்தாள்.

"புவனா, இதையும் வைக்கக்க."

"போதும்மா... ஏற்கெனவே தலை பாரமாளிடுச்சி."

வெளியே கார் வந்து நிற்கும் சப்தம் கேட்டது. குமாரகவாமி வாசலுக்கு விரைந்தார்.

ராதாநிருஷ்ணன், அவனுடைய அப்பா சிவசங்கரன், அம்மா ராஜேஸ்வரி மூவரும் இறங்கினார்கள்.

"வாங்க... நமஸ்காரம்!"

உள்ளே நுழைந்தார்கள். லட்கமி மரியாதை கவந்து கைகூப்பினாள்.

"உட்காருங்க...!"

குமாரகவாமி மின்விசிறியை வேக மாய்ச் கழுவ விட்டார். இரண்டு நிமிடத்தில் டிபன் தட்டுடன் புவனா வெளிப்பட்டாள். மெல்ல நிமிர்ந்து ராதாநிருஷ்ணனை நோக்கினாள். அடுத்த வினாடி, 'இவரது முகம் பரிச்சயமானதாய் இருக்கிறதே!' என்ற சிந்தனை எழுந்தது.

அனைவருக்கும் டிபனைக் கொடுத்து விட்டு மீண்டும் நோக்கியவளுக்குச் 'சட்' டென்று பொறி தட்டியது. தோழிகளுடன் ஹோட்டல், சினிமா என்ச் செல்கையில் முன்பெல்லாம் நிறைய முறை புவனா ராதாநிருஷ்ணனைப் பார்க்கிறாள். ஒவ்வொரு முறையும் அவள் வெவ்வேறு பெண்களோடு வருவதையும் கவனித்திருக்கிறாள்.

"உம் பேர் எவ்வம்மா?" ராஜேஸ்வரி கேட்டாள்.

"புவனா."

"என்ன படிச்சிருக்கே?"

"பி.எஸ்.ஸி!"

சிறிது நேரம் இருந்து விட்டு புவனா உள்ளே சென்றாள். டிபன்சாப்பிட்டு முடிந்ததும் குமாரகவாமியும் இங்கிதமாக எழுந்து உள்ளே சென்று விட்டார்.

"பொண்ணு எப்படிடா?" என்றார் சிவசங்கரன்.

"எனக்கு ரொம்பப் பிடிச்சிருக்குப்பா."

"நீ என்ன சொல்ற ராஜேஸ்வரி?"

"எனக்கும் பிடிச்சிருக்குங்க."

"அப்புறமென்ன... அவர்களோட சம்மதத்தையும் கேட்டுப் பேசி முடிவு பண்ணிட வேண்டியதுதான்..."

உள்ளே -

"மாப்பிள்ளை பார்க்கறதுக்கு லட்சணமா இருக்கார். எந்தக் குறையுமில்லை..." குமாரகவாமி சொல்ல லட்கமி ஆமோதித்தாள். "ஆமாங்க... நம்ம புவனாவுக்குப் பொருத்தமான ஜோடி."

"நமக்குப் பிடிச்சாப் போதுமா? கட்டிக்கப் போறவனைக் கேட்கணும்... புவனா உன்னோட முடிவைச் சொல்லு!"

"அதுக்கும் முன்னாடி நான் கொஞ்சம் அவரோட பேசணும்ப்பா!"

"என்னடி இது... அவங்க ஏதாவது தப்பா நினைச்சிக்கப் போறாங்க..." லட்கமி கலவரத்துடன் சொன்னாள்.

"அதெல்லாம் ஒண்ணும் நினைக்க மாட்டாங்க..." என்றான் பாபு.

"நீ கம்மா இருடா அதிகப்பிரசங்கி... அவரியும் பேசணுமாம்மா?"

"ஆமாம்ப்பா!"

"எதைப் பற்றிப் பேசணும்?"

"அவர்கிட்டதாம்ப்பா அதைச் சொல்ல முடியும்!"

"சரி..." குமாரகவாமி வெளியே வந்தார்.

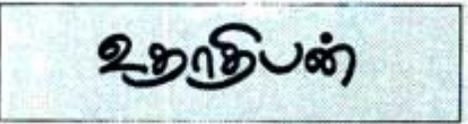
"போய் 'லெட்டர்' போடறோம், டிசால் வி அனுப்பறோங்கறதெல்லாம் வேண்டாம். இப்பவே முடிவைச் சொல்லிடறோம். எங்களுக்கு பெண்ணைப் பிடிச்சப் போச்சி. சம்மதம். உங்களோட..." பேசிக் கொண்டே போன சிவசங்கரன் குமாரகவாமியின் முகத்திலிருந்த தயக்கத்தைப் பார்க்கு நிறுத்தினார்.

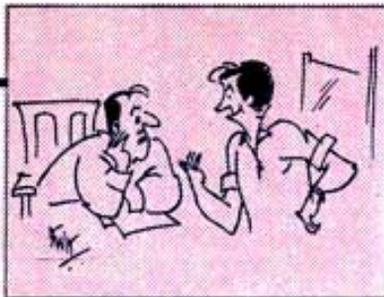
"வந்து... மாப்பிள்ளையோட தலியாப் பேசணுன்னு பொண்ணு ஆசைப்படறா..."

"அவ்வளவுதானே... தாராளமாப் பேசிக்கட்டும். இந்தக் காலத்தில் இதெல்லாம் சகஜமாயிடுச்சே..." என்றான் ராஜேஸ்வரி.

ராதாநிருஷ்ணன் புன்னைகையுடன் எழுந்தான்.

"உங்களை இதுக்கு முன்னாலேயே நான் பார்க்கிறுக்கேன்!" புவனா தலையைக்

“தம்ம புது மாவேஜர் சந்தேகப் பேர்வழியா இருக்காரு...!”

“ஏன்... என்ன பண்ணினார்?”

“ஜூரமா இருக்குன்னு அரைநாள் விடி கேட்டதுக்குத் தெர்மாயீட்டர் வச்சுப் பார்க்கிறாரு...!”

- வி. கி. குமார்

“எல்லா டெஸ்ட்டும் பண்ணி யாச்சு... அப்படியும் என்ன வியா தின்னே பிடிபடலையே, இப்ப என்ன டாக்டர் செய்யறது...?”

“எல்லா டெஸ்ட்டையும், மறுபடி ஒரு தடவை செய்து பார்த்துட வேண்டியதுதான்!”

- சீர்காழி வி. சேவதி

“வேலைக்காரி இன்னொரு வர மார்ட்டான்னு சொல்லிட்டு ஒரு ‘டேப்’ பைக் கொடுத்துட்டுப் போறாரே, அந்த ஆளு... என்னது...?”

“அவ வராத போது, காலனி வார்புகளை இப்படித்தான் டேப்ல பேசி அனுப்பி வைப்பா!”

- பொருசி

குவித்தவாறே சொன்னார்.

“அப்படியா... எங்கே?”

“ஹோட்டல், தியேட்டர்... அதுவும் தனியாறில்ல. வெவ்வேற பெண்களோட!”

சொல்லி விட்டு ராதா கிருஷ்ணனை நிமிர்ந்து பார்த்தார். அவனிடத்தில் அவர் எதிர்பார்த்தபடி அதிர்ச்சியேதும் தென்படவில்லை.

“அப்கோர்ஸ்... முன்னெல்லாம் எனக்குள்ளே சபலமும், தப்புப் பணை ஆர்வமும் இருந்தது. ஆனா இப்ப எல்லாத்தையும் விட்டுட்டு ஒழுங்கா இருக்கேன். சமீப காலத்தில என்னை அந்த மாநிலி பார்த்திருக்க முடியாதே...!” என்றான் அமைதியாக.

புவனா யோசித்து விட்டு, “ஆமாம்... பார்க்கலே!” என ஆமோதித்தார்.

“என்ன முடிவு சொல்லப் போறீங்க?”

“உங்களை வேண்டாம்னு சொல்லப் போறேன்..”

“நான் தப்புப் பண்ணினது நிஜம். இப்பத்தான் திருத்திட்டேனே!”

“திருத்திவிடுக்கலாம். ஆனாலும் அந்தச் சந்தேகம், பயம் எல்லாம் எனக்கு இருந்துக்கிட்டேயிருக்கும். நம்பிக்கை வராது. லாரி... உங்களைக் கூப்பிட்டு நான் அவமானப்படுத்தற மாநிலி பேச நேர்ந்ததுக்கு மன்னிச்சிடுங்க!”

ராதா கிருஷ்ணன் புன்வகையுடனேயே “நோ... நோ! எந்தப் பெண்ணிடமும் கல்யாணத்துக்கு முன்னாடி தன்னோட கணவன் தாய்மையானவனா இருந்திருக்கணும்னு தான் எதிர்பார்ப்பா. அதனால நீங்க என்னை வேண்டாம்னு சொல்றதிலே தப்பில்லே. இதே காரணத்துக்காக ஒரு பெண்ணை நிராகரிக்கற உரிமை ஆணுக்கு இருக்கிறப்ப, ஆணை நிராகரிக்கிற உரிமை பெண்ணுக்கும் இருக்கு. ஒருவிதத்தில் நீங்க நேரடியாச் சொன்னதில எனக்குச் சந்தோஷமும் கூட... எனிவே ஆல் தி பெஸ்ட்!” சொல்லி விட்டு அகன்றான்.

குமாரகவாயி வந்து, “பேசியாச்சா புவனா?” என்றார்.

“ம்!”

“என்ன முடிவு சொல்றது அவங்க கிட்டே?”

அவர் சில விநாடிகள் யோசித்தார். பிறகு, “சம்மதம்னு சொல்லிடுங்கப்பா!”

அவர் நிம்மதிப் பெருமூச்சுடன் கூடத்துக்கு வந்தார்.

“எங்களுக்கும் சம்மதம்!”

அதைக் கேட்டு ராதா கிருஷ்ணன் திகைத்தான்.

தவராத்திரி பற்றி நியாயமான கேள்வி!

நவராத்திரியின் போது பொம்மைகள் அடுக்குவதன் ஐதீகம் என்ன...?

- அடிப்படையான கேள்வி. ஒன்பது நாளும் ஏன் கண்டவதைவந்தியம் செய்து விதியோக்கிக் வேண்டும்? கண்டவின் சிறப்பு என்ன?

- நியாயமான சந்தேகம். சில வீடுகளுக்கு மட்டும் கொலுவைப்பதிவிருந்து விதிவிலக்கு உள் ளதே... இது எப்படி...?

- மனத்தின் மூலையில் எழும் முணுமுணுப்பு.

நவராத்திரியையொட்டிக் குழந்தைகளுக்கு விதவிதமாக வேஷம் போடும் வழக்கம் எப்படி வந்தது...? ஏன்?

- ஆர்வ வினா.

இப்படி நவராத்திரி தொடர்பான உங்கள் கேள்விகளுக்குத் தகுந்த நபர் களிடம் விடை கேட்டு அறிந்து நவராத்திரியையொட்டி வெவ்விவரும் கல்வி இதழ்களில் வெளியிடுவோம்.

● கேள்விகளை போஸ்ட் கார்டில் மட்டுமே எழுதலாம்.

● ஒரு கார்டில் ஒரு கேள்வி மட்டுமே எழுதலாம்.

● 'தவராத்திரிக்கு ஒரு கேள்வி' என்று கார்டின் மேல்புறத்தில் குறிப்பிட்டு, கயவிவாசத்துடன் எழுதவும்.

● பிரகரமாகும் கேள்விகளுக்குப் பரிசு உண்டு.

● கேள்வி வந்து சேரக் கடைசித் தேதி செப்டம்பர் 5.

● கடிதப் போக்குவரத்து கிடையாது. ஆசிரியர் தீர்ப்பே இறுதியானது.

"உங்க பெண்ணோட விருப்பத்தைக் கேட்டீங்களா!" என்றான்.

"அவளைக் கேட்டுட்டுத்தான் சொன்னேன்."

"நான் அவங்களோட கொஞ்சம் பேசணும்."

எல்லோர் நெற்றியிலும் கேள்விக்குறியாய்ச் சுருக்கங்கள் தோன்றின.

மீண்டும் தவிமை.

"என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கச் சம்மதம்னு சொன்னீங்களா?" ராதா கிருஷ்ணன் கேட்டான்.

"ஆமாம்!"

"ஏன் உங்களோட முடிவு நிலர்னு மாறிடுச்சி!"

"நான் உங்களைப் பத்திச் சொன்னதும் அதை மறுத்து ஏதாவது பொய் சொல்லாம ஒத்துக்கிட்டீங்க. கடந்த காலத் தப்பை ஒத்துக்கிட்டதில் இருந்தே நீங்க இப்ப திருத்திரிசுக்கணும்னு புரிஞ்சது. வேற யாராவதா இருந்தா நான் இப்படி முகத்துக்கு நேராக் 'கல்யாணம் பண்ணிக்க இஷ்ட

மில்லே'ன்னு சொன்னதுக்கு கோபப்பட்டிருப்பாங்க. நன் மேல தப்பு இருந்தாலும் அதை விட்டுட்டு 'ஆண்'ங்கிற 'சகோ'வில பொட்டச்சிக்கு இவ்வளவு நிமிரான்னு சப்தம் போட்டிருப்பாங்க. ஆனா நீங்க அதை ஸ்போர்ட்டிவா எடுத்துக்கிட்டீங்க. பெண்களைச் சரிசமமா மதிக்கிற உங்களோட குணம் பிடிச்சிப் போச்சி. அதுக்குப் பிறகுதான் யோசிச்சேன். வார்த்தையே கணிக்க முடியாத சம்பவங்கள் நிறைஞ்சது தான். கல்யாணத்துக்கு முன்னால ராமனா இருக்கிற எத்தனையோ பேர் அதுக்குப் பின்னால ராவணனாமாதிடறாங்க. அப்படி திருக்கிறப்ப முடிஞ்சி போன உங்களோட தவறுகளை மன்னிச்சிடலாம்னு தோணிச்சி. மேலும் ஏற்கெனவே பட்டுத் திருத்திவதால் இனிமே ராமனாவே இருப்பீங்கங்கிற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கு. அதனால்தான் சம்மதம் சொன்னேன்...!"

புவனா சொல்லி முடிக்க "ஐ ஆர் ரியலிச்ட்ரேட்...!" என்றவாறே ராதாகிருஷ்ணன் பெருமிகத்துடன் அவளின் கையை மென்மையாகப் பற்றினான். அவள் விலக்க வில்லை!

கைபிசு

5

கதை: பத்மா ரவிசங்கர்

படம்: ராஜா...

கார்த்திகேயன் யுவராஜைத் தனியே அழைத்து...

சந்திரசேகரின் காரியதரிசியா இருந்திருக்கிறீங்க...

பாஸ்டைய நிலைமை என்னை இராம்பாபாசிச்சிருக்கு, ஸார்.

குற்றவாளியைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டாமா?

கண்டு பிடிக்கிறது என்ன? அந்த கிஸ்வம்சான் குற்றவாளி! புடிச்சு உங்களை தளரவைக்க...

கார்த்திகேயன் எஸ்.ஜி.யுடன் சிலபோசனை...

கிஸ்வம் யுவராஜையும் யுவராஜ கிஸ்வத்தையும் குற்றம் சாட்டறாங்க...

எஸ்.ஜி. சிராசுத்து...

அந்த படலரையும் சந்தேகத்திலிருந்து கிஸ்கை முடியாது. சமையலறையை இரட்டம் கிட்டென். சீல் சாம்பிள்களை லாபுக்கு அலுப்பி யிருக்கீகள்...

ஓ! உறுதியான சாட்சியம் அகப்படற வரை எல்லோரையும் சந்தேகிக்க வேண்டியதுதான்.

நான் பியாய் படலரை அலுப்பி வைக்கிறேன், ஸார்.

படவர் வந்ததும், கார்த்திகேயன்...

என்ன பெரியசாம்
உனக்கு யார் பிரிவாவது
சந்தேகமா? ...
சிவ்வம் - யுவராஜ் எப்படி?

ஒரு நகுருக்கொடுத்தார்
சிவ்வாருங்க.

அப்படியா!

சிவ்வா,
சிவ்வா
முதலாளி
ஏண்டு பிரி
கிட்டியும்
பிரியமாத்
தான் நடந்திய
பாரா.

ம்...

கார்த்திகேயன் சிர்ச்சனா
கீட்டுக்குச் சென்றார்...

சொல்லுங்க,
சிர்ச்சனா.

என்ன சொல்ல? நான் அவுட்
சைடர். சந்திரசேகரின் பி. ஏ. யுவராஜ்,
என் காதலர். சிவ்வளவுதான்.

கார்த்திகேயன் தூண்ட...

ம்... ஒரு கிஷ்யம்
நாபகம் வந்தது.
யுவராஜ் துட்டு ஒரு
சர்ப்பரைஸ் திட்ட
தரப்பாறதா சந்திர
சேகர் சொன்னார்.
உண்டுக்குப் போணவர்
திரும்பட்டும்; ஏற்பாடு
செய்யவேண்டினார்...

ஐஸ்... யார்
உள்ளேயிருந்து
திரும்பணும்?

தொரியலை
சார்...

ம்... சுவரல்யக்
குடிப்பம்!

தொடரும்

!! கலிபோர்னியாவில் வளரும் ராட்சஸ செடிகளான (sequoia) மரங்களின் புறப்பட்டை மிகவும் மிகுந்தவாக இருக்கும். தண்டுப் பகுதிகளில் புறப்பட்டை இரண்டடி கனம் கூட இருக்கும். ஆனால் அதனை ஒங்கிக் குத்திவைக் கூட நம் கை வலிக்காது.

!! 'வீனஸ்ஸின் சுப் பொறி' (venus fly trap) என்ற வகைச் செடியின் இலைகளுக்கு மந்திரியில் ரத்தச் சிவப்பு நிறம் காணப்படும்.

குழைப்பில் சூடிக்கொள்ள உருளைக்கிழங்குப் பூ!

அதனால் சர்க்கரையும் ச, வண்டு முதலான பூச்சிகள் மையத்தில் சென்று அமர்ந்தும், பொறியில் சிக்கலான எலிபோல் செடிக்கு உணவாகி விடும். 'நான்வெஜிடேரியன்' செடி இது!

!! உலகின் மிகப் பெரிய பூல் வகைத் தாவரம் மூங்கில். சிலவகை மூங்கில்கள் நூறு அடி உயரம் வரை வளரும். இருபத்து நான்கு மணி நேரத்தில் மூன்றடி வளரக் கூடியது மூங்கில்.

!! உருளைக் கிழங்குச் செடியின் பூவைப் பெண்கள் தலையில் சூடவும் ஆண்கள் தங்கள் கோட்டுகளில் செருகிக் கொள்ளவும் முதன் முதலில் பயன்படுத்தி வளர்ச்சி. கிழங்கை உண்ணும் பழக்கம் பிற்பாடுதான் ஏற்பட்டது.

!! கொடியானது மரத்தைச் சார்ந்துள்ளது எனக் கவிநயத்துடன் சொல்வதுண்டு. கொடியே மரத்தை வீழ்த்தவும்

காரணமாவதுண்டு. எப்படி...? காற்றில் மரம் போய் போல் ஆடுவதைப் பார்க்கிறோம். காற்றின் நிகழலையே வளைந்து கொடுத்து, விழாமல் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளவே மரம் இவ்வாறு செய்கிறது. ஆனால் மரத்தைச் சுற்றிக் கொடி படர்ந்து முறுக்கிக் கொள்ளும் போது, கொடி சுற்றிய பகுதியால் காற்றுக்கேற்ப வளைந்து கொடுக்க முடிவற்றவை; அப்படியே முறிந்து போகிறது.

!! சிலவகை ஆர்மிட் மலர்களின்

மையப்பகுதி பெண்பூச்சிகளைப் போலவே காணப்படும். இவற்றால் கவரப்படும் ஆண்பூச்சிகள் மலர்களில் வந்தமர்ந்து அவற்றின் மகரந்தச் சேர்க்கைக்கு உதவும். வேறு பல மலர்களைப் போல இவை தேன் வழங்கி சர்ப்பதில்லை.

!! காட்டுத் தீயில் பற்றிக் கொள்ளும் யூகலிப்டஸ் மரம் வெடிகுண்டைப் போல் வெடிக்கவல்லது. அதுவுள்ள யூகலிப்டஸ் எண்ணெய்க்குப் பற்றிக் கொண்டு வெடிக்கும் இயல்பு உண்டு.

!! இருநூறு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வளர்ந்த ginkgo என்ற மரத்தின் மண்படிவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இன்றும் சீன, ஜப்பானிய கோயில்களில் தழைக்கும் ginkgo மரங்களை அவை அளவிலும் வடிவத்திலும் ஒத்துள்ளன. இதுதான் இன்றைய உலகிலேயும் நாம் பார்க்க முடிகிற மிகப் பழங்காலத்திய மரம்.

தொகுப்பு : உதய்லால்

● இப்படி கம்பீர மாய் தின்று கொண்டிருப்பவர் யார் தெரியுமா? சாஹ்பகதூர் குரூல் பெர்னாண்டஸ். தூத்துக்குடி நகராட்சியினுடைய முன்வாள் தலைவர். இன்று தூத்துக்குடிவாசிகள் ஒவ்வொரு சொட்டுத் தண்ணீர் குடிக்கும் போதும் இவரைத்தான் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கிறார்கள். ஏன் எங்கிறீர்களா? இவர்தான் 1937-ல் முதன் முதலில் தூத்துக்குடி நகரத்துக்கான குடிநீர் திட்டத்தை திறைவேற்றியவர். தூத்துக்குடி வாசிகளும், மிக்க நன்றியுடன் அவ்வாருக்குச் சிலையெழுப்பி கௌரவித்திருக்கிறார்கள்! ஆனால் என்ன ஒரு கொடுமை? ஊருக்கே தண்ணீர் கொடுத்த குரூல் பெர்னாண்டஸ், சிலையாய் நிற்கிற "டிராஃபிக் ஐலண்ட்" காய்ந்து போய், குப்பைகூண்டதுடன் காட்சியளிப்பது, தண்ணீர் தந்தவருக்குத் தண்டனை அளிப்பது போலல்லவா இருக்கிறது!

● 'மக்ரூவ்' சாப்பிட்டிருக்கிறீர்களா? இல்லையெனில், வாழ்நாளில் ஒருமுறை யாவது சாப்பிட்டு விடுங்கள். அந்தனை கவை. இது தூத்துக்குடி ஸ்பெஷல் பேக்கரி ஐட்டம். முட்டையில் வெள்ளைக் கரு, சர்க்கரை, முந்திரி இவற்றைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படும் இந்த 'மக்ரூவ்'. தூத்துக்குடியிலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒன்றாம். ஒரு கிலோ மக்ரூவ் நூற்றி நூற்பது ரூபாய்! கவையும் சரி, விலையும் சரி வாவி!

இதைப் போலவே கௌரி சங்கர் ஹோட்டலில் காலிஃபிளவர் வறாவல் ஒரு பிரத்தியேக ஸ்பெஷல்! டொமாட்டோ சால், சில்லி சால், சோயா சால், மைதா மாவு, வெங்காயம் என்று கலந்து எண்ணெயில் போட்டுப் பொறித்துத் தரும் அந்த காலிஃபிளவரின் கவையே அலாதி!

● தூத்துக்குடி - திருநெல்வேலி சாலை யில் சிதம்பர நகர் பகுதியையொட்டி அமைந்துள்ளதுதான் வேம்படி இசக்கி அம்மன் கோவில். சாலையை அகலப்படுத்தியதன் விளைவாக, சாலையை ஒட்டியே அமைந்துள்ள கோவில். அம்மன் வழிபாட்டுக்காக எசக்கிள்காரர்கள் முதல் வாரிசு காரர்கள் வரை அவைவரும் கோவில் அருகே வாகனங்களை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். விளைவு? விபத்துக்கள்தான்! காவல் துறையினர் உடனடி நடவடிக்கை

தண்ணீர் வழங்கியிருக்கிறது தண்டனை!

எடுத்தாலன்றி விபத்துக்களைத் தவிர்ப்பது இயலாத காரியம். அம்மன் அருள்புரிவானா!

● தூத்துக்குடியில் விமான நிலையம் தயாராகிய நிலையில், முதலமைச்சரின் தேதி கிடைக்காததால் துவக்க விழா தள்ளிப் போன விஷயத்தை மறந்து விட்டு, இப்போது அது எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறது என்று பார்த்தால் மிஞ்சுவது ஏமாற்றமே! ஆம்! தூத்துக்குடிவாசிகள் பலரும், "செனகரியமாய் சென்னை சென்று வர முத்துநகர் எல்ஸ்பிரஸ் இருக்க வீணாய் எதற்கு வாறு தூத்திற்குப் பணத்தை அழ வேண்டும்?" என்கிறார்கள். தவிர, சென்னை - தூத்துக்குடி வாயுதூத் விமானக் கட்டணம் 1800 ரூபாய். ஆனால் இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ், சென்னை - மதுரை கட்டணமாக 900 ரூபாய்தான் வசூலிக்கிறது. மதுரை வரை விமானத்தில் வந்து, மதுரையிலிருந்து கார் எடுத்துக் கொண்டு தூத்துக்குடி வந்தால் கூட, 1800 ரூபாய் செலவு ஆகாது என்பதால் வாயு தூத்துக்கு ஆள் சேர்ப்பது படுகஷ்டமாக இருக்கிறது.

● ஒலிம்பிக்கில் நாம் கண்டது பூஜ்ஜியம் என்பது ஒருபுறம் இருக்க, தூத்துக்குடியில் உள்ள ஒரு முன்னாள் ஒலிம்பிக் வீரர் வறுமையில் வாடுகிறார். அறுபத்து மூன்று வயதாகும் மூக்கன், பளு தூக்குவதில் 1956, 58, 59 மூன்று வருடங்களிலும் தேசிய சாம்பியன். 1956 மெல்போர்னில் நடந்த ஒலிம்பிக்கில் கலந்து கொண்ட இவர் பெற்ற எட்டாவது இடத்தை, இவருக்குப் பின் வேறு எந்த இந்திய வீரராலும் பெற முடியவில்லை. விளையாட்டு வீரர்களுக்குத் தமிழக அரசு வழங்கும் எழுபத்தைந்து ரூபாய் ஒவ்வாண்டும் 10-ம் இவருக்குத் தரப்படுகிறது. முதலமை காரணமாய் உழைத்துச் சம்பாதிக்க முடியாத நிலையில், இவரும், இவரது மனைவியும் திருமண வயதில் நான்கு பெண்கள் உட்பட அவைவரும் வறுமையில் கஷ்டப்படுகின்றனர்!

* மூக்கன்

பிரச்சனையை நான் விதியோகஸ்தர் களின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும் காணத் தவறவில்லை. ஒரு படம் சூப்பர் நோல்வி என்று தெரிந்த பின் எந்த விதியோகஸ்தர் தார்தான் துணிச்சலுடன் படத்தை வாங்கித் திரைசீட முன்வருவார்? நான் மறுநாள் அவர்களைச் சந்தித்து முடிவு தெரிவிப்பதாகக் கூறி விட்டு ஹோட்டலுக்குத் திரும்பி வேன்.

இரவெல்லாம் யோசித்ததில் இருதரப் பிணருக்கும் சாதகமான ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. அதனை மறுநாள் விதியோகஸ்தர்களைச் சந்தித்த போது வெளியிட்டேன்! "என் படம் உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் அதன் காரணத்தை என்னால் ஆராய்ந்து அறிய முடிகிறது. படத்தில் சில மாறுதல்களைச் செய்து அதற்கேற்ப சில காட்சிகளை நீக்கி விட்டுப் புதிதாகச் சில காட்சிகளைச் சேர்த்தால் சரியாகி விடும்."

சிலர் இந்தக் கருத்தை ஏற்றார்கள். வேறு சிலர், "சில காட்சிகளை மாற்றிப் புதிதாக எடுத்தால் மட்டும் படம் எப்படி நன்றாய் அமைந்து விடும்?" என்று கேட்டனர்.

"ஒருசில காட்சிகள் என்றால் ஏதோ 300 - 500 அடிகளைச் சொல்லவில்லை.

இதற்கிடையில் தமிழ்ப் படம் முடிந்து ரிலீஸ்-க்கு நான் குறிப்பிடப்பட்டது. நண்பர்கள் சிலர் பார்க்க பிரத்யேகக் காட்சி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இடைவேளையின் போது என்னைப் பார்த்த நண்பர்கள் "படம் பிரமாதம்" என்று பாராட்டினார்கள். எனக்கு ஆச்சர்யமாயிருந்தது. படம் முடிந்த பிறகோ, "நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம் போல ரொம்ப நாட்களுக்கு அப்புறம் ஒரு நல்ல படம் பார்த்த திருப்தி" என்று சிலர் சொன்னார்கள். எனக்கு திகைப்பாகத்தான் இருந்தது. இந்தி படத்தைத் திரும்ப எடுக்கும்படியாகி விட்டது! தமிழ்ப் படத்தையோ இப்படி ஒகோ என்று புகழ் கிறார்களே!

விதியோகஸ்தர்களும் குறைகூறவில்லை. படத்தை ரிலீஸ் செய்யத் தயக்கமும் காட்டவில்லை. படம் வெளியிடப்பட்டது. வசூல் மோசமில்லை என்றாலும் பிரத்யேகக் காட்சியில் பலர் பாராட்டிய அளவுக்கு 'ஒகோ' என்று ஒடவுமில்லை.

இந்தி படத்தின் காட்சிகள் பல வற்றைத் திரும்ப எடுக்கும் பணி தொடங்கியது. கமார் ஐயாயிரம் அடி எடுக்கும்படியாகி விட்டது. மறுபடி எடிட்டிங். திரும்ப

ஜெய்கிஷான் மரணம். ஒரு சோக கீதம்

நாலாயிரம் அடி வரை மாற்றி அமைக்கப் போகிறேன்" என்று நான் சொன்னதும் சந்தேகப்பட்டதே தயங்கியவர்களும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் அப்போதும், "படத்தைப் பார்த்த பிறகுதான் முடிவாகத் தீர்மானிப்போம்" என்றார்கள்!

ஏதோ சொல்லி விட்டேனே தவிர, காரியம் அவ்வளவு கலப சாத்தியமாக இல்லை. ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பங்கு படம் மறுபடி ஷூட் செய்ய வேண்டும். இதுவரை ஆன செலவைப் போல் ஐம்பது சதம் கூடுதல் செலவாகும். ஆனாலும் நான் துணிந்து விட்டேன். நான் டைரக்ட் செய்த படத்தை விதியோகஸ்தர்கள் வாங்கவில்லை; ரிலீஸ் ஆகாமல் இருக்கிறது என்றால் எவ்வளவு அவமானம்? அதைத் தவிர்க்க விரும்பினேன். எனவே எண்ணத்துக்குச் செயல்வடிவம் தர திட்டமிட்டுக் கதை, வசனம், கால்ஷீட் என்று மறுபடி ஆரம்பித்தேன். நல்லவேளை அனைவரும் புதுமுகங்கள் என்பதால் கால்ஷீட் பிரச்சனை எழவில்லை. எல்லோரும் ஒத்துழைத்தனர்.

வும் சென்லார். அவர்கள் எதையும் வெட்டவில்லை.

ஏற்கெனவே ஏற்பட்ட அனுபவம் காரணமாக இப்போது விதியோகஸ்தர்களை ஒவ்வொருவராக அழைத்து, தனித்தனியே படத்தைப் போட்டுக் காட்டி, அவர்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன்! அனைவரும் படத்தை எடுத்துக் கொள்ளச் சம்மதித்தனர்.

அதிகப்படி செலவுதான், என்றாலும் சொன்ன வார்த்தை மீறாமல் நடந்து கொள்ள முடிந்ததில் எனக்குத் திருப்தி. படத்தின் காட்சிகளை மாற்றி அமைத்து, மறுபடி ஷூட்டிங் நடத்தி, சென்லார்

ஒப்புதலும் பெற்று வழங்கிய என் தொழில் சிரத்தையையும் நேர்மையையும் விநியோககர்கள் மட்டுமின்றி, பத்திரிகைகளும் வெருவாகப் பாராட்டின. இதுபோன்ற ஓர் அனுபவம் திரையுலகில் என்னைத் தவிர வேறு யாருக்காவது ஏற்பட்டிருக்குமா என்பது சந்தேகம்தான்!

இவ்வளவுக்குப் பிறகும் அந்தப் படம் சரியாக ஓடவில்லை என்பதுதான் சோகம்! நோவ்வியைத்தான் தழுவினது. எக்கச் சக்கமாடப் பணநஷ்டம். கொடுத்த வாக்கைக்காப்பாற்றிய திருப்பி மட்டுமே எவக்கு மிஞ்சியது.

இதற்கிடையில் இவ்வொரு அனுபவம். கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த விநியோககர் ஒருவர், கமார் ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் பாக்கி தர வேண்டியிருந்தது. இழுத்தடித்துக் கொண்டிருந்தார். நானே நேரில் போய் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு திரும்புவது என்று தீர்மானித்தேன். இந்தச் சமயத்தில் பம்பாயிலிருந்து ஃபோன். என் நெருங்கிய நண்பர், இசையமைப்பாளர் ஜெய்கிஷன் மஞ்சன் காமாலையால் பாதிக்கப்பட்டு மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று தகவல். எனவே, கல்கத்தாவிலிருந்து சென்னை திரும்பாமல் அங்கிருந்தே பம்பாய் சென்று ஜெய்கிஷனைப் பார்த்துப் பேசி விட்டுத் திரும்புவது என்று தீர்மானித்தேன்.

கல்கத்தாவுக்கு நான் புறப்பட்ட அன்று, விமான நிலையத்துக்குக் கிளம்பச் சற்று நேரம் இருந்த சமயத்தில் பம்பாயிலிருந்து மறுபடி ஃபோன். என்னுடன் ஜெய்கிஷன் நேரில் பேச விரும்புவதாக அவர் மனைவி ஃபோனில் கூறினார். இதை என்னால் எப்படித் தட்ட முடியும்? பம்பாயிலிருந்து பேசிய எங்கள் புரொடக்ஷன் மானேஜரும் ஜெய்கிஷனுக்கு ஏதாவது ஆகி விடுமோ என்று திரை உலகமே கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறினார். 'ஜெய்'க்கு என்ன ஆகி விடுமோ என்று நான் வேதனைப்பட்டேன். கல்கத்தா பயணத்தை மாற்றி பம்பாய் செல்லலாமென்றால் பம்பாய் விமானத்தில் இடமில்லை. வேறு வழியின்றிக் கல்கத்தா சென்று, அன்றைய தினமே என் காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு பம்பாய் சென்றேன். விமான நிலையத்திலிருந்து நேரே மருத்துவமனைக்குத்தான் சென்றேன். போகிற வழியெல்லாம் எங்கள் ஆழ்ந்த நட்பு பற்றிய இவ்விய நினைவுகள் தான்.

கைபேசி/பேசி

"தமிழில் நல்ல தூல்களை வெளியிட்டு வரும் அல்லயன்ஸ் ஸ்தாபகர் ஸ்ரீ வி. குப்புலவாயி ஜயரே நான் பாராட்டுகின்றேன்.

- மகாத்மா காந்தி

நேதாஜி கபாஷ் சந்திரபோஸ்

எழுதிய

இளைஞன் கவயு - ரூ. 17.00
புது வழி - ரூ. 17.00

(இரண்டும் இளைஞர்களுக்குக் கூறும் அறிவுரைகள்)

குறைந்த விலையில்,

உயர்ந்த தரத்தில்

(கண்ணைக் கவரும் அழகிய 52 கவர், கறுப்பு வெள்ளை படங்களுடன்)

ராஜீவ் எங்கள் ராஜீவ் (வாழ்க்கை வரலாறு) - 'பாரதி காவலர்' ராமமூர்த்தி - ரூ. 20.00
Sun of India - Rajiv - (Many facets of Rajiv) - S. Sundararaman - Rs. 15.00

மேலும்

ஆரிய ஜோதி ஜவாஹர் - தி. ஜி. ர. - ரூ. 22.00
(61 படங்களுடன் கூடியது)
பண்டித மோதிலால் நேரு - வெ. சாமிநாத சர்மா - ரூ. 5.25
அன்னை கஸ்தூரி - எம். எஸ். கப்ரமணியம் - ரூ. 10.00
நியாதி சத்தியமூர்த்தியின் தீரச் செயல்கள் - ரூ. 7.50
Dr. ராதாகிருஷ்ணன் தத்துவச் சிந்தனைகள் - டி. எஸ். ராஜேந்திரன் - ரூ. 6.00

அல்லயன்ஸ்

கம்பெனி

244, ராமகிருஷ்ணா
மடம் சாலை,
மயிலாப்பூர் : :
சென்னை - 600 004.
போன் : 7134
ஸ்தாபிதம் : 1896

என்னைக் கண்டதும் ஜெய்கிஷன் முகத்தில் தோன்றிய மலர்ச்சி எழுந்து உட்கார முயன்ற அவரை அமைதிப்படுத்தி ஒய்வெடுக்கச் சொன்னேன். அவர் என் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு ஒன்றும் பேசாமல் என்னை ஊடுருவி நோக்கினார். அந்தப் பார்வை எங்கள் ஆத்மார்த்தமான நட்பின் ஆழத்தைப் புலப்படுத்துவதாக இருந்தது.

"எனக்கு உடம்பு சரியாகி விட்டது. டாக்டர் சொல்லி விட்டார். இவ்ளும் நாலையந்து நாட்களில் வீடு திரும்பி விடுவேன். உங்க அடுத்த படத்துக்கு மியூஸிக் நான் தான். ஜமாய்த்து விடலாம்" என்றார். கூடவே கடுமையான இருமல்!

டாக்டர்கள் அவர் மன அமைதிக்காகப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பது புரிந்தது. சற்று நேரம் ஆறுதலாகவும் உற்சாகம் அளிப்பது போலும் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டுப் புறப்பட்டேன். ஜெய்கிஷன் குணமடைய, நான் மட்டுமா; பம்பாய்த் திரைப்பட உலகினரும் பல்லாயிரக்கணக்கான ரசிகர்களும் பிரார்த்தித்தனர்.

அவர் கடைசியாகப் பேசியது என் விடந்தான். அதன் பிறகு அவர் நினைவு

திரும்பாமல் 'கோமா' நிலையை அடைந்து விட்டார். திரை உலகமே அவர் பிழைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தது மட்டுமல்லாமல், 'ஜெய்கிஷன் உடல்நிலையில் முன்னேற்றமுண்டா?' என்று எதிர்பார்ப்போடு இரவும் பகலும் ஆஸ்பத்திரி வாசலிலேயே காத்திருந்தோம். இப்படி நான்கு நாட்கள். 'ஜெய்' நினைவு திரும்பாமலே மரணமடைந்தார். பம்பாய்த் திரை உலகமே அந்த நல்ல நண்பருக்காகக் கதறி அழுதது. என் அஞ்சலியை 'ஜெய்'க்குச் செலுத்தி விட்டு, வேதனையைச் கமந்து கொண்டு சென்னை திரும்பினேன். அவர் மரணம் அந்த அளவிற்கு என்னைப் பாதித்தது.

சென்னை திரும்பியதும், 'செயின்ட் ஜோசப் இண்டஸ்ட்ரீ'யிலிருந்து எனக்கு ஃபோன் வந்திருப்பதாகச் செய்தி. செயின்ட் ஜோசப் இண்டஸ்ட்ரீ என்பது கலை அழகோடு இரும்பு நாற்காலிகள், சோபாக்கள் செய்வதில் (Garden furniture) நிறமையானவர்கள். ஃபோனில் அவர்கள் "சார், ஜெய்கிஷனுக்காக நீங்கள் பர்வீசர்கள் ஆர்டர் கொடுத்தீர்களே அதெல்லாம் ரெடி. எப்போதும் கொடுக்கப் போகிறீர்களா?" என்றார்கள்.

நான் என்ன பதில் சொல்ல முடியும்?

முழுமையான சமையல்
திருப்தியை இல்லத்திற்கு
எடுத்துச் செல்லுங்கள்

முட்டைக்கு திருப்தி

வாங்கத் தகுந்தது
கவைக்கச் சிறந்தது
உண்ண உகந்தது

கோதுமை மாவு,
ரவை, மைதா,
அயோடைஸ்டு உப்பு.

1 கி.கி. பற்றல் 2 கி.கி. பாக்டெர்யூசியம் கெட்கிறது.

என்.இ.பி.சி. அக்ரோ
புட்ஸ் லிமிடெட்

8, சிவாஜி ரோட, சென்னை - 600 001.
587403, 518642. Call-cen: 417607, Call-tel: 586112

◆ காவைக் கண்டொன்றாக காட்சியாக இருந்தவ கவ்வியின் பொய் விழா அட்டைப் படக் காட்சிகள். விழா திகழ்ச்சிகளை மிக அழகாகவும் தேர்த்தியாகவும் தேர்முதவாணனை செய்து எழுதியது தேரில் பார்த்து முடிவாகவா கவியின் ஏக்கத்தினைப் போக்கியது. பன்னிரெண்டு பக்கப் பொய் விழா திகழ்ச்சிகளைப் படிக்கப் படிக்க உடவெல்லாம் இவ்வாறியாத சந்தோஷம் பரவியது. தலாமை, 19. ஜெனியிரகாஷ்.

◆ கவ்வியின் பொய் விழாவிற்கு தேரில் செல்ல முடியவில்லை என்பது ஏக்கத்தைத் தவிர்த்துச் செய்து விட்டவ படங்களும், செய்திகளும்! சிதம்பரம், 14. ஜெனியிரகாஷ்.

◆ 'அவ்வாறு அத்தியாயம்' தலைப்பில் படித்தேன். உ.

பற்றிச் சிந்திக்காமல் ஆடம்பரமாக வாழ்ந்ததும் கூடாது. இவற்றை தந்தாக உணர்ந்திய மும்மாத்யாசியின் "புதிய கவைக்கு" சிறுகதை எக்காவத்திலும் அழியவே அழியாது. தக்கோவாள், அ. முல்லைபா.

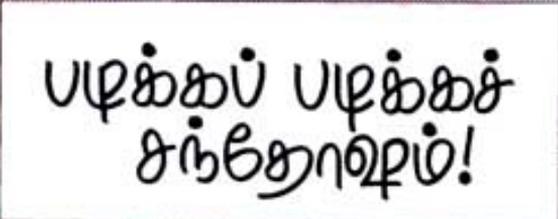
◆ "இந்திய ஒலிம்பிக்ஸ்" வெகு ஜோர், கவையல், அ. செபாஸ்டியன்.

◆ சொதப்பலான 'முகடம்' படத்துக்கு உம்முதலா கவியல்லா வியர்சனம் அருமை. குந்தாவம், எஸ். வசந்தா.

◆ கவ்வியின் 16.8.92 இடம் "அட அப்படி யா!" பகுதியில் ஒரு திருத்தம் : விழித்திரை என்பது ரெட்டினாவைக் (Retina) குறிக்கும். இது கண்ணின் உள்மே அமைந்துள்ள பிம்பம் விழும் பகுதி. இதற்கு இரத்த ஓட்டம் உண்டு. கார்னியா (cornea) என்பது ஒளி அளவுகூடிய விழிமுடும் படலம். இதற்குத் தன் ரத்த ஓட்டம் கிடையாது. செங்கற்பட்டு, உஷா நத்தியி.

◆ சிவந்த மண் பட நூறாவது தாள் விழாவில் அண்ணாதுரை அமைச்சரவையிடே இருந்த கலைஞர் கருணாநிதி தலைமை தாங்கியதாக எழுதி (9.8.92 இடம்) இருந்தது தவறு. அப்பொழுது கருணாநிதி தமிழக முதல்வர். கும்பகோணம், தா. அ. பத்மநாபன்.

(படத்துக்கு தான் வசனம் எழுத ஆரம்பித்த போது கலைஞர் அமைச்சர். படத்தில் நூறாவது தாள் விழாவின் போது முதல்வர். - பூதர்)

19. மக்களை திவ லத்து மணம் வாருத்தியேன். 'எக்களுக்கும் கவ்வியாட்கள். உங்களை வாற வைக்கிறோம்!' என்று ஆட்சிவைக் கூடப்பற்றியவர்கள், இன்று மெத்தமனாக இருக்கிறார்கள். இந்தக் கவையா லாகாத அரக்கர் உங்களை விட அருமைமாக எவரும் யோசனை கூற முடியாது. தலைப்பில் அவ்வாறு விவகாரமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. கும்பகோணம், 14. எஸ். சிதாராமன்.

கவையத் துவக்கி கொண்டு செல்லுவார். இவை பெயர்ச்சியும் மேல் சூட்டோடு ஒட்டி உலர்ந்து விடுகின்றன. இந்தக் கண்ணாடித் தூள்களே மீளவி வெளிச்சத்தைப் பிரதிபலிக்கும். ஆதம்பாக்கம், 19. எஸ். தாராசுவாமி.

◆ ஒரு பெண்ணின் நிலை யை, அருமைமாக எடுத்துக் காட்டி எழுதிய "ஆசிரியர் கவத்துப் பார்" சிறுகதை சும்பா! குமாரசாமி, எம். பிரபு.

◆ 'கவ்வியின்' 26.7.92 இதழில் "தெத்திமேட்டில் உள்ள தவியார் பன்னி ஒன்றில் அரக வரங்கும் மக்காலாஷிப், மாணவிகளுக்கு ஒழுங்காகப் போய்ச் செருவாழ்வை என்று புகார் வந்துள்ளது" என்பதாக கவெட்டியும் ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டுள்ளது. எழுது பன்னியில் இன்றுவரை அரக தந்த எந்த உதவித் தொகையும் மாணவிகளுக்குச் சேராமல் இருந்தது இல்லை. மாணவிகளிடம் கொடுத்துக் கையெழுத்தும் உடல் பெற்றுள்ளோம். கவக்குப் பரிசீலனையில் ஆர்வியின் போதும் எக்குறைவும் காணப்படவில்லை. தெத்திமேட்டில் தவியார் பன்னி என்னும் போது எம் பன்னி தவிர வேறு எந்தப் பன்னியும் இல்லை. எவ்வோ தங்களுக்குப் புகார் எழுதியவர்களின் செய்தி வேண்டாதவர்களின் வெற்றுக் குரவே. உண்மையென்று. தலைமை ஆநிசினா, சேலம் - 2 ஜெயராணி பெண்கள் உயர்நிலைப் பன்னி.

◆ வரவுக்கு மேல் செலவு செய்தல் கூடாது: இருக்கிறதே என்று செலவு செய்ததும் கூடாது: எவ்வகாவத்திப்

◆ விருத்தாசலம் பரமவைநாதர் கோவில் பற்றிய கட்டுரை (9.8.92 இதழ்) படித்து மகிழ்ந்தேன். பின்னையார் இக் தவத்திம் எழுத்தகுவி சிசுப்பாது போல் எங்கும் இல்லை. "ஆற்றும் பின்னையார்" என்றழைக்கப்படும் இப் பின்னையார் சாகசாவை மண்டபத்திற்கு தேர் எழிறே நிறக்கு முகாசாகப் பூமியில் கமார் பதினைந்து அடிக்குக் கீழே கோவில் கொண்டாட்டம் அடரி, ஜி. ஆர். கிருஷ்ணன்.

மகிழ்ச்சி பவுன் வந்தவுடன் விசாரணை காஷ்மீர் முன் நிற்குமா?

● எஸ். சொல்லத்துரை, உமாங்கேட்.
? "கல்வி" என்ற பெயர் எப்படித் தோன்றியது? இங்கு மராட்டிய தண்பர்கள், "கல்வி என்றால் தேற்றைய என்று அர்த்தம்" எவ்விதமாகவே?

! "கல்வி" என்றால் ஓர்நிதியில் "நானைய" என்றும் பொருள்படுமே! "கல்வி" கிருஷ்ணமூர்த்தியின் குரு திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார். அவரிடம்தான் நவாச்தியில் முதலில் பணியாற்றி பத்திரிகைத் துறை பற்றித் தெரிந்து கொண்டார். குருவின் பெயரில் முதல் இரு எழுத்துக்களையும் தாமது பெயரில் முதல் எழுத்தை யும் இணைத்தார். அது "கல்வி" என்ற எதிர்காலப் பந்தாவது அவதாரத்தையும் குறிப்பதாயிற்று. அதர்மம் தவிய தர்மம் தழைக்கப் போராடும் "கல்வி" ஆவார். தாமது புனைபெயரையே தாம் தொடங்கிய பத்திரிகைக்கு அளித்தார். ஏற்கெனவே எழுதப்பட்டதுதான் இவ் விஷயம் என்றாலும் பொன் விழா சமயத்தில் நினைவூட்டிக் கொண்டாடும் தவறில்லை.

● எதிர்க்கல் செல்வ... ● திரைகல் செல்வ...

● டி. செனத்தர்ராஜன், ஈரோடு.
? ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஜீயர் கவாயிகள் முத்தி அடைத்தது பற்றி...?

! திருவாரங்கம் கோயில் கோபுரம் உள்ள எயும் நமது இதயத்தில் நிலைத்திருப்பார்.

● நெ. மணிமேகலை, சென்னை - 73.
? திருக்கழுக்குன்றம் சங்கு நீர்த்த ல்தானம், சும்பகோணம் மகாமகக் குளம் ல்தானம், கோதாவரி புழப்பகர ல்தானம் மூன்றில் மோட்சத்துக்குச் சிறந்தது எது?

! இவையெல்லாம் அவரவர் தம்பிக்கையைப் பொருத்தமட்டில் பலன் தருபவை என்றாலும், நியாயமான ஊதியம் பெற்று, திருப்பியுடன் வாழ, உழைத்து உழைத்து வியாபவையில் ல்தானம் செய்வதற்கு வேறு எதுவுமே ஈடாகாது.

● ஜி. இந்திரா, திருச்சி.
? "வஞ்ச வாவண்யம் திறைத்திருத்தது முத்தைய ஆட்சியில்; அதற்கு ஜெயவலிதா முற்றுப்புய்வி வைத்தார்" என்று அமைச்சர் அழகு திருதாவுக்கரக கதிரியது பற்றி?

! அழகுதான்! பிரிப்புகேஸ் அரசியல் இப்போதெல்லாம் ஸூட்டகேஸ் அரசியலாக மாறி விட்டது என்றல்லவோ கேள்வி!

● டி. சூர்யமூர்த்தி, சிதம்பரம்.
? "அண்ணா, கலைநூர், எம்.ஜி.ஆரை விட ஜெயவலிதாவுக்குப் புரிந்து கொள்ளும் சக்தி அதிகம்" என்று ஒரு வார இதழ் பேட்டியில் அமைச்சர் விசுவநாதன் கறி கிருக்கிறாரே?

! இவரைப் போன்ற மந்திரிகளையெல்லாம் நங்கு புரிந்து கொண்டிருப்பதால்தான் அதிகாரங்களை எல்லாம் தம்வசமே வைத்திருக்கிறார் போலும்!

● கு. நாகராஜன், குருசாணியானையம்.
? தமிழக காங்கிரஸின் தற்போதைய கோஷ்டி யூஸ் பற்றி...?

! ரோஷமான சூத்துச் சண்டைதான்; ஆனால் ரெஃபரிதான் சரியில்லை!

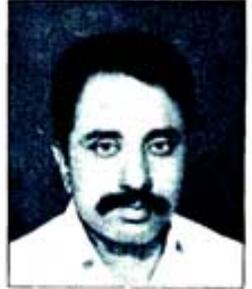

● பிரேமகல் மலிந்து... ● கோபுரம் உள்ளவரை...

நீங்கள் கேட்டவை - தராக

* புரிந்து
கொண்டிருப்பதால்...

* அழகுதான்...

* தெம்பாக...

* தட்டிக் கேட்டு...

● ஈ. ராதாகிருஷ்ணன், மன்னார்குடி.
? “என்னைக் கைது செய்யுங்கள் பார்க்கலாம்” என்று காவிலுந்து கதிரியிருக்கிறாரே?

! திருநாவுக்கரசுக்குக் கிடைத்த விளம்பரத்தைக் கண்டு ரொம்ப எரிச்சல் அடைந்திருக்கிறார் பேராஜா யார் கண்டது? ராபின்மெய்ம் கேஸ் மறுபடி உயிர்ப்பிக்கப் படலாம்!

● ஈஜும் தூயக்கர், கோவை.
? ஈம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே கல்வியைச் சொத்தக் கட்டித்துக்குக் கொண்டு செல்வ உங்களுக்கு வெட்கமாக இல்லை?

! இல்லை. இது சாம்பலிலிருந்து பிறந்த ஃபீவிக்ஸ் பறவை.

● இரா. சம்பத்ரமார், இராசிபுரம்.
? “பிழைகள் மலிந்த மாதிரிவமாகத் தமிழகம் உன்னது” என்று கருணாநிதி வேதனைப்பட்டிருப்பது பற்றி...?

! இப்படி அடிக்கடி போப் போய்த்தான் அவர் செய்த பிழைகளைப் பட்டியலிட்டு விசாரணைக் கமிஷனும் போட்டா கிட்டிட்டு!

● எம். சிவா, தேனி.
? “தாட்டிய ஒற்றுமைக்காக எத்தத் தியாகமும் செய்த தயார்” என்று வி.பி. சிங் கதிரியுன்னாரே?

! ‘முதலில் எங்களைத் தியாகம் பண்ணுங்கள்’ என்று இருபது எம்.பிக்கன் பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள்!

● முஸ்தபா கமால், தக்கோலம்.
? ஜெ. எப்படி இருக்கிறார்?

! பிரதமரைச் சந்தித்த பிறகு, தெம்பாக.
● வெங்கட், தாட்டரேன்கோட்டை.
? அதிவொளி மூலம் பகம்பொன் மாவட்டம் முழு எழுத்தறிவு பெற்று விட்டதாக அரசை பொய்ப் பிரசாரம் செய்திருக்கிறாரே?

! ஒரு பக்கம் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் என்கிறார்கள்; மறுபக்கம் பகம்பொன் மாவட்டம் என்கிறார்கள். ஆக இரண்டை யுமே நம்புவது கஷ்டமாகி விடுகிறது. நிற்க, கத்திரிம் பெற்று நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நாம் இன்னமும் எழுத்தறிவு பற்றித்தான் பேசுகிறோம்; கல்வி புகட்டுவது பற்றி அல்ல! நாடாவது, முன்னேறுவதாவது!

● மணியன், திருமலகல்.
? சபிப்தில் உங்கள் மனத்தை பாதித்த உலக திகழ்ச்சி ஒன்று?

! சோமாலியாவில் பஞ்சத்தால் அடிபட்ட மக்களைத் தொலைக்காட்சியில் பார்த்த போது தொந்து போனேன். உணவுப் பொருட்களைத் திரட்டி இவர்களுக்குக்

கொண்டு போவதற்குள் பல லட்சம் மக்கள் இறந்து விடுவார்களாமே!

● வி. சிப்பிக்குள் ஈமன், வேப்பந்தூர். □
? குடத்தை அரசு கல்லூரித் தேர்தலில் எம்.எல்.ஏ. ராமநாதன், அ.தி.மு.க. மாணவருக்கு வேட்டமுனு தாக்கல் செய்ய வந்தது சரியா?

! “மகாமகக் குளத்தில் செத்தவர்களுக்குக் கெல்லாம் ஜெயலலிதா உபயத்தால் நேரடி மோட்சம் கிடைத்தது” என்று சொன்ன பயங்கரத்தை விட, பயங்கரத் தவறு, கல்லூரித் தேர்தலில் பகிரங்கமாக அரசியலை நுழைக்கும் இந்தச் செயல்.

● ஆர். ஸீதரன், சும்பகோணம்.
? “மத்திய அரசைத் தட்டிக் கேட்கும் துணிவுள்ள ஒரே முதல்வர் ஜெயலலிதாதான்” என்று செங்கோட்டையன் கதிரியுன்னது பற்றி...?

! இவர்தட்டிக் கேட்கலாம், ஆனால் அவர்கள் அதை அலட்சியமாகத் தட்டி விட்டுக் கொண்டு போகிறார்களே, அதுதான் பரிதாபம்!

● மு. இரவிச்சந்திரன், சேலம்.
? தேற்று மகிழ்ச்சி பவனி வருவதாக வர்ணிக்கப்பட்டவர் இன்று விசாரணைக் கமிஷன் முன் திறுத்தப்பட்டிருப்பது பற்றி?

! அவர் மகிழ்ச்சி அதிகரித்திருக்கும்!

□ ரூ 25 பரிசு பெறுபவர் :
வி. சிப்பிக்குள் ஈமன்,
பாகவதபுரம்,
வேப்பந்தூர்.

படி நடக்காததால் பல இடங்களுக்குக் குடிநீரே வருவதில்லை என்று புகார் சொல்கிறார்களே?"

"வல்லநாட்டிலிருந்து நகருக்குக் கொண்டுவரப்படுகிற குடிநீர், ராஜாஜி பூங்காவிலுள்ள மேல் நிலை நீர்த்தொட்டியில் ஏற்றப்பட்டுப் பிறகுதான் நகரின் மற்ற இடங்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது. அங்குள்ள பம்ப் மிகவும் பழையதாகி விட்டது. அதை மாற்றுவதற்குப் பதிலொரு லட்ச ரூபாய்க் கடனும் பெறப்பட்டுள்ளது. விரைவில் மாற்றவுள்ளோம். கூடவே, மோட்டார் போட்டுக் கொண்டு சட்டவிரோதமாகக் குடிநீர் எடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்களையும் தயவு தாட்சண்யமின்றிக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விரைவில் நிலைமை

“நுகர்வோர் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படவேண்டும்!”

- கலெக்டர் சுறுசிறார்

“வ.உ.சி. மாவட்டம் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் பல ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் தூத்துக்குடியில் கலெக்டர் அலுவலகம் போன்றவையெல்லாம் வாடகைக் கட்டடங்களில்தான் இயங்கிவந்தன. என்ன காரணம்?” - வ.உ.சி. மாவட்டக் கலெக்டர் கே.எம். சுப்ரமணியவிடம் கேட்டோம்.

“மாவட்டம் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டபோது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வளாகத்திற்காக இருந்து ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது. அந்த நிலம் 76 - ல் சிப்காட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலம் என்பதால், அரசுக்கு நிலத்தைக் கொடுத்தவர்கள் தாங்கள் சிப்காட்டுக்காகக் கொடுத்த நிலத்தை அரசு ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகவளாகம் கட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று விட்டார்கள். இதுதான் தாமதத்திற்குக் காரணம். இப்போது நீர்ப்பு வந்துவிட்டது. இனி விரைவில் வேலைகள் துவங்கிவிடும்!”

“நகரில் குடிநீர் விநியோகம் சரியான

சிராகிவிடும்!”

“நகரிலுள்ள சாலைகள் குண்டும் குழியுமாகத்தான் இருக்கின்றன!”

“நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் தூத்துக்குடிக்கு இருபது லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் நகரிலுள்ள பதின்மூன்று சாலைகளை மேம்படுத்தவுள்ளோம்.”

“நெடுஜி பூங்காவை மதுராகோடல் நிறுவனத்திடம் கொடுத்து தீர்வகிக்கச் சொன்னதுபோல் மற்ற பூங்காக்களையும் இதர நிறுவனங்களைக் கொண்டு தீர்வகிக்கச் செய்யலாமே?”

“நாங்கள் தயாராகத்தான் இருக்கிறோம். நிறுவனங்கள்தான் தயாராக இல்லை.”

“நகரின் பல இடங்களில் தெருவிளக்குகள் கூடச் சரிவர எரிவதில்லையே!”

“தெருவிளக்குகள் பழுதடையும் போது உடனடியாக மாற்றிக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். சில சமயங்களில் நகராட்சி சினர் புதிய பல்புகளைப் பொருத்தச் செல்

லும் போது, பின்சாரவாரியத்தினர் மின்சாரத்தை நிறுத்துவதற்குத் தயாராக இல்லாத நிலை இருக்கும். அவர்கள் தயாராக இருக்கும் நாளில் நகராட்சியினருக்கு அசௌகரியமாக இருக்கும். இதன் காரணமாகச் சில சமயங்களில் தாமதம் ஏற்படலாம், அவ்வளவுதான்! மற்றபடி இப்போது கூட 4,500 புதிய விளக்குகள் பொருத்தப்படுவதற்குத் தயாராக உள்ளன."

"நகரிலுள்ள கிளியோபாட்ரா, கே. எஸ். பி. எஸ். கணபதி ஆகிய இரண்டு தியேட்டர்களைத் தவிர மற்ற எல்லாத்தியேட்டர்களிலும் டிக்கெட் விலைக்கு மேலாகத்தான் விற்கப்படுகின்றன. அதுவும் கவுண்டரிலேயே விற்கப்படுகின்றன. யாரும் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை என்று நகரவாசிகள் அனைவருமே கூறுகிறார்கள்!"

"அப்படி விற்கப்படுவது உண்மைதான். நாங்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை என்பது தவறு. பலமுறை பல தியேட்டர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் தியேட்டர்காரர்கள் உடனே கோர்ட்டுக்குச் சென்று ஸ்டே வாங்கிக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்?"

"இதற்கு வேறு என்னதான் வழி?"

"ஒரே வழி, பொது மக்கள் அந்தத் தியேட்டர்களுக்குப் படம் பார்க்கச் செல்லாமல் இருப்பதுதான். எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம்தான் எடுக்க வேண்டும்; தங்களுக்கு அதில் எந்தவிதப் பங்குமே இல்லை என்று கருதுகிற மக்களின் மனோபாவம் மாற வேண்டும். மக்களிடம் நுகர்வோர் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். இது ஏற்பட்டுவிட்டால் இதுபோன்ற பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு தானாகவே ஏற்பட்டு விடும்."

"நகரை ஒட்டியுள்ள மூன்றாவது மைலில் இருக்கும் மூன்று கண்ணாம்புக் காளவாய்களிலிருந்து வெளியேறும் நசுப்புக்கையால் அந்தப் பகுதி மக்கள் பெரிதும்

பாதிக்கப்படுகிறார்கள்!"

"இது என் கவனத்திற்கு வரவில்லை. உடனடியாக அதுபற்றி விசாரித்து ஆவன செய்கிறேன்!"

"துத்துக்குடி துறைமுகம் ஆழப்படுத்தப் பட்டால் நகரின் வளர்ச்சிக்கு அது மிகவும் உறுதுணையாக இருக்கும். அதற்கு ஏதாவது அரசிடம் திட்டங்கள் உள்ளனவா?"

"அரக திட்டங்கள் தீட்டுவதற்கு மக்கள் தான் துணைகொலாக இருக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். நகரில் ஸ்டேடியம் கட்டுவது பற்றிப் பேசுவதற்காக முக்கியமானவர்களை அழைத்து ஒரு கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தேன். அதற்கு இரண்டே பேர்தான் வந்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய வசதிக்காகக் கட்டப்படும் ஸ்டேடியத்தில் அவர்களுக்கே அக்கறை எல்லையென்றால் அதிகாரிகள் என்ன செய்வார்கள்? இந்த நிலை மாற வேண்டும்!" என்று கூறும் கலெக்டர், தாம் மேற் கொண்டிருக்கும் ஓர் அணுகுமுறை மாவட்ட அளவில் நல்ல பலன் தருவதாகக் கூறுகிறார்.

அதாவது மாநத்தில் ஒரு சனிக்கிழமை யன்று, மாவட்டத்திலுள்ள ஏதாவதொரு பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு அங்கு விசிட் செய்வது. கூடவே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும் அழைத்துச் செல்கிறார். உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளையும், தொகுதி எம்.எல்.ஏ. வையும் அழைத்து உடவிரூத்திக் கொண்டு பொது மக்களின் குறைகளைக் கேட்கிறார்!

"இதன் காரணமாக அனைவரும் நேருக்கு நேர் பிரச்சனைகளை அலசிப் பார்த்துத் தீர்வு காண முடிகிறது. பல காலமாகத் தீர்க்கப்படாத பிரச்சனைகளுக்கும் காரணம் யார் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிய வருகிறது!" என்கிறார் கலெக்டர்.

- இளங்கோவன்

அடுத்த இதழில்...

- நிதி அமைச்சர் மன்மோகன் சிங் சிறப்புப் பேட்டி

உரிமை ஊஞ்சலாட்கிறது

வழக்கமாக ஒவ்வொரு பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டு, அதனை அலசி, அதற்கொரு முடிவு காண முயலும் விக இந்தப் படத்தில் அலகவது காதல் பிரச்சனை. அதுவும் இரு வேறு மதத்தவரிடையே எழும் காதல்.

அண்ணன் மேஜரிடம் காணப்படுவது அடக்கமான கம்பீரம் என்றால், தம்பி விகவிடம் தெரிவது பாசத்துடன் கூடிய பணிவு. ஒவ்வொரு சின்ன விஷயத்துக்கும் அண்ணனை இவர் ஆலோசனை கேட்பதும், "எப்போதுதான் நீயே சொந்தமாக முடிவெடுக்கப் போகிறாயோ?" என அவர் அப்போடு இவரைக் கண்டிப்பதும், "எப்போது உங்களைக் கேட்காமல் எந்தவொரு முடிவையும் நான் எடுத்திருக்கிறேன்?" என இவர் மரியாதையோடு அவருக்குப் பதில்கூறுவதும் அவ்வப்போது இடம்பெறும் நிகழ்ச்சிகள்.

இந்தகைய பாசப் பிணைப்பின் விளைவாகக் கிட்டத்தட்ட பலியாகி விடுவது கஸ்தூரி - ரமேஷ் அரவிந்த் காதல்.

படிப்படியாகச் சிக்கல்களும் பிரச்சனைகளாக உருவெடுத்து, முடிவில்

அவற்றக்கொரு விடை காண்கிறது கதை. இடையில் - வாதங்கள், எதிர்வாதங்கள், விகவின் பாணியிலிருந்து சற்றும் வேறு படாமல்.

வழக்கமாக, பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு காண முயன்று மேலும் மேலும் சிக்கல்களில் மாட்டிக் கொள்வது விக என்றால், இதில் கிஷ்மு. சற்றும் சளைக்கவில்லை.

இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் அவைத்துக்கும் சமமான வாய்ப்பு அளித்திருப்பது திரைக்கதையமைப்பில் காணப்படும் சிறப்பம்சம்.

வைரமுத்துவின் பொருள் நிறைந்த வரிகளுக்கு இசையமைத்திருப்பவர்கள் சங்கர் - கணேஷ்.

இயக்குவரின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கும் படப்பிடிப்பு இவ்வொரு ப்ளஸ் பாயிண்ட்.

அப்பாடா! வி ர ச ம ா ன காட்சியமைப்போ, இரட்டை அர்த்த வசனமோ, அடிதடிச் சண்டைகளோ இ வ ல ர த, குடும்பப்பாங்கான ஒரு படத்தைப் பார்த்து எத்தனை நாளாயிற்று! பேஷ் பேஷ்!

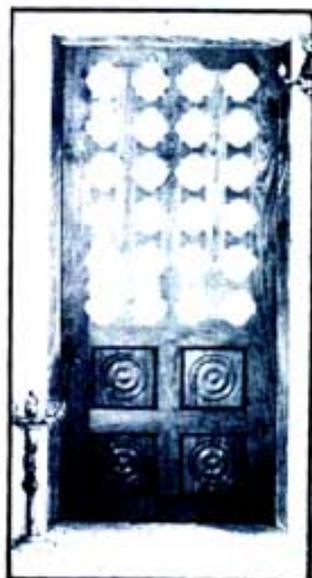
- சி. ஆர். கே.

பரதன் அச்சுத்தில் அச்சிடுபவர் வி. முரளி. பரதன் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரிண்டிங் ஹவுஸ் லிமிடெட் சார்பாக வெளியிடுபவர் வி. வைத்தியநாதன். ஆசிரியர்: கி. ராஜேந்திரன். இணை ஆசிரியர்: சீதா ரவி. முகவரி: 47, ஜவாஹர்லால் நேரு சாலை, எக்காடுதாங்கல், சென்னை - 600 097. தொலைபேசி: ஆசிரியர் குழு ஆலுவலகம்: 2345624; அச்சுலேஷன் மானேஜர்: 2345623; விளம்பரம் - சத்தா: 2345622; டைரக்டர்: 2345621 ஆண்டுச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 156/-; வெளிநாடு - கப்பல் தபால்: ரூ. 400/-; விமானத் தபால்: ரூ. 1050/-, ஆறு மாதச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 78/-; வெளிநாடு - கப்பல் தபால்: ரூ. 200/-; விமானத் தபால்: ரூ. 525/-.

வீட்டின் அழகு கதவில் தெரியும்!
விஞ்ஞான முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட

மாயூரம் தும்பர்

கதவுகள்

அழகானவை,
உறுதியானவை,
நீடித்து உழைப்பவை!
காரணம் ?

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உயர்தர மரம்
நவீன ஆலைகளில் ஈரப்பதம் 80% லிருந்து
14% ஆக குறைக்கப்படுகிறது.
இது மரம் வளைந்து முறுக்காமல் தடுக்கிறது.
மரத்திற்கு இரசாயன கலவை பாதுகாப்பு
அளிப்பதால் கரையான் அரிப்பதை தடுக்கிறது.
தச்ச வேலை இயந்திரத்தில் செய்யப்படுவதால்
கதவுகள் தேர்த்தியாக அமைகின்றன.

Avoid spending Time & Money to achieve a substitute. Come, Select & Place your order at:

MAYURAM TIMBER

& GENERAL TRADING CORPN.

SHOW ROOM: 13, Rameswaram Road, T. Nagar,
Madras-600 017, Telephone: 445207.

H.O. 83, G.S.T Road, Tambaram-600 045. Telephone: 465297

MAYAVARAM TIMBER DEPOT

No. 4, Post Office, Road,
Mayiladuthurai, Tanjore Dist, Telephone: 3216

மப்
ஸ்பிரிங்

மீர்மியம் மினரல் வாட்டர்

இதில் மறைந்துள்ள
மர்மங்கள் எதுவும்
கிடையாது!

மப் ஸ்பிரிங் -
சுத்தமானது;
சுகாதாரமானது; உடல்
நலத்திற்கு ஊறு
விளைவிக்காது என்ற
நம்பிக்கையோடு
பயன்படுத்த வல்லது;
தாது உப்புக்கள்
நிறைந்தது.
மேலும் - இது ஒரு
பிரபலமான
கம்பெனியின்
பிரத்தியேகத்
தயாரிப்பு.

மீண்டும்
பயன்படுத்தக் கூடிய
1 லிட்டர் 'மப்'
பாட்டில்களிலும்
கிடைக்கிறது

இதை விடத் தூயநீர் இருப்பது அரிது.

தயாரிப்பு வந்தியோகியவர்கள்:

ஸ்ரீராம் சேல்ஸ் இன்டர்நேஷனல்

1, கிளப் ஹவுஸ் ரோடு, மவுண்ட் ரோடு,

சென்னை-600 002.

மப் ஸ்பிரிங் - ஸ்ரீராம் குடும்பின் தரமான தயாரிப்பு